

وهى قودسى

بِئْتِغِهِ مَبْرُورٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پلوراليزمى ئاينى

په خنه له (د. عبدالكريم سروس)

نووسينى: مصطفى حسيني طباطبايى

وهرگيړانى: جوتيار قاره مان

...

□

ناوی کتیب: (وہی قودسی، پلورالیزی ٹائی، پیغہ مبر ﷺ).

نووسینی: سید مصطفیٰ حسینی طباطبایی

وہرگیرائی: جوتیار قارہ مان

تیراژ: () دانہ.

پیشکشہ بہ :

- ◀ دایک و باوکی نازیم کہ ہمیشہ لہ پاش خودا، ئہوان یارمہ تیدہر و پشت و پہ نام بوون.
- ◀ ہردوو مامؤستا و خالی بہ پیزم (م. عبدالله نصرالله) و (م. ثاوات نصرالله) کہ بہردہ وام رینماییکہ رم بوون.
- ◀ بہ رۆحی پاکی ہردوو مامؤستا و زانای پایہ بہرز (م. ناصری سوبحانی) و (کاک ئہ حمہدی موفتی زادہ) کہ بہ ہوی و تار و نووسینہ کانیا نہ وہ توانیومہ حقیقہ تہ کان باشتر و پرونتر بناسم.
- ◀ ہرکہ سیک کہ لہ ژیاندا بہ بچوکتین شیوہ لہ پئی فیربووندا یارمہ تیداوم.
- ◀ بہ ہموو ئہ و کہ سانہی لہ پیناوی ئیسلامدا دہربہ دہری و زہ حمہت دہ چیژن و مافی رہوای بوونیان لی زہوت دہ کریت و دہنگی زولالیان کپ دہ کریت بہ زہبری چہک و پارہ و دہسہ لات.
- ◀ بہ وانہی کہ عہودالن بہ شوین راستیہ کاندہ و راستی لہ ہرکوئیہک بیت شوینی دہکون و دہ مارگریان نییہ.

پیشہ کی وہرگیپر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الصلوات و السلام و البرکات علی نبینا محمد و علی آله و صحبه و سلم.

خوینہرانی بہرپرز و خوشہویست ئەم کتیبہی لە بەردەستتاندا یە کۆکراوہ و وہرگیپردراوی چەند نامیلکە و وتاریکی مامۆستای بہرپرز (سید مصطفیٰ حسینی طباطبایی) ه، ئەو مامۆستایەکی کە تەواوی ژبانی لە ژیر چاودیریدا بەسەر دەبات، ناتوانیت بە ئازادی نووسینەکانی بڵاوبکاتەوہ و ہەر لەسەرەتای تەمەنییەوہ تائیسنا ئابلوقەکی لەسەرە چ لە پرووی مەعنەوی و چ لە پرووی زانستییەوہ .
بەھۆی ئەوہی بابەتەکانی پەیوہندییان بەیەکتیریەوہ ھەبوو لیرەدا لەدوتووی ئەم کتیبەدا کۆکراونەتەوہ و کراون بەکتیبیک، کە چوار بابەتیان پەخنەگرتن و وەلامدانەوہیە بۆ بیرمەندی ئێرانی (دکتۆر عبدالکریم سروش).

دوو بابەتی تریشیان باس لە ناردنی پیغەمبەر ﷺ و کەسایەتی ئەو سەرورە ئازیزە دەکات لە پرووانگەکی ئایەتەکانی قورئانی پیرۆزەوہ .

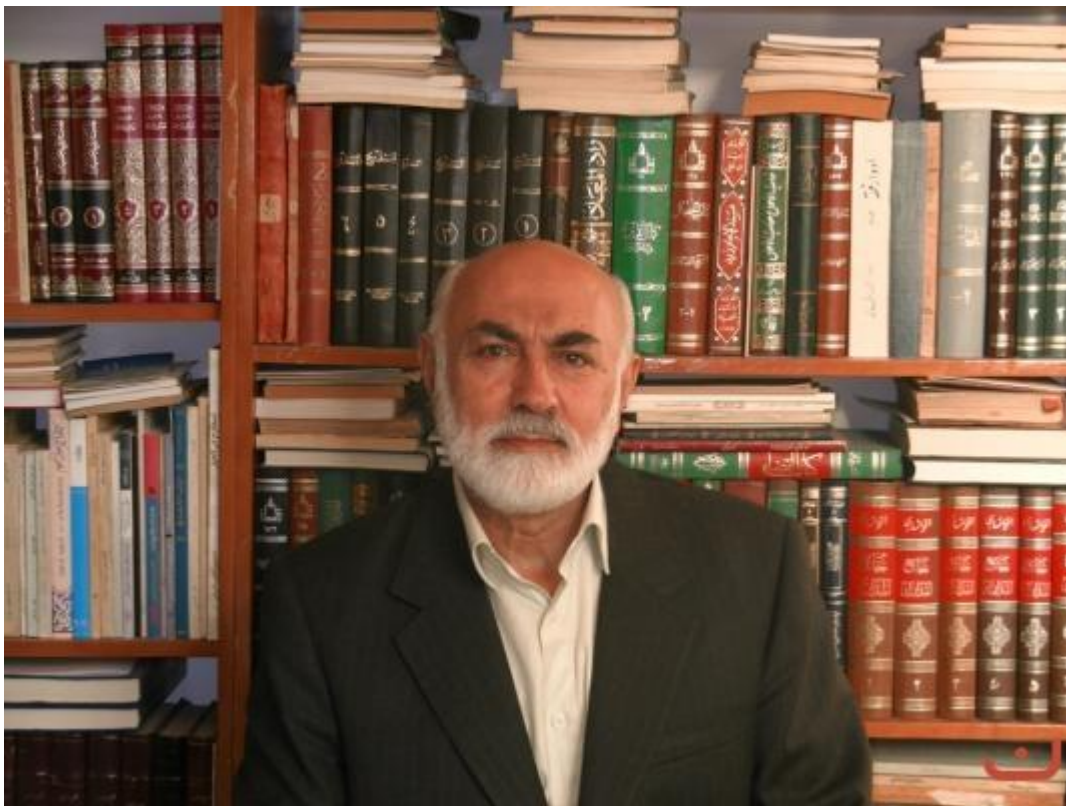
لەبابەتەکانی ئەم کتیبەدا نووسەر ھەولیداوہ بە شیوازیکێ زۆر زانستیانە باس لە بابەتەکانی (گشتگیریتی ئاینی - پلۆرالیزی ئاینی- و وەحی قودسی و پیغەمبەر ﷺ) بکات و بەروونی باسیان لێوہبکات و خوینەریان پێ ئاشنا بکات و وایکردوہ خوینەر لەمانای راستەقینەکی ئەم چەمکانە تیبگات لەبەر رۆشنایی ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز و فەرموودە شیرینەکانی پیغەمبەر ﷺ .
ھیوام وایە جیی پەزنامەندی خودای پەرورەدگار بیّت و لیمی پەسەندبکات، وە داوام لە ئێوہی خوینەریش وایە لە ھەلە و کەم و کورییەکانم ببورن و لە نزا و پارانەوہی خەیرتان بی بەشم نەکەن .

□ جوتیار قارەمان

□ سی شەممە ۲۰۱۳/۰۷/۳۰ زاینی

□ ۲۱ پەمەزانی ۱۴۳۴ کۆچی

□ ھەلە بجەکی شەھید

وینہی نووسەر له کتیبخانه کهیدا

ژياننامه ی نوسەر^۱:

بهريز (مصطفى حسيلى طباطبايى) له سالى ۱۳۱۴خ بهرامبهه به ۱۹۳۶ز له بنه ماله يه كى ئاينپه روهرو زانستخووزدا چاوى به دنيا هه لهيناوه.

بهريزيان نه وهى ئايه توللا (طباطبايى گورهن) كه به يه كيك له سه ركرده كانى شوپش داده نريت و، باوكى دايكيشيان (علامه ئاشتيانى) ه، كه ماموستاي بهريز له ته مهنى لاويدا له گه ل ئه م باپيره ييدا گفتوگو و بيروبوچوون گوپينه وهى زور له نيوانياندا هه بووه، وه ته نانه ت توانيبوى زوريك له بيروباوه ره لادهره كان (انحرافات) شيعه گه رى بو باپيرى بسه لمينييت و پيى قبول بكات كه لادهرانه ن!

ماموستاي بهريز له نه وجه وانيدا چووته (حه زه ي زانستى قوم) و له نزيكه ي ته مهنى بيست سالايدا توانيويه تى بپروانامه ي (اجتهاد) له زانايانى ئه و سه رده مه وه ربگريت. ئه مان هيج كات جل و به رگى (ئاخوند) و پياوى ئاينيان له به رنه كرد و هه ميشه به دواى ليكولينه وه و خسته نه پرووى راستيه كانه وه بوون. وه ته نانه ت هه ر له و سه رده ماندا تيكه لاوى دانىشته نه كانى گروپه (به هائى) يه كانى ده كرد و گفتوگو و موناقه شه ي زورى له گه ل ده كردن و هه ر له گه نجيتيدا چه ندين كتىبى له په دى (به هائيه كان) نووسى.

ئه م بپرواى وابوو كه نويزى (هه ينى) واجبىكى خوداييه، كه له ناو كوومه لگه ي شيعه گه ريده فه راموش كرابوو، وه به پيوستى ده زانى ئه م نويزه زيندوو بكرىته وه و به م بونه يه شه وه له هه مان شوينى خوى ئه م سوونه ته ئيلاهييه ي به رپا كرد و به وته ي يه كيك له هاوه له كوونه كانى نزيكه ي چل سال له مه وه به ر ته نانه ت بو دوو كه سيش نويزى هه ينى ئه نجام ده دا، تا ئه وه ي ئاشنايه تى له گه ل (علامه بورقوعى قومى) په يدا كرد.

به م جوړه باس له ئاشنايه تى نيوانيان ده كات:

((بيستم كه له مزگه وتيک زانايه كه هه يه كه وانه ي ته فسير ئه ليته وه و بپارمدا بچم بو ئه و وانه يه، له شه ويكى هاويندا له سه ربانى مزگه وته كه وانه كه ده ستي پيكرد و (علامه بورقوعى) ته فسيري سوره تى (يس) ده كرد و هه ر له سه ره تاوه فه رموى (يس) واته: (ئه ي موحه ممه د سويند به تو و ..... هتد) هه مان ئه و قسانه ي كه شيعه كان ده رباره ي سوره تى (يس) ده يكه ن.

دواى ته واو بوونى وانه كه چووم بولاى و وتم: (حاجى ماموستا) (ياء) و (سين) پيتى پارچه يى (مقطع) ن و جياوازيى هه يه له گه ل پيتى (يا) بانگ كردن (نداء) و بپيكر روونكر دهنه وه ي تر له م باره وه كه پيوست بوو باسم كرد و ئه ويش به هه مان شيوه ي خوى بيده نگ و بيقسه كردن گوئى بوگرتبووم و پاش ته واو بوونى

^۱ ئه م ژياننامه يه له لايهن وه رگيپه وه ناماده كراوه.

وته کانم ماوهیه کی که م بیری کرده وه و فهرمووی: به لئی، ئیوه راست ده که ن! بۆ من زۆر مایه ی سه رسوورمان بوو، بۆ یه که مجار بوو که ببینم که سیکی (پۆحانی) گوی له که سیك بگریت که جل و به رگی ئاسایی له به ردا بیئت و وته کانی قه بول بکات!!).

ئاشنا بوونی مامۆستای به پیز به (عه للامه بورقوعی) و به رپاکردنی نوژی هه یینی له مزگه وت و وتار و گفتوگۆکان له وئ بووه هۆی ئه وه ی که خه لگی له دوور و نزیکه وه پووبکه نه ئه وئ و هاو بوچوون و دژه بوچوون له کۆره کاندای به ژداری بکه ن و هه ر ئه م کاره ش بوو بووه هۆی ئه وه ی ئه و که سانه ی که به دوا ی راستیدا ده گه پان، بیرو بوچوونیان به لای یه کتا په رستیدا زیاتر بپوات و له شیرک و خورافات دووریکه ونه وه، ئه م بابه ته زۆر گران و نارپه حه ت بوو بۆ ئه و که سانه ی که سالا هایه خه لکیان به بیرو باوه ری شیرک و خورافات وه ئالوده کردبوو، که سویدیان له نه زانی ئه و خه لکه وه رگرتبوو! وه دریزه ی ئه م بابه ته له کتیبی (ژیاننامه ی عه للامه برقعی) دا هاتووه .

خوالیخۆش بوو (عه للامه برقعی) له و کتیبه یدا ده رباره ی به پیز (مصطفی حسینی طباطبایی) به م شیوه یه ده دویت:

((شه ویک هاتم بۆ مزگه وت و پاش ماوه یه ک هه مان حاجی عبدالرحیم به هه والی تازه وه به پیریمه وه هات و بابه تیکی بۆ باس کردم و منیش بابه ته که تیگه یشتم، به لام دره نگ بوو و هیچ چاره یه کم نه بوو جگه له دان به خۆدا گرتن. بابه ته که ئه وه بوو که ئامۆژگاریکه ری ئه م مزگه وته ی ئه مان وته ی ناشرین و نه شیواو به هاوه لانی (پیغه مبه ر ضلالتیه) ده دات و باسی گه وره یی (علی علیه السلام) و چه سپاندنی ویلایه ته که ی ده کات و هه موو شه ویکیش ئه م بابه ته دووباره ده کاته وه. سه رم سوورما به خۆم وت: مه گه ر که سیك هه یه دژایه تی ویلایه تی (علی علیه السلام) بکات؟! بینیم هه موو شه ویک هه مان بابه ته، منیش به ئامۆژگاریکه ره که م گوت: به پیز له م پۆژه دا لاوانی ئیمه باوه ریان به خودا و قیامه ت نییه، که میك له باره ی خوداناسی و قیامه ته وه بدوین باشتره و لییره که سی لی نییه که دژایه تی ویلایه تی (علی علیه السلام) بکات.

گوتی: خاوه نی ئه م کۆر و دانیشتنه داوا ی لیکردووم که هه موو شه ویک له باره ی ویلایه تی (علی علیه السلام) بدویم. وتم به (حاجی حسین) خاوه نی کۆره که: کاکه خۆ لییره که س دژایه تی ویلایه تی (علی علیه السلام) ناکات که ئاوا ئیوه ده ستورتان داوه هه موو شه ویک له باره ی چه سپاندنی ئه م بابه ته وه قسه بگریت و له عنه ت و جنیو به خه لیفه کان بدات؟

حاجی وتی: با، به م تازه بیانه که سیك بووه ته (سونی).

وتم: کی یه؟!

وتی: سید مصطفیٰ.

وتم: خو له م کۆلانهی ئیمه دا کهسی به م ناوه وه نییه؟

وتی: تۆ ئه و نانا سیت ئه و دانیشتووی (شه میران) ه.

له (شه میران) تا گه په کی (شاهپور) و ئه م مزگه وته پێگه که ی زۆر دوور و دژوار بوو.

وتم: دهی بچنه (شه میران) و قسه له گه له خۆی بکه ن و تاوانی ئیمه چیه و ئیمه و خه لکی ئه م گه په که خو تاوانمان نییه؟

من تا ئه و کاته ش (سید مصطفی) م نه ده ناسی و دواتر تیگه ی شتم که ئه و گه نجیکی وریا و زیره ک و پۆشنبیر و لیکۆله ر و به پیزه و له گه په کی (شه میران) نیشته جی ده بیته و نه وه ی (ئایه تولایی گه وره میرزا ئه حمه د ئاشتیانی) یه و به ناوی (سید مصطفی طباطبایی) بانگ ده کریته و به هیچ جوړیک دژی (علی علیه السلام) نییه و به لکو خۆی به یه که مین خۆشه ویست و لایه نگری راسته قینه ی (علی علیه السلام) ده زانیته و بیروباوه پی وایه که (علی علیه السلام) شوینکه وته ی دینه و، نه ئه صلی دینه و نه فه رعی دین)).

خوای خۆش بوو (عه للامه بورقوعی) له به شیکی تری یاده وه رییه کانیدا سه باره ت به مامۆستای به پیز (مصطفی حسینی طباطبائی) به م جوړه ده نویته:

((..... ئاخوندیک به ناوی (سید هادی خسروشاهی) دوژمنایه تییه کی زۆر توندی یه کتا په رستانی ده کرد ته نانه ت چه ند که سیکی نه خوینده واری به پاره هه لئه تاندبوو تا له پۆژی نۆزده هه می مانگی پیروزی په مه زاندا من بکوژن!! قه ده رهن هه ر ئه و پۆژه دوا ی ئه وه ی له نویژی نیوه پۆ لیبوومه وه بو گو یگرتن له وتاری یه کی که له هاوه لانی به پیز و پۆشنبیر و لیکۆله رم و یه کتا په رستی راست و لیکۆله ری پایه به رز جه نابی (سید مصطفی حسینی طباطبائی) خودا سه رکه وتوو و سه رفرای بکات و بیپاریزیت، له گوشه یه کی مزگه وته که دا دانیشتم، بکوژه کان به گومانی خۆیان وتار بیژ من (بورقوعی) ه و هیرشیان کرده سه ر ئه و به پیزه، به لام ئه و مامۆستا پایه به رزه به راستی پیاویکی نه به رد و ئازایه هیچ ترسیکی لی نه نیشته و به رامبه ریان وه ستایه وه و له و کاته شدا کۆمه لیک له گو یگران په لاماریاندا و پاریزگارییان لیکرد و نه یان هیشت ئه م مامۆستا به پیزه بریندار ببیت و خۆیان بریندار بوون)).

به هه مان ئه و شیوه یه ی که باسکرا دانیشتن و وتاره کان و ته فسیری قورئان و وتاره کانی پۆژی هه ینی له مزگه وتی کۆلانه که دا کاریگه ری خۆی هه بوو و هه ر پۆژه و گیره شیوینیکیان هانده دا تا هیرش بکاته سه ر مزگه وت و ته نانه ت ئه و تابلویه ی سه رده رگای مزگه وته که که ئه م ئایه ته پیروزه ی له سه ر نووسرابوو: ((فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا.....)) شکاندیان. به هه رحال ئه مجاره یان ده ست به دامانی ده رباره کان و ساواک بوون

و له رېښه ناسايشه وه رېښه يان له يه کتاپه رستان گرت و ناخوند (خسروشاهی) له خوشيدا ناههنگی ده گيړا و وينه کانی (شاه و فره حی) له ژووره که يدا هه لواسی (هره هم ناخونده له دواى شوړش کرا به به رپوه به ری ((بنیاد مستضعفان)) ته توت نه باى دیوه و نه بوران) ماموستا له گهل (علامه برقی) دا له مالیکدا له شه قامی (جمال زاده) که به کرئ گیرابوو دريژه ياندا به کار و چالاکیه کانیان تائه وهی له پاش شوړش عه زیت و نازاریکی زور بوسه ریان دهستی پیکرد و به ناچارى نه ویشیان ته رککرد و ماموستا (طباطبایی) ماوهیه که له مالئ باوکی نویژی ده کرد و (علامه برقی) ش له مالئ خویان که له شه قامی (نازادی) بوو نویژی ده کرد، به لام دواى چهند مانگیک ته عه هودیان له (علامه برقی) وه رگرت که نیتر له مالئ خویشیدا نویژی هه یینی بو که س نه کات.

ماموستا (طباطبایی) به هاوه لئ یه کتاپه رستان هر هه فته و له مالئ هاوپیه که له مالئ کامیان بارودوخه که له باربووايه هم نویژه يان نه جامده دا و تا نیستاشی له گهلدا بیت به بوونی چهندین کیشه و گروگرفت و دستگیر کردنیش به فه زلی خودای میهره بان هر به رده وامی هه یه .

له پاش شوړش کتیبیک به ناوی (بیست و سه سال - بیست و سی سال -) چاپکرا که پیغه مبه رایه تی (پیغه مبه رضی الله تعالی عنیه) ده خسته ژیر پرسیاره وه و هم کتیبه له لایه ن چالاکوانه چه په کانی نه و سرده مه وه که چالاکی زوریان هه بوو چاپکرا بوو و ده یان فروشت! چهند که سیک له زانایانی (پوخانی) دست به دامانی ماموستای به رپزبوون و تکایان لیکرد که وه لامیک بو هم کتیبه بنوسیت! ماموستا (طباطبایی) له رده ی نه هم کتیبه دا کتیبیکی له ژیر ناو نیشانی ((خیانت در گزارش تاریخ - خیانه له گيړانه وهی میژوو -)) دا نووسی و دواى ماوهیه کیش به رگی دووه می نه هم کتیبه بلاو کرایه وه و دواتریش به رگی سیه می به چاپ گه یه نرا که وه لامیکی زور جوان و به لگه داربوو به رامبه ر به ه لیت و په لیتیه کانی نووسه ری کتیبی (بیست و سه سال).

قه دهره ن له م سالانه ی دوايدا له نه وروپا کتیبیک بلاو کرایه وه به ناوی ((تولد دیگر - له دایک بونیکى تر -)) که نووسه ره که ی که سیک بوو به ناوی (شجاع الدین شفا) که به رپوه به ری کتیبخانه ی نیشتمانی سرده می (شا) بوو. نووسه ره هه ولیداو هه له له ئاینه ناسمانیه کانی وه که (یه هودییه ت و مه سیحیه ت و ئیسلام) بگریت و به درؤ و ده له سه کانی خوی هه ولیداو هه وینایه کی ناشیرین و خراب بو ئیسلام بکات.

هه ندیک له دوستان له نه مریکا و نه وروپا وه هم کتیبه یان بو ماموستا (طباطبایی) نارد و بویان نووسی بوو که به بلاو بوونه وهی هم کتیبه چهندین شه پؤل بو سهر ئیسلام سه ری هه لداوه و نه گهر وه لامی هم

كتيپه نەدرتتەوہ ئەوا ژەھرەكەى كوشندە دەبیت بەتایبەتى بۆ چینی لاوان و دەكەونە ژیر کاریگەرییەوہ .
مامۆستا (طباطبایی) لە وەلامی ئەم كتیپەدا كتیپییكى بە ناوینشانى (دین ستیزی نافرجام - بى ئامانجى
لە بەرەنگاربوونەوہى ئاییندا -) نووسى، بەلام زۆر بەداخەوہ لە ئیران پریگەیان نەدا بە چاپکردنى ئەم
كتیپە و بەناچارى نوسخەك لەم كتیپە لە پریگەى دۆستییكى مامۆستا (طباطبایی)یەوہ بە ناوی
(بەبەهانى) كە بۆلای كۆرەكەى دەچوو بۆ ئەمريكا بردى لەگەل خۆى و لەوى بە چاپ گەيەنرا. وە
پاشانىش دواى ماوہیەك لە ئیرانىش پریگەیاندا كە چاپ بكریت و گەيشت بە دەستی خوینەرانى تینووی
ئەم بابەتە .

مامۆستا (طباطبایی) چەندین كتیپ و مەقالەى نووسیوہ كە زۆرەیان پریگەى بۆبوونەوہیان لیگیراوہ
و بریكى كەمیان گەيشتووہتە دەستی خوینەران، بەلام خۆشەختانە زۆرەیان لە سايتەكانى ئینتەرنیئتدا
هەن بەتایبەتى سايتى مامۆستای بەرپز خۆى (<http://www.tabatabaie.net>) و سايتى كتیپخانەى
عەقیدە (<http://www.aqeedeh.com>)، وە لەم سالانەى دوايدا بە یارمەتى هەندىك لە دۆستان
وانەكانى تەفسیری مامۆستا كۆكرانەوہ و بەشیوہى كتیپ بە چاپ گەيەنرا كە تا ئیستا تەفسیری چەند
سورەتىك لە بەردەستدایە إنشاءالله بەلكو خودا یارمەتیدەربیت و بتوانریت هەمووى بە پیکەوہ بە چاپ
بگەيەنریت .

مامۆستا (طباطبایی) نزیکەى چل سال دەبیت نوژی هەینی هەر هەفتەیهك بە كۆمەلێك تەنگ و چەلەمە و
دەردەسەریەوہ دەكات و لەلایەن دەماگیران و سەرسەختەكانى شیعیوہ پووبەپووی عەزیت و نازار
بووہتەوہ، وە ئەگەر سۆز و میهرەبانى خوداوند نەبووايه ئەوا نەیدەتوانى تانیستا ئەم كار و ئەركە
گرنگانەى ئیسلامەتى جیبەجى بكات، وە بەبوونى ئەم هەمووہ دۆژمنە ئاشكرا و نەپینیانە و پریگرییە
بیئەندازانەوہ سوپاس بۆ خودا توانیویەتى ئەم بیروباوهرى یەكتاپەرستییە بۆلۆه پیکات و كتیپ و سی
دى و وتارەكانى بگاتە دوورترین شوینەكانى ولات و تەنانەت لە دەروەى ولاتیش لە ئەمريكا و ئەوروپا
بۆبوونەتەوہ !

هه‌ندیک له به‌ره‌مه‌کانی نووسەر:

- ١) حافظ در میان موافقانش و مخالفانش (حافز له‌نیوان هاو‌بو‌چوون و دژه‌کانیدا)
- ٢) راهی بسوی وحدت اسلامی (رییه‌ک به‌ره‌و یه‌کبوونی ئیسلامی)
- ٣) خیانت در گزارش تاریخ (سی‌ به‌رگ) (خیانته له‌ گێپ‌رانه‌وه‌ی میژوو)
- ٤) دین ستیزی نافرجام (بی‌ ئامانجی له‌ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ئاییندا)
- ٥) نقد آثار خاور شناسان (هه‌سه‌نگاندنی نووسینی پوژه‌ه‌لاتناسان)
- ٦) ماجرای باب و بهاء (به‌سه‌ره‌اتی بابی و به‌هائیه‌کان)
- ٧) دعوت مسیحیان به توحید (بانگه‌وازی مه‌سیحیه‌کان بو‌یه‌کتاپه‌رستی)
- ٨) بررسی آراء اخباری و اصولی (لیکۆلینه‌وه‌ی بو‌چوونه ئیخباری و ئو‌صولیه‌کان)
- ٩) متفکرین اسلامی در برابر منطق یونان (بیرمه‌ندانى ئیسلام له‌ به‌رامبه‌ر فه‌لسه‌فه‌ی یوناندا)
- ١٠) بردگی از دیدگاه اسلام (کو‌یلایه‌تی له‌ دیدگای ئیسلامدا)
- ١١) شیخ محمد عبده مصلح بزرگ مصر (شیخ موحه‌مه‌د عه‌بده چاکسازی گه‌وره‌ی میسپ)
- ١٢) اسلام و بت‌های غرب/منهای معنویت (ئیسلام و بت‌کانی پوژئاوا/ نه‌بوونی مه‌عنه‌ویه‌ت)
- ١٣) نقد آراء ابن سینا در الهیات (هه‌سه‌نگاندنی بیروبو‌چوونی ئیبن سینا له‌ ئیلاهیاتدا)
- ١٤) حقارت سلمان رشدی (گه‌مژه‌یی سه‌لمان پوشدی)
- ١٥) نقد کتاب حدیث (هه‌سه‌نگاندنی کتیبی فه‌رموده)
- ١٦) فتح البیان فیما روی عن علی من تفسیر القرآن
- ١٧) بین النهرین در روزگار خلفای راشدین (نیوان دوو پووباره‌که له‌ سه‌رده‌مانی جینشینه‌ راشیدینه‌کاندا)
- ١٨) مراحل و منازل حج
- ١٩) اعجاز عددی در قرآن (ئیعجازی ژماره‌یی له‌ قورئاندا)
- ٢٠) دفاع از تعدد زوجات اسلامی (به‌رگری له‌ سیستمی چه‌ند ژنی ئیسلامی)

- (۲۱) سه مرز آفرینش (سیّ مه رزی به دیهینان)
- (۲۲) پرتوی از دوات فرخنده علوی
- (۲۳) نماز جمعه نماز انقلابی و فراموش شده (نویژی ههینی نویژیکی شوپشنامیز و
فهراموشکراو)
- (۲۴) بَيَانُ الْحَقِيقَةِ فِي جَرَحِ الْأَبْدَانِ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ
- (۲۵) فاصله ها را از علی (ع) کم کنیم
- (۲۶) تسامح شدت عمل در اسلام
- (۲۷) معانی باطنی در قرآن کریم (مانا ناخییه کان له قورئاندا)
- (۲۸) ویژه گیهای بازار اسلامی (تایبه تمه ندی تییه کانی بازار ی ئیسلامی)
- (۲۹) وحی قدسی نه وحی نفسی (وحی پیروز نهک وحی ئاره زووبازانه)
- (۳۰) پیوند دین و حکومت (په یوه ندی ئایین و حکومت)
- (۳۱) قرآن در روزگار نو (قورئان له سه رده می نویدا)
- (۳۲) علیُّ بین التقصیر و الغلوّ
- (۳۳) خدا و پیامبران در تورات و انجیل و قرآن (خودا و پیغه مبه ران له تهورات و ئینجیل و
قورئاندا)
- (۳۴) آیا سجده بر غیر زمین جایز است؟
- (۳۵) رمز عجب!
- (۳۶) محمّد پیامبر رحمت و شمشیر
- (۳۷) اجتهاد در برابر نص (ئیجتیهاد له به رامبه ری ده قه وه)
- (۳۸) نوگرایی در اجتهاد (نویگه رایلی له ئیجتیهاددا)
- (۳۹) پاسخ به شبهات
- (۴۰) رفع اشتباه و دفع افتراء
- (۴۱) قرآن بدون حدیث هم قابل فهم است

- (۴۲) رسول خدا(ص) و تبیین آیات
- (۴۳) زن در آیین زرتشتی و بهائی(ژن له نایینی زهرده شتی و به هائیدا)
- (۴۴) مسؤلیت و ایمان(به پرسپاریتی و باوهر)
- (۴۵) نامه ی سرگشاده به مراجع تقلید
- (۴۶) پاسخ به اشکالات مذهبی نسل جدید
- (۴۷) دفاع از شمشیر اسلام(به رگری له شمشیری ئیسلام)
- (۴۸) بسوی خدا
- (۴۹) در پاسخ ایراد نحوی بر قرآن
- (۵۰) در پاسخ مفتری
- (۵۱) آیین زرتشت از دیدگاه ما(نایینی زهرده شت له دیدگای ئیمه وه)
- (۵۲) سه مقاله
- (۵۳) بررسی آراء اخباری و اصولی
- (۵۴) دفاع از قرآن کریم(به رگری له قورئانی پیروژ)
- (۵۵) در پاسخ شبهات دکتر سینا
- (۵۶) وحی قدسی (و وحی پیروژ-له م کتیبه دا هه یه-)
- (۵۷) اسلام ستیزی معاصر(ئیسلام نه ویستی هاوچه رخ)
- (۵۸) با فرهنگ اسلامی ستیزه نکنید(به رهنگاری فرههنگی ئیسلام مه بنه وه)
- (۵۹) اسلام پذیری ایرانیان(ئیسلام ویستی ئیرانییه کان)
- (۶۰) نقد نظریه پلورالیسم دینی (وه لآمیك بو دوکتور عبدالکریم سروش-له م کتیبه دا هه یه-)
- (۶۱) ملاحظاتی درباره ی رویکرد انسانگرایانه در قرآن
- (۶۲) در محکومیت همجنس گرایی
- (۶۳) ثبات و حرکت در ذهن و -عالم- خارج

- (٦٤) نقد ترجمه‌ی ((وقعةُ صفین))
- (٦٥) زبان قوم، نه فرهنگ ایشان!
- (٦٦) نقد ترجمه‌ی ((الغارات))
- (٦٧) نقد مقاله‌ی ((حجاب و پوشش سر و گردن))
- (٦٨) اسلام و اقطاب غربی (ئیسلام و نوینهرانی هزری پوژئاوا)
- (٦٩) هانری کُربن و باطنگیری (هینری کورین و باتینییه‌ت)
- (٧٠) مسلمان آگاه را هراس از سخنان مخالف نیست

په خنه له بۆچوونی پلورالیزمی ئایینی

له دهوری میزگردی بهرین دکتور سروش

میزگردی ژماره ۴۰ ی گوڤاری ((کیان))

له و میزگردهی که گۆفاری (کیان) ریکی خستبوو تا بهرپیز (دکتور عبدالکریم سروش) پروخساری پلورالیزی ئاینی پوونتر بکاتهوه و وتهی نوئی له م بارهیهوه بخاتهپوو، بهرپیز (دکتور سروش) دهلیت: ((هیچ پیغمبری ناتیوانیت پلورالیست بیت))، وه بهرپیز (دکتور سروش) له تهواوی په یامه کهیدا مه بهستی ئه وهیه که ئه وانیتتر بخاته شوینی خوی و واز له کومه له و قوتابخانه کانی تر بهینن. ئه و وتهیهی بهرپیز (دکتور سروش)، به تهواوی راست و دروسته و شوینی خوی جیگیر کردوو و دهیان ئایهت و ناماژهی ئاین شایهت و پشتیوانی ئه م قسهیهن. به م هموو سه رسووپرمانه وه واپیده چیت که (دکتور سروش) به بیانوی ئه وهی که دهلیت:

((ئیمه نه هاتوین که پیغمبری بکین))

له م بارهیهوه ریگهیهکی تر و جیا له ری پی پیغمبه ران ده گریته بهر و دلی پابه ند ده کات به پلورالیزی ئاینیه وه و به پشتگویی خستنه وه به ئاسانی تیده په ری ت به سه ر ئه م خاله پرونا که دا که ئه ویش بریتیه له وهی که: پیغمبه ران سه رمه شق و پی شه وای پهیره وانی خویانن، هر به و جو ره ی که له قورئانی پیروژدا هاتوه:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱)

واته: ((به راستی بو ئیوه سه رمه شقییه کی باش هیه له پیغمبه ردا)).

له بهر ئه مه، ئیمانداران ناتوانن له هه مانکاتدا که پهیره وهی له پیغمبه ران ده کهن، بیروباوه پ و تیروانی جیاواز له وانیان هه بیت. هه لبه ته (دکتور سروش) به م جو ره وته کانی خوی ئاراسته کردوه:

((زۆر کاری پیغمبه ر هیه که ئیمه نابیت بیان کین))

ئه وهی که لی ره دا پیویسته بهرپیز (دکتور سروش) له بهرچاوی بگریت ئه وهیه که:

یه که م: پلورالیزی ئاینی وه که ئه وهی که خوی دهیزانیت، بوخوی مهزه ب و بیروباوه ری که، نه ک کاریک! وه له م پوووه ئه گه ر ئیمه پهیره وهی له م مهزه ب و بیروباوه ره بکین ئه و ئیمه له هه ندیک بهرپرسیاریتی کرداریدا پیچه وانه ی (پیغمبه ر ﷺ) ده بین. ده ی ئه گه ر (پیغمبه ر ﷺ)، به وتهی (دکتور سروش) پلورالیست نه بووه، ئه و ده بیت پهیره وه کانیشی پلورالیزم قبول نه کهن.

دووه م: ئەگەر (پێغەمبەر ﷺ) لە هەندیک کاری دیاریکراودا لە پەیرەوه‌کانی جیاواز بووه، خۆ لە زۆر کاردا هاوتابوو له‌گه‌ڵایندا و بۆ نمونه (له بانگه‌وازی خه‌لك بۆ شوین كه‌وتنی)، یاران و پەیرەوانیشی هاوکار و هاوڕابوون له‌گه‌ڵیدا، هه‌روه‌ك چۆن مێژوو گه‌واهی بۆ دهدات و له‌قورتانی پیرۆزیشدا هاتوو:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ (یوسف: ۱۰۸).

واته: ((بلی ئەمه پێگه‌ی منه له‌پرووی به‌صیره‌ت (به‌رچاوپروونی) هوه بانگه‌واز ده‌که‌م بۆ پێگه‌ی خودا، هه‌م من و هه‌م پەیرەوه‌کانیشم)).

له‌به‌رئهمه‌ پێویسته‌ موسلمانان چاو له‌ پێغەمبەر به‌رز و به‌پێزه‌که‌یان بکه‌ن و له‌پرووی بیناییه‌وه هه‌مان بانگه‌واز به‌جیهاندا بلأوبه‌نه‌وه هه‌روه‌ك پێغەمبەر به‌پێزه‌که‌یان سه‌لامی خوای لیبیت، خه‌لكی له‌ کۆمه‌له‌ و قوتابخانه‌کانی تر دابپرن و بیانیه‌نن بۆ لای خۆیان، هه‌رچه‌نده‌ ئەم کاره‌ له‌گه‌ڵ بۆچوونی پلۆرالیزمدا سازگار نه‌بیت!

له‌پاستیدا ئەو ئایانه (که له‌ پلۆرالیزمدا ده‌خزینه‌پوو) جیاوازی سه‌ره‌کیان له‌گه‌ڵ یه‌کترا هه‌یه. یه‌کێک بانگه‌شه‌ی (سیانه‌یی) ده‌کات و یه‌کێکی تر بانگه‌واز بۆ (یه‌کتا په‌رستی) ده‌کات. یه‌کێک ده‌لێت: (مه‌سیح ﷺ کورپی خودا بووه) و ئەویتر (مه‌سیح ﷺ به‌ بنده‌ی خودا ده‌زانیت). یه‌کێک (محمد ﷺ) به‌ پێغەمبەری خودا ده‌زانیت و ئەویتر به‌ پێغەمبەری نازانیت، یه‌کێک بپروای وایه‌ که به‌هاتنی (محمد ﷺ) ده‌رگای پێغەمبەرایه‌تی داخراوه‌ و ئەویتر ئەم ده‌رگایه‌ به‌کراوه‌ داده‌نیت ... چۆن ده‌کریت هه‌موو ئەم قسه‌ دژ و پێچه‌وانانه‌ راست بن و، به‌ وته‌ی (دکتۆر سروش) جوړیک له‌ حه‌قیقه‌تیان تیدا بیت؟! ئەگەر هه‌موو ئەم بۆچوونانه‌ به‌راست بزانی، ئەوا پێویسته‌ که په‌روه‌ردگاری جیهان هه‌م یه‌کتا بیت و هه‌م یه‌کتا نه‌بیت، (مه‌سیح ﷺ) هه‌م کورپی خودا بیت و هه‌م نه‌بیت، وه (محمد ﷺ) هه‌م پێغەمبەری خودا بیت و هه‌م نه‌بیت ...! (دکتۆر سروش) هه‌ولیداوه‌ ئەم هاوکیشه‌ بۆ چاره‌سه‌ره‌، بچاره‌سه‌رینی و گوتویه‌تی:

((قسه‌ له‌سه‌ر هاودزی ئەم دوو ده‌سته‌واژانه‌ نییه‌، ئاینه‌کان هه‌رکامێکیان بیت هه‌ر یه‌ک سیسته‌من. واته‌ کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ن له‌ ده‌سته‌واژه‌کان به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌ر ده‌سته‌واژه‌یه‌ک پپه‌ له‌زۆریک له‌ ده‌سته‌واژه‌کانی تر، واته‌ هه‌یج کاتیک له‌جیهانی پاستیدا، دوو تاک ده‌سته‌واژه‌ به‌ یه‌کتی به‌راورد ناکرین، به‌لکو دوو سیسته‌م یان دوو ده‌زگا ده‌کریت به‌راورد بکرین به‌

یه کتری، وه ئەم دوو سیستەمەش بەو هەموو قەبارە گەرەیانەوه دەستەواژە ی پیکه وه به ستراون که بپارێدان دەربارە ی پێچهوانە بوونیان زۆر قورس و گران و کێشە یه)).

به پێز (دکتۆر سروش) وایداناه که ئەو دەستەواژە هاودژانە ی که ئاماژەمان پێدا، له بنچینه (اصول) ی ئاینه کاندان نهك لق (فروع) و بهش (جزئیات) یاندا، ده ی کاتیك دوو سیستەم له بنچینه (اصول) دا دژی یه کترین، ناتوانریت هەردووکیان وهربگیرین. بۆ نمونه: شیوازه کۆنه که ی (به تلیمۆس) له بنچینه (اصول) ی خۆیدا (واته: ناوه ندی ی زهوی و وهستاوی تیه که ی و جو له ی خۆر و هه ساره کان به ده وریدا) له گه ل گه ردووناسی نویدا گونجاو نییه، به لام له چه ند لایه نیکی لق ی (فرعی) یه وه له گه لیدا گونجاوه به جوړیک له سه ر بنه مای ئەو شیوازه ی (به تلیمۆس)، ده توانریت هه له اتن و ئاوابوونی خۆر و مانگیان و خۆرگیان و هاوشیوه ی ئەم کارانه به دروستی پێشبینی بکریت. له گه ل هه موو ئەمانه شدا شیوازی (به تلیمۆس) ئیستا له لایه نی زانستییه وه به پوچه ل داده نریت، چونکه کات فه وتانی زۆری تیدا یه به رامبه ر به گه ردووناسی نو ی. هه ر به و شیوه یه ش کاتیك که له دوو سیستەمی ئاینیدا که دەستەواژە بنچینه یی (اصلی) هکانی (یه کتاپه رستی و سیانه یی) ده خرینه به رامبه ر یه کتر له هه ندیك له دەستەواژە لق ی (فرعی) یه کانداهابه ش ده بن، بۆ نمونه مه سیحیه کان به پێی (ئینجیلی یۆحه ننا) بانگه شه ده که ن که: ((عیسای مه سیح هه مان خودای په روهر دگاره که به رجه سته بووه و هاتوته ناو خه لکه وه))!، وه موسلمانانیش له کتیبه ئاسمانیه که یاندا ده یخویننه وه که ده لیت:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (المائدة: ١٧).

واته: ((به پاستی ئەو که سانه ی که وتیان خودا هه مان ئەو مه سیحی کوپی مه ریه مه یه، کافر بوون)).

ئایا ده توانریت هەردوو سیستەمه ئاینیه که به پێی دەستەواژە لق ی (فرعی) یه کانی تریان به پاست دابنریت، له کاتیكدا که قورئانی پیروژ ده فه رمویت که هه ر ئەم دەستەواژە بنچینه یی (اصلی) ه پله ی (ئیمان) ده گۆریت به (کوفر)؟! مه به سستی قورئان ئەوه یه که ئەو دەستەواژە بنچینه یی (اصلی) یانه ی که باسکران، له هێچ جو ره سیستەمیکی تر دا چاره سه ر نا کرین و ناشاردرینه وه، به لکو حوکمی سیستەمه که ده که نه شوینکه وته ی خۆیان! هاتووینه ته سه ر ئەوه ی که به پێز (دکتۆر سروش) بانگه شه ی کرد که ئاینه جوړاوجۆره کان له چه سپاندنی راستیه تیاندا، سو دیان له به لگه کانی به رامبه ر وه رگرتوووه و له پرووی

^١ ئینجیلی یۆحه ننا: بابی یه که م.

زاراوه یییه وه به (تکافؤ الأدلة - هاوبه لگه یی -) گه یشتوون. به پشتبهستن به وه ی که بهرله مه وتمان هه موو ئه وانه به پاست دانانرین، له بهرئه وه ی ئاینه کانی ئیستا له (اصول) دا جیاوازیان له گه لّ یه کدا هه یه (کارمان نییه به سه ره ئه وه ی که له سه ره تاوه چۆن بوون، چونکه پلۆپالیزم باسی گشتگیریتی ئاینی ده کات له ئیستادا)، چونکه له نیوانیاندا حه ق و باتلّ هه یه. له م کاته دا ناتوانریت بانگه شه ی ئه وه بکریت که ئاینی حه ق به لگه کانی له گه لّ ئاینی باتلدا هاوتا و یه کسانن! چونکه به لگه هه والّ له به لگه له سه ره ئیئراوه که (مدلول) ده دات و به لگه له سه ره ئیئراوه که (مدلول) پوون ده کاته وه، ده ی ئه گه ر که سیئک و گومان ی بردوو که فلان ئاین گه یشتوو به هاوبه لگه یی له گه لّ ئیسلامدا، ئه م گومانه ی له لایه نی هه له کردنه وه پوویداوه و سه رنجی ته واوی له به لگه کانی هه ردوولای به رامبه ر نه داوه .

به ریژ (سروش) له چه سپاندنی پلۆپالیزمی ئاینیدا به لگه ی به هیدایه تی پهروه ردار هیناوه ته وه و ده لیت:

((ئه گه ر ناوی (هادی) پهروه ردارمان قبول بیت و ئه گه ر هیدایه ت ته نها له و بیروباوه رده ا ته سک نه که یه وه که خۆمان به حه قی ده زانین، ئه وا ناوی (هادی) پهروه ردار کاری کردوو و له سه رانسهری جیهاندا بلّو بووه ته وه و خه لکی پشک و به شی جیاوازیان له هیدایه تدا هه یه و زۆرینه ی خه لک پزگار بوون و پزگاربوونیشیان له هیدایه تدانی پهروه رداره وه سه رچاوه ی کرتوو)).

ئو به لگه یه ی به ریژ (دکتور سروش) پشتی به ستوو: (له بهر ئه وه ی پهروه ردار ناوی ((هادی)) یه ئیتر ده بیت زۆرینه ی خه لکی جیهان هیدایه تیان وه رگرتبیت))، وه ک ئه وه وایه که سیئک بانگه شه بکات بلّیت: ((له بهرئه وه ی پهروه ردار ((جمیل - جوان -)) ه، ئه وا ده بیت زۆرینه ی خه لکی جیهان جوان و سه رنجراکیش بن! له کاتیکدا له جیهاندا که سه جوان و پوو خسار جوان و سه رنجراکیشه کان که مینه ن و، هه ر له بهرئه مه شه جوانی و سه رنجراکیشی گرنگی په یدا کردوو. راستیه که ی ئه وه یه که ئه م جوړه به لگه هینانه وانه خو دوورخستنه وه یه له واقیعیته ت، وه ئیمه ئه گه ر بمانه ویت واقیعبین بین، پیویسته که ئه م هه مووه گه نده لّی و ویرانکاری و سته م و نادادگه رییه ی که له سه رانسهری جیهاندا به دی ده کریت، به نیشانه ی گومرا بوونی زۆرینه ی خه لک دابنّین نه وه ک (هیدایه ت) وه رگرتنّیان! چونکه وه ی پهروه رداریش ئه م دادوه ری کردنه ی پشت راستکردوو ته وه و ده فورمو ویت:

﴿وَإِنْ تَطَعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا

تَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ (الأنعام: ١١٦).

واته: ((ئەگەر گوێرایەلی زۆرینە ی خەلکی سەر زەوی بکەیت ئەوا لەرپی خودا دوورت دەخەنەو و گومرات دەکەن، ئەوانە جگە لە شوێنکەوتنی گومان هیچی تر جیبەجی ناکەن)).

بەلی، ناوی (هادی) پەرەردگار پووخساری تری هەیه و سەرەرای ئەمەش لەجیەانی سروشتدا (لە جیەانی بیگیان و پووەک و گیانداران) دا دەردەکەوێت، لەجیەانی مۆییشدا رەنگی داووتەو و هەزاران (پینگەمبەر و پیاو چاک و بەندە ی گوێرایەلی پەرەردگار) بە درێژایی میژوو هیدایەتیان وەرگرتوو، بەلام ئەم رەنگدانەو هەیه لە قۆناغی سنوورداری دنیا دا یە کجارەکی (مطلق) و بەزۆر نییه و پەيوهسته بەویستی مرقۆهه، وه به پێی ئەمە جیبی سەر سوورمانە کە بەرپێز (دکتۆر سروش) وتویەتی:

((ئەمە پاست نییه کە بلێین خەلکی سەرپشکن و ئەگەر گومرا بوون خۆیان کەمتەرخەمن، بە

هیچ جورێک بەم شیوایە نییه))!

ئەگەر خەلکی سەرپشک و کەمتەرخەم نین، باشە بۆچی بەرپێز (دکتۆر سروش) ((زۆرینە ی خەلک)) ی بە پزگار بوو و هیدایەت وەرگرتوو حساب کردوو نەوێک ((هەموو خەلک))؟ چ کەم و کورپیەک لەکەمینە ی خەلکیدا هەبوو کە پەرەردگار پزگاری کردوو لە هیدایەتوەرگرتنی ئەو کەمینە یە؟ یان ئەگەر بپیارە رەنگدانەو هە ی هیدایەتی پەرەردگار لەم دنیا دا یە کجارەکی و گشتگیری بیّت، ئە ی بۆچی کەمینە یەکی لێی بیبەشن؟!

بەرپێز (دکتۆر سروش) ناتوانیّت ئەوە قبول بکات کە زۆرێک لە خەلکی جیەان (لە بودایی و یەهودی و مەسیحی و ... هتد) بەرەو گومرایی دەپۆن، بەلام خۆی دانی پیدانانەو:

((زۆرینە ی دینداران کە ئەگەر دینداری ناوەند بن، ئەوا دنیاییه کە یان گرفتی تێدایە، واتە گرفته (پەرەردە یی و خیزانی و سۆزداری و بانگەوازی و ... هتد) بوو تە مایە ی ئەو هە ی ئەو بارە دەروونییه تاییە تە یان بۆ دروست ببیّت کە پێی دەلێین (جزم)).

که واته به قسه ی ئه مان بیټ زۆرینه ی دیندارانی دنیا، له پړی به لگه و گه پان به دواى حه قیقه تدا دیندار نه بوون و، به پړی قورئانی پیرۆز کاریان نه کردوه که ده فهرمویت:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ (العنکبوت: ٦٩).

واته: ((ئه وانه ی که تیکۆشاوون بۆمان، هیدایه تیان ده دهین بۆ رسهر پړیگه کانمان)).

له م کاته شدا چ پړیگریک هه یه گهر ئیمه بانگه شه بکهین که ئه وانه به هیدایه تی حه قیقی نه گه یشتوون؟ باشه مه گهر پیویستی سه ره کی هیدایه تی راسته قینه، به شیوه یه کی پړیکوپیک و دروست ناسینی پړیگا که نییه؟ وه له لایه کی تره وه خو په روه رده و ئاکاره خیزانییه کان یان بانگه وازییه کان هه میسه نامانگه یه نیټ به ناسینی دروست و له وانه یه هه له و لیتیکچونیشیان تیدابیت؟

هه له به ته به پړیز (دکتۆر سروش) بۆچوونی که سانیک که له م جوړه پړیگایانه وه پوویان هیناوه به ره و دینداری، به بۆچوونیک داده نیټ که له لای کۆمه لگه یا خود (شه قام) په سه ندکراو (قبولکراو) ه و ده لیت:

((هه مان ئه و دلنیا بوونه (یقین) ه گرفتداره بیبه لگه یه که له راستیدا دلنیا یی (یه قین) یش نییه، له لای یاسادانه ر (شارع) ه که په سه نده و هه ر ئه وه ش له دینداران وه رده گریت)).

ئهم قسیه مانا که ی ئه مه یه که ((ئه و دیندارانه ی که باسکران له سه ره وه هه چه نده به به رچا و پوونی و دلنیا یی دروست نه گه یشتوون تا بگن به یه قینی واقعی، به لام په روه رده گار له و لایه نه وه که زه حمه تیان کیشاوه لیان قبول ده کات)). ئیستا که به م جوړه یه، باشه بۆچی به پړیز (دکتۆر سروش) دژایه تی که سانیک ده کات که پوویان وایه که: ده بیټ حسابی (به حه ق گه یشتووان-حقانیته-) و (به خشراوان-معذوریته-) لیک جیا بکریته وه، پیده چیټ که سانیک به حه ق نه گه یشتبن، به لام خودا بیان به خشیټ. به پړیز (د.سروش) له دژایه تی ئهم ده سه ته یه دا ده لیت:

((ئه و به پړیزانه ی که لیته دا باسی (به خشرای-معذوریته-) ده که ن، هه له ده که ن)).

ئایا باسه که ی خویشت به پړیز (د.سروش) هه مان ئهم ئه نجامه ی نابیت؟ به پړیز (سروش) ده رباره ی راستیه تی پلۆرالیزمی ئاینی، دهستی بر دووه بۆ ئهم جوړه قسانه و ده لیت:

((موسولمانان مه سیحیگه ری پیش ئیسلامیان (له سه ده ی حه وته می زاینیدا) به حه ق داناوه، چونکه به ربهستی سه رده م (قید الزمان) ده خه نه ناو حه قیقه تبوونه که یه وه)).

پاشان به پړیز (دکتۆر سروش) ئهمه ش زیاد ده کات و ده لیت:

((بەلام پېدەچىت بىر لە دە بەرەستى تىرىش بگەينەو و بيانھېئىنە ناوہو، لەبەر ئەمە پلۆراليزم لە دنياى ئاينەکاندا بە شىوہيەكى سروشتى چى دەبىت))!

بەلام دەبىت ئەوہ بزانین کە:

يەكەم: مەسیحیەتى ئىستا کە بانگەواز بۆ خودایەتى (عیسا عَلَيْهِ السَّلَام) دەکات (وہ لە پلۆراليزمدا خراوہتە پروو) بەبى ھېچ رېگريیەكى سەردەمەکان (نە لە پېش سەدەى حەوتەم و نە لە دوای ئەوہش) جى قبولى موسولمانان نەبووہ و نییە و ئاینى مەسیحیەتى قورئانى لەگەل ئەو مەسیحیەتەى ئەمرۆ کلیسای کاسۆلیک یان پروتستانت و ... ھتد دەرخاتە پروو، دژيەكى و پېچەوانەى بنچینەى ھەيە.

دووہم: بەرەستى سەردەمەکان ئیمە دامان نەناوہ بۆ مەسیحیەت، تا مۆلەتى ئەوہشمان ھەبىت بەرەستى تری بۆ زیادبکەین. سنوورداریتى سەردەمى لە ئاینى (مەسیح عَلَيْهِ السَّلَام) دا ھەر لە وکاتەوہ دەست پېدەکات کە لە (کتاب مقدس) دا موژدەى ھاتنى (پېغەمبەرى ئىسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دراوہ (سەیری ئەشعیائى پېغەمبەر بابى ٤٢ و ئىنجیلی یوحەننا بابى یەكەم بکەن)، و ھەر و ھا لە قورئانى پىروژیشدا ئاماژەى پىدراوہ کە دەفەر موویت:

﴿تَجِدُونَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ (الأعراف: ١٥٧).

واتە: ((باسى ئەو پېغەمبەرە لە تەورات و لە ئىنجیلدا لە لای خویمان بە نووسراوى دەیبینن)).

وہ پرووہ کە بە دەرکەوتنى (پېغەمبەرى کۆتایى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەھلى کتاب لە سەریان پىویست بووہ و پىویستە کە بروا بەو بەرپرز و خۆشەويستە بەینن کە بەلینیان پىدرابوو و پەپرەویشى لیبکەن. وە ئاینى خودا نە دراوہ بە دەستى من و ھاوشیوہکانى وەکو منەوہ تا بە ئارەزووى خۆمان ھەر ھەلسوکەوتیک کە بە دلمانە تیايدا ئەنجامى بدەین.

کە لەم بابەتە تیدەپەرین، دەگەین بە بابەتى ((تېگەيشتن لە دەق)). بەرپرز (دکتۆر سروش) بۆ ئەوہى پيشانى بدات کە دەستگەيشتن بە حەقیقەتى ئاينەکان دژوارە، لە ((تېگەيشتنى دەقەکان)) ئاینىكى دروستکردووہ و دەلالت: ((دەق(متن)، لە حەقیقەت و خودى خۆيدا کارىكى لیل و ناروونە و چەندین مانا ھەلدەگریت، بۆ نمونە سەرنجى ئەم ئایەتە بدەن:

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۗ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ بِيَابِلِ هَرُوتَ وَمَرُوتَ ۗ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا خُنَّ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۗ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۗ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلَّمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ١٠٢).

خوالیخوش بوو (علامه طباطبائی) له ژیر ئەم نایه ته دا نووسیویه تی که بۆ ئەم نایه ته یهک ملیۆن و دوو سهد و شهست ههزار مانا بوونی ههیه، که واته ئیمه له مه قامی تیگه یشتن یان ئیساتدا له به رامبه ر فره مانا ییداین!!

شیوازی به پێز (دکتۆر سروش) لێره دا شیوازیکی زانستیانه نییه، چونکه به پێزیان له باب ته تیکی (جزئی) حوکمیکی گشتی (کلی) یان ده رکردوه. گریمان که ئەو نایه ته ی سه ره وه مانای زۆری هه بیته، به لام نایا هه موو نایه تیکی قورئان ئاوا یهک ملیۆن مانای هه یه و ئیتر نایه تی راشکاو و پوویمان نییه له قورئاندا؟ نایا به پێز (طباطبائی) له ژیر هه ر نایه تی کدا هه مان حوکمی ده رکردوه یان ته نها ده رباره ی ئەم نایه ته وای وتوه؟

یه که م: به پێز (طباطبائی) له ژیر ئەم نایه ته دا نووسیویه تی: ((لا یکاد یوجد نظیره فی آیه من آیات القرآن المجید)) واته: ((وینه ی ئەم نایه ته له هه یچ یه کیک له نایه ته کانی قورئانی پیرۆزدا نابینریت))!
 دووه م: (علامه طباطبائی) به سه رنجراگرتن له قه رینه کانی ناو ئەم نایه ته، ته نها یهک مانای له نیوان ئەو مانایانه دا هه لبژاردوه. واته هه رچه نده ئەم نایه ته پیرۆزه به بی گویدان به قه رینه کان و سیاقه که ی مانای زۆر هه لبگریته، به لام به له به رچا وگرتنی قه رینه کان هه ر یهک مانا زیاتری نییه. به تاییه تی که به پێز (طباطبائی) له پێشه کی (تفسیر المیزان) دا نووسیویه تی: ((و لیس بین الآیات القرآن) و هی بضع

آلاف آية (آية واحدة ذات إغلاق الكلام و من شرط الفصاحة خلو الكلام من الإغلاق و التعقيد))^١ واته: ((له نيوان نايه تکانی قورئانی پیروژدا که زیاتر له چەند هەزاریکه، تەنانەت یەک نایه ت بوونی نییه که له خودی خویدا ناروونی و لیلی و پیچ و په نای تیدا بیت به شیوه یه که زیهن له تیگه یشتنی مانا که یدا سه رسام و دهسته دامان ببیت، بۆچی به م شیوه یه نه بیت له کاتی کدا که قورئان ره وانبیژترین وتیه و له مهرجه کانی خویه تی که قسه ده بیت بی پیچ و په ناو بی لیلی بیت))!

با واز له بۆچوونه که ی به پرژ (دکتور سروش) بهینین، ئەگەر بگهڕێینه وه بۆ قورئانی پیروژ، ئەوه تییینی ده که یین که قورئانی پیروژ به راشکاوی، ده که کانی ناو خوئی به ئاسان و شایانی تیگه یشتن داده نییت و له (سوره تی القمر) دا، چوارجار دووباره ی ده که تاهه:

﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ (القمر: ١٥ و ٢٢ و ٣٢ و ٤٠)

واته: ((ئیمه قورئانمان ئاسان کردوه بۆ ئەوه ی په ندی لی و هه ربگیریت، ده ی ئایا هیچ په ندوه رگریک هه یه ؟)).

له به ره ئه وه پیویسته که (اجتهاد) له به رامبه ر ده که وه نه که یین. به لی، له (پیغه مبه ر ﷺ) ده وه گێڕاویانه ته وه که فه رموویه تی: ((من قال في القرآن برأيه فليتبوأ مقعده من النار))^٢. واته: ((هه رکه سیك ده رباره ی قورئان به بۆچوونی خوئی قسه بکات، با جیگایه ک بۆخوئی ئاماده بکات له ئاگر دا)). به لام ئەگەر تیگه یشتن له ده ق (به و جوړه ی که به پرژ سروش بانگه شه ی بۆ ده کات) ئاسان نه بوو یان به بی هیئانی بۆچوونی که سیك ئاسان نه بوو (که له ده ره وه ی قورئانه وه به ده سه ته یئرا بییت)، ئەوا له م کاته دا (پیغه مبه ر ﷺ) ته فسیر به بۆچوون (تفسیر بالرأی) که ده غه ناکات، چونکه به بی پشتبه ستن به بۆچوونی که سیکی تر له راستیدا گونجاو نییه که سیك بۆچوونی خوئی سه ره به خو ده ربیریت. وه خوئی ته فسیری له

^١ تفسیر المیزان، به رگی ١، ٧ لا، چاپی تاران.

^٢ أخرجه النسائي في ((فضائل القرآن)) (١٠٩ / ١١٠) ، والترمذي (٢٩٥١) ، وأحمد في ((المسند)) (٢٠٦٩ ، ٢٤٢٩ ، ٢٩٧٦ ، ٣٠٢٥) ، والطبري في ((تفسيره)) (٧٣ / ٧٤ / ٧٥ / ٧٦ / ٧٧) ، والطحاوي في ((المشكل)) (١٦ / ١٦٧ - ١٦ ، والطبراني في ((الكبير)) (ج ١١ / رقم ١٢٣٩٢) وابن الأنباري في ((المصاحف)) ، والبيهقي في ((الشعب)) ، والخطيب في ((الفقه والمتفقه)) (١ / ٥٧) ، والبغوي في ((شرح السنة)) (١ / ٢٥٧ ، ٢٥) وفي ((تفسيره)) (١ / ٣٤ - ٣٥) من طرق عبد الأعلى بن عامر الثعلبي ، عن سعيد بن جبیر ، عن ابن عباس مرفوعاً.

بنچینه دا ئایهت به ئایهت، تهفسیرکردن به بۆچوون وهك ئهوه وایه بیروبۆچوونی كهسه كه تهحمیل بكریته
سه ر قورئان، زۆر به داخه وه وهك ئهوكاره ی به پیز (د. سروش) له باره ی قسه كانی (علامه طباطبائی) هوه
كردوویه تی! وه ئه م بابه ته په یوه ندی هه یه به و بیروبۆچوونه ی به پیز (د. سروش) هوه كه هه یه تی له باره ی
(وه حی پیغه مبه ر صلوات الله وعلیه - وحی النبوی-) هوه كه به ته جروبه یه کی كه سی (تجربه الشخصية) ی ده زانیته،
به یارمه تی په روه ردگار له نووسینیکی جیادا به ره خنه ی ئه ویشدا راده گه یین.

مصطفی حسینی طباطبائی

٦ ذی الحجة ١٤١٨ك (١٩٩٧ زاینی)

١٥ فروردین / ١٣٧٧ ه. ش.

وهی چی یه؟

وهی له فهرهنگی مرۆییدا پایهیهکی بهرز و بهپیز و سهرنجپاکیشی ههیه، وه ئه پزیمانیهی که پابهندی وهی بوون بهدریژایی میژوو زۆرکاریگه بوون. له گه له ئه مه شدا چیهتی (ماهیهتی) وهی بو زۆریک له تاکه کانی مرۆف پوون نییه و به کاریکی نامۆ و پازنامیز دیته بهرچاویان، چونکه وهی دیاردهیه که به دهر له ههستی مرۆف و هه مووان ناتوانن تاقیبکه نه وه و پپی بگه ن، گه رچی به گشتی وهی به ((پیره ویك بو په یامی خودا)) و ((دهرچه یهك بو عاله می غه یب)) داده نیین.

وهی له زمانه وانیدا

وشه ی (وهی) به پپی شیوازی زمانه وان ی چا وگه (مصدر) ه و زمانزانی عه ره ب به (ئاماژه یه کی زۆر خیرا) مانای ده که ن، ههروهک (راغب الأصفهانی) له کتیبی (مفردات) ه که یدا نووسیویه تی: ((أصلُ الوحي الإشارةُ السريعة))، وه له قورئانی پیروژیشدا به م مانایه هاتوو له وشوینه دا که ده فه رموویت: ((زه که ریای پیغه مبه ر - علیه السلام - کاتیک توانای قسه کردنی به شیوه یه کی کاتی له ده ستدا، له پپی (وهی) وه واته (ئاماژه) قسه ی له گه له شوینکه وتوو ه کانیدا ده کرد، قورئانی پیروژ له م باره یه وه ده فه رموویت:

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ (مریم: ۱۱).

واته: ((زه که ریا له میحرابی په رستگا که هاته ده ره وه بۆلای گه له که ی و وهی (ئاماژه) ی بو کردن که به یانیان و ئیواران په رستشی خودا بکه ن)).

١ المفردات في غريب القرآن ، راغب الأصفهاني.

وهی له دابونه ریت (عرف) ی ئایینیدا:

وهی جگه له مانا زمانه وانیه که ی له عورفی ئایینیدا بریتیه له گه یشتنی وتهی په روهردگار به یه کیك له هه لبرژیردراوه کانی به بیئته وهی که نه وه لبرژیردراوه له م باره یه وه ویست (اختیار) ی هه بیئت. وته پیروژه کانی وهی به گشتی چند قهرینه یه کیان تیدایه که نه وه دهسه لمینیت که سه رچاوهی نه م قسانه میشک و زیهنی مروف نییه، به لکو له دهره وهی وجودی مروفه وه نه م وته وه حیانییه ی پیگه یشتوه.

یه کیك له قهرینه کان بریتیه له پیشبینیه کان بو داهاتوو که به بی جیاکاری (استثناء) هه موویان پروده دن. بو نمونه پیغمبه ری ئیسلام ﷺ نزیکه ی ۶۰۰ سال به رله وهی که (مه غوله کان) هیرش بهین بو نیشتمانی ئیسلامی، هه والیدا له باره ی هیرشه که یانه وه، نه ویش به یارمه تی وهی خودایی و نه م پیشبینیه ش ده توانیت له و کتیبانه دا ببینیت که چندین سال به رله هیرشی مه غوله کان نووسراوه^۱. سه رکه وتنی (رومه کان) به سه ر (فارسه کان) دا که له قورئانی پیروژدا له (سورته ی روم ئایه تی ۲ تا ۶) به روونی هاتوه. نمونه ی تر له باره ی نه م پیشبینیه وه حیانه وه (ابو حامد غزالی) له کتیبه که یدا (احیاء علوم الدین) پیوستیکی بو پیشبینیه کانی پیغمبه ر ﷺ داناوه و ده نووسیت:

((پیغمبه ر ﷺ زور به ناگابوو سه باره ت به کاره نه زانراوه کان و وه که نه وهی که فه رموی: (((عماری کورپی یاسر ﷺ) کومه لیککی سته مکار ده یکوژن))، وه (عماری کورپی یاسر ﷺ) بو به رگریکردن له عه لی ﷺ له جهنگی (صفین) دا به ژداری کرد و به دهستی سوپای (معاویه ﷺ) شهید بوو) ... وه دیسانه وه هه والی کوژرانی (أسود العنسی) (خو به پیغمبه رکه ره دروزه که) یدا له شهوی کوژرانیدا له کاتیکدا که (أسود) له (صنعاء) ی (یه من) بوو ... وه به (فاطمة) ی کچی (خوای لی رازیبیئت) فه رموو: (نه و یه که مین که سی بنه ماله که یه تی که له پاش نه و ده مریت و پیی ده گات) وه هه ر به و شیوه یه ش بوو^۲.

ده بیئت نه وه بزاین که هه موو نه م هه والدانانه له ریگه ی وه حییه وه به پیغمبه ر ﷺ گه یشتوه و به ر له هاتنی وهی بو ی پیغمبه ر ﷺ له وانه بیئاگا بوو، هه ر وه که له قورئاندا هاتوه:

﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا...﴾ (هود: ۴۹).

^۱ صحیح بخاری، جزء ۴، ص ۵۲.

^۲ احیاء علوم الدین، ج ۲، ص ۲۸۵.

واته: ((ئەمانە لە ھەوالەکانی غەیبین کە بۆتی وەحی دەکەین، تۆ و ھۆزەکشەشت بەرلەمە ئەمانەتان نەدەزانی ...)).

وەحی و دەروونناسی:

ھەرچەندە لەزانستی (پاراسایکۆلۆژی)دا سەبارەت بە (پۆشنی) و (نیازخویندەنە) و ھاوشیۆە و ھاوشیۆە ئێم کارانە باسیان لێوە دەکرێت و ئەسلەکانیان لەسەر پەسەندی ئێم بابەتانە جیگیرکردووە، بەلام لە (دەروونناسی ئەزمونی) و (دەروون شیکاری)دا سەرنج و لێکۆڵینەووە لەم جۆرە بابەت و لێکۆڵینەوانەووە پەسەند ناکەن و یەکەمین شتانیەک کە قسەوباس لەبارەییەووە ناکرێت وەحی و لەم پووەووە دەتوانرێت بوتریت کە بەلای (دەروونناسی)ەووە، بابەتی وەحی کارێکی نەناسراو و نازانستیە. لەم پوانگەییەووە دەروونناسی ئێزمونی دەتوانرێت بپرسیت: پیغەمبەران لە چ رێگایەووە گەشتوون بەو زانیاریانە، لەکاتیکیدا لەمروقتدا جگە لە رێگای ھەستەکان و بیرکردنەووە، ھیچ رێگایەووە نییە بۆ گەشتن بە زانیاری و بەدەستھێنانی؟! لەو لەمدا پێویستە بوتریت: ھەر کاتیکی دەروونناسان توانیان بابەتی (خەوی راستگۆیانە) (رؤیا الصادقة) شیکاربەن و لێکبەدەنەووە و سەرچاوەکە ی نیشانبدەن ، کە ھەزاران جار لەلای تاکەکانی مروقت پوویداووە و ئەزمون کراووە (کە دەروون شیکارە بەناویانگەکانی وەک پروفیسۆر یۆنگ و ھاوشیۆەکانی ئێم بابەتەیان پەسەند کردووە)، ئەوا لەم کاتەدا دەتوانن وەحی پیغەمبەران و رێگای بەدەستھێنانی زانیاری پیغەمبەران بناسن، چونکە خەو راستگۆیانەکان بەشیکی زۆر کەمە لە بەشەکانی پیغەمبەریتی، ھەر وەک چۆن پیغەمبەری ئیسلام ﷺ فەرموویەتی:

((الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ وَهِيَ مِنْ أَجْزَاءِ النُّبُوَّةِ)).

واته: ((واتە خەوی راستگۆیانە موژدەییەکە لەلایەن پەروردگارەووە و بەشیکی لە چەند بەشیکی پیغەمبەراییەتی)).

ئێم جۆرە خەوانە دەرچەییەکیان بۆ جیھانی غەیب ھەییە و ئەو نیشان دەدەن کە مروقت لە بارودۆخی تاییبەتدا دەتوانرێت نزیک ببیتەووە لەو پەرھەندانەیی کە لەسەرەووەی کات و شویندان و پیشبینی ئەو

¹ الدر المنثور، اثر سیوطی، ج ۲، ص ۲۱۲.

پووداوانه بکات که له جیهانی بهرجهسته و هستیپیکراودا پووده‌دهن. پیغه‌مبه‌ران هه‌رکاتیک که خودا بیویستایه ئاگاداری ده‌کردنه‌وه له‌و جیهانه نهینی ئامیزه و په‌یوه‌ندیان پیوه‌ده‌کرد و به‌بی ئه‌وه‌ی که پیویستیان به قوتابخانه و ماموستا بییت وانه‌یان له به‌دیپینه‌ری جیهان وهرده‌گرت، هه‌ر به‌و جورهی که له‌قورئانی پیروژدا ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ هاتوه:

﴿وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكُمْ ...﴾ (العنکبوت: ۴۸).

واته: ((تو بهر له‌وه‌ی وه‌حی قورئانیت بو بییت، نه ده‌توانی کتیب بخوینیته‌وه و نه به‌ده‌ستی خوشت ده‌تنوسی ...))

باشه مه‌گه‌ر له بنچینه‌دا بریار وایه که هه‌موو جوره زانیاری و شاره‌زاییه‌ک هه‌رده‌بییت له‌پیی هه‌سته‌کان و ته‌جروبه‌ی ماددییه‌وه به‌ده‌ست بییت؟ ئه‌گه‌ر به‌م جوره‌یه، جیی خو‌یه‌تی بپرسین که (پیش ئاگایی) هه‌ندیک له‌گیانله‌به‌ران له‌کاتی نزیک‌بوونه‌وه‌ی ترسناکیدا چۆن پووده‌دات؟ رازی سه‌رسوو‌په‌ینه‌ری گه‌شته دوور و دریزه‌کانی هه‌ندیک له‌ماسییه‌کان و گه‌رانه‌وه‌یان بو نیشتمانی سه‌ره‌کییان چۆن لیکه‌دریته‌وه و چاره‌سه‌ر ده‌کریت؟ زانیاری ئه‌م گیانله‌به‌رانه له‌پیی کام ئه‌زموون(تجروبه) یان هه‌ستی ده‌ره‌کییه‌وه به‌ده‌سته‌هاتوه؟ کام هه‌سته هه‌نگی فیرکردوه به‌بی بوونی راسته‌هیل و پرگال و هه‌ک ئه‌ندازیاریک خانه‌سازی بکات و هه‌نگوین به‌ره‌م به‌ییت؟ به‌وته‌ی (مه‌ولانا):

هم کم از وحی دل زنبور نیست!
کرد عالم را پرُ شمع و عسل
خانه وحیش پرُ از حلوا شده است
وحیش از زنبور کی کمتر بود؟

گیرم این وحی نبی گنجور نیست
او به نور وحی حق عزّ و جل
چون که (أوحی الربّ إلى النحل) آمده است
اینکه (کرمنا) است بالا می رود

(ده‌فته‌ری پینجه‌می مثنوی)

واته: ((وامان دانا ئه‌م وه‌حیییه‌ی پیغه‌مبه‌ر گه‌نجینه‌دار نییه، وه خو که‌متریش نییه له وه‌حی دلّی هه‌نگ! ئه‌و به‌رووناکی وه‌حی خودای به‌رزوبلند، جیهانی پرکرد له‌رووناکی و هه‌نگوین، هه‌نگ له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تی (أوحی الربّ إلى النحل)‌ه‌ی بو هاتوه، ماله‌که‌ی پر له شیرینی بووه، ئه‌میک که (کرمنا)‌یه به‌رزده‌بیته‌وه و که‌ی وه‌حیییه‌که‌ی له هه‌نگ که‌متر ده‌بییت؟)).

(مهولانا) ئه و به يتانه ي سه ره وه ي له قورئانه وه ئيقتيباس كردوه كه باس له (وحي التكويني) يان زانستي غه ريزي ههنگ دهكات كه قورئان ده فهرموويت:

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا تَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾﴾ (النحل: ٦٨ - ٦٩).

واته: ((پهروه ردگارت وهحي نارد بو ههنگ كه له چياكاندا لانه بوخوت بسازينه و له ناو دارودره خته كان و ئه و شوينانه شدا كه بو تي ده سازينن، پاشان له هه موو به رويوميك بمزه و دواتر ئه و ريگايانه ي پهروه ردگارت به ملكه چي بگره بهر، له سكي ئه م ههنگانه وه خواردنه وه يه ك ديته ده ر كه رهنگي جياوازي هه يه و شيفا و چاره سه ري تيدايه بو خه لكى، بيگومان له وه دا نيشانه ي گه وه هه يه بو ئه و كه ساننه ي كه بيرده كه نه وه)).

جوړه جياوازه كاني وهحي:

باشترين ريگا بو ناگدار بوون له چوڼيه تي وهحي، پرسيار كردن له كه سيكه كه بانگه وازي ئه وه دهكات وهحي بو هاتوه و له لايه كي تریشه وه پاستگويي ئه و كه سه به شايه تي چه ندين شايه تيده ري جياواز سه لمينر اييت. نمونه ي بالاي كه سيكي له م شيوه يه، پيغه مبه ري پايه به رزي ئيسلامه ﷺ، كه ته نانه ت بهر له وه ي ببيت به پيغه مبه ر له لاي خه لكى (مهككه) به (محمد الامين) ناوبانگي ده ركردبوو و هه مووان بپروايان به پاستگويي و سپارده پاريزي ئه و هه بوو. ميژوونووسان ئاماژه يان به وه داوه كه له پوژي رزگار كردني مهككه دا (حارث بن هشام) له پيغه مبه ر ﷺ اي پرسى: (يا رسول الله كيف ياتيكَ الوحي؟)، واته: (ئه ي نيردراوي خودا چوڼ وه حيت بو ديته؟)، پيغه مبه ر ﷺ له وه لامدا فه رموي:

(أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرسِ و هو أشدُّ عليَّ فيفصمُ عني و قد وعيتُ ما قالَ، و أحياناً يتمثلُ لي الملكُ رجلاً فيكلمني فأعي ما يقولُ)¹.

واته: ((ههندیكجار وهحی له ریگه ی دهنگیکه وه که وهک له رینه وهی زهنگ وایه پیم دهگات که قورسترین شیوازی وهحییه و پاشان نه و باره له سهرم نامینیت و نه و گفتوگویی ه که پوویداوه له هزردا ده مینیت ه وه، وه ههندیكجاری تریش فریشته به شیوه ی پایویک خوی ده نوییت و قسم له گهل دهکات و نه و قسانه ی که ده یانکات له بهری ده که م)).

پیویسته نه وه بزانییت نه و وته جوان و به شکویانه ی که له پیغه مبه رضی اللہ عنہم وه گو یز او ده ته وه دوو شیوازه له سی شیوازه که ی وهحی که له نایه تی ۵۱ ی سووره تی (شوری) دا باسکراوه و نه وه پوون و ناشکرایه که بارودخی پوخی پیغه مبه رضی اللہ عنہم کیشکردنیکی (جاذبیه) تیکی تایبه تی هیه و پاستگویی و پاسته قینه ی لیوه دیاره، وه سه رسوور هیته نه وه یه که هه ندیک له پوژ ه لاتناسه کینه له ده له کان نه م بارودوخه پوخی به جوریک له نه خوشی! ده شوبهینن، وه هه لبه ته له ویزدان و دادپه روهی دوور که وتوونه ته وه، چونکه که سی نه خوش و خه یالوی که گرفتاری خه و بینین به شه به حه کانه وه بووه هه رگیز ناتوانیت وهک محمد رضی اللہ عنہم شوپرشیکی گوره بینیت هه کایه وه و چه ندین قوتابی بلیمه ت و ناوازه پیبگه یه نیت و بو خه لکی بتپه رست و نه فام ئاداب و پوپره سم و فه ره هه نگیکی دره وشاوه و نوی و پیشکه وتوو بهینیت و، له گهل به ره له ستکار و دوژمنه سه رسه خته کانیدا بجه نگیت و فه رمانده یی و پیشه وایه تی چه ندین جه نگ بگریته نه ستو و سه رکه وتن به ده ست بهینیت و خه لکی پزگار بکات و، کومه لگا به ریوه ببات و سیاسه تیکی دادپه روه رانه و ریوشوینی دره خشان بگریته بهر و سه روکایه تی دین و دنیا ی خه لکی بگریته نه ستو و له هه مان کاتیشدا خیزان و بنه ماله یه کی گوره به ریوه ببات و له گهل نه م هه مووه سه رقالییه دا فریای په رستشه کانی شه و و پوژ بکه وییت و له کو تاییشدا بو نه وه کانی داهاتوو کتیبیکی وهک قورئان له پاش خوی به جیبه نییت، له کاتیکدا که نه ش چوبیته خویندنگاوه و نه یشی خویندبییت!

هه ر له م پروه وه یه که پوژ ه لاتناسه به ویزدانه کان، ئیدانه ی نه و جو ره تیوره نه فامانه ده که ن، له وانه ش (پروفیسور تورئ ئاندری) له کتیبه که یدا به ناوی (ناسینی که سایه تی موحه ممه د له ری پینماییه کانیه وه و

¹ طبقات ابن سعد، ج ۱، ص ۱۳۲.

² ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِّئٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

بیروباوه‌ری شوینکه وتوانیه‌وه) که به زمانی ئەلمانی له (ئۆسلۆ)ی پایته‌ختی (نه‌رویج) چاپکراوه،
ده‌نوسیت:

((وه‌حی موحه‌ممه‌د له پووی ده‌رووناسییه‌وه به ته‌واوی پاک و پوخت بووه و، پئویسته
ئه‌وه بزانی که له ساخته‌کاری و هه‌لخه‌له‌تاندن به‌دوور بووه، چونکه زۆر به‌دژواری ده‌توانین
ئه‌وه په‌سه‌ند بکه‌ین که که‌سیک بتوانیت به‌بی ئه‌وه‌ی به‌توندی بکه‌ویته ژیرکاریگه‌ری
په‌یامه‌که‌ی خۆیه‌وه و پرپیته له دلنیا‌یی به‌کاره‌که‌ی، بگاته ئەم پله‌یه له برپا‌بوون و دلنیا‌یی
به‌کاره‌که‌ی و به‌و جۆره بزوتنه‌وه‌یه‌کی سه‌ر سوورپه‌ینه‌رانه له‌ناو شوینکه وتوو‌ه‌کان و
دورو به‌ریدا به‌دیبه‌ینیت)).

چۆنیه‌تی و پیکهاته‌کانی وه‌حی موحه‌ممه‌دی و ئەو زانیاری و زانسته به‌رزوبلند و پیک و پراوپرانه‌ی که
له کیتاب و سوننه‌تی ئیسلامیدا هاتوووه، لاسایی نه‌کرانه‌وه‌ی قورئان و هاوشیوه نه‌بوونی و، فراوانی
یاسا ئیسلامییه‌کان به به‌رامبه‌ر به‌سه‌رده‌می نه‌فامی عه‌ره‌ب و نه‌خوینده‌واری پیغه‌مبه‌ر ﷺ،
راسته‌قینه‌یی وه‌حی و په‌یامه‌که‌ی ئەو ده‌سه‌لمینیت.

خرداد ۱۳۸۷

مصطفی حسینی طب‌طبایی

وهی قودسی

بهم دوا بیانه (د. عبدالکریم سروش) گفتوگویی که له گه ل (میشیل هوبینگ) په یامنیری پادیوی (هولندا) دا نه جامدا که تیایدا شیکار و لیکدانه وهی بۆ (وهی ئیسلامی) کردوه. (د. سروش) له و گفتوگویی دا (وهی نه به وی) به نه زمونیکی هاوشیوهی نه زمونی شاعیران و عارفان داده نیت، نه و پیغه مبهری به رزوبه ریژی ئیسلام ﷺ به (خولقی نه ری وهی) داده نیت و نایه ته پیروژه کانی قورئانیش به (وینه دانه وهی زیهنی پیغه مبهری) داده نیت و ده لیت: ((عارفه کانیش به گشتی برویان وایه که ته جروبه کانیان له ره گزی (جنسی) ته جروبه کانی پیغه مبهرا نه)) و له مهش توندتر ده لیت: ((قورئان به ره میکی مروییه و زور به به هیزی شایانی نه وه شه که هه لای تیدابیت))!

زوربه ی خوینه ران له م ولاته ی ئیمه دا (د. سروش) به نه هلی قه لیم ده زانن و له گه ل به ره م و بیروبوچوونه کانیدا به ریژه ی جیاواز ئاشنایان هه یه و ئاگایان له گورانکاریه نه ندیشه یی و مه زه بییه کانی نه و هه یه له م چند ساله ی دوا بییدا. زمان و پینووسی (د. سروش) ئاراسته که ر و که مه ندکیشکه ره و مه نتقه که یشی شیکاری و هزر راجله کینه ره. میشکیکی به هیز و زیهنیکی فراوانی هه یه. له ره خنه گرتن له گوفتاری که سیکی وه که نه ودا یه که م شت نابیت نه دهب ته رک بکریت و پشتگوی بخریت، وه دووهم پیویسته به مه نتقیکی به هیز قسه بکه یت و، وه که هاوشیوهی دژه کانی ده مارگیری نه که یت و غه وغا و ده نگه ده نگ نه نییته وه و قسه ی زور باو و بی ئاست به کار نه هی نیت، به وته ی (سه عدی):

نه رگ های گردن به حجت قوی!

دلایل قوی باید و معنوی

واته: ((به لگه کان ده بییت به هیز و مه عنه وی بن، نه که ده ماره کانی لاملت کرژ و به هیز بن له جیاتی به لگه)).

به بۆچوونی من، کیشه ی بنچینه یی (د. سروش) له باره ی پیغه مبهرایه تی پیغه مبهری ئیسلام ﷺ له ویوه سه رچاوه ده گریت که نه و ده یه ویت وهی پیغه مبهر ﷺ له ری نه و نه ندیشه و بیرکردنه وه باو و بلاوانه ی سه ده ناوه راسته کانی ئیسلام (به تاییه تی سه رده می مه ولانا) بنا سینیت و لیکیداته وه، هه ره که

چۆن خۆی له گفتوگۆیهکی ئەم دوایانەیدا دەلێت: ((زۆرێک له بیروبۆچوونهکانی من پەرگیان له ناو هزر و ئەندێشهکانی سەده ناوهراستهکانی ئیسلامدا ههیه))، له کاتیکیدا که پێویسته پێغه مبه‌رس ﷺ له ڕێی سەدهی یه‌که‌می ئیسلامه‌وه بناسرێت، واته ده‌بێت بزانی‌ت که له‌سه‌رده‌می هاتنی ئیسلام (صدر الاسلام) دا چی روویداوه؟ و له‌م باره‌یه‌وه بۆ زیاتر شاره‌زابوون و ئاشنا‌بوون په‌نا‌بهری‌ته‌ به‌ر قورئانی پیرۆز و ژياننامه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، وه‌ دیوانی شاعیران و عارفه‌کانی سەده‌کانی ناوه‌راستی ئیسلام وازلی‌به‌یتریت. سه‌رده‌می مه‌ولانا و پیشینه‌کانی و شوینکه‌وته‌کانی سه‌رده‌می‌ک بوه که تیا‌یدا فه‌ره‌نگی نائیسلامی هاته‌ناو ئەندێشه‌ی موسوڵمانانه‌وه و فه‌لسه‌فه‌ی (ئه‌فلاتونی نوێ) و بیروبۆچوونه (صوفیه‌کان) می‌شکی (جلال‌الدین محمد مولوی) و به‌رله‌ویش می‌شکی (شمس تبریزی) و (ابن‌العربی) و (صدرالدین قونوی) و هاوشیوه‌کانی ئەمانه‌ی پ‌رک‌رد‌بوو، وه‌ پوون و ئاشکرایه که به‌ بیروکه‌ی ناپوختی ئەو سه‌دانه ناتوانریت ئیسلامی جوان و پاک بناسریت و به‌و شیوه‌یه‌ش که شایانی پێغه‌مبه‌ره ناتوانریت بناسریت. گریمان که بتوانین له‌ ڕێی حال و بیروبۆچوونی صوفیه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌وه ئیسلام به‌دروستی بناسین و بیناسین، به‌لام بۆنمونه به‌ پشت‌به‌ستن به‌چ‌ه‌ند به‌یتیک له‌شیعره‌کانی (مه‌ولانا) چۆن ده‌توانریت بانگه‌شه‌ی ئەوه بکریت که (مه‌ولانا)ش سه‌باره‌ت به‌ (وه‌حی قورئانی) هه‌روه‌ک (د.سروش) بیری‌کردوه‌ته‌وه؟!!

له‌کوێوه ده‌توانریت ئەم گریمان‌یه‌ به‌سه‌لمینریت که (مه‌ولانا)ش ب‌پ‌وا و بیروبۆچوونی هه‌روه‌ک (د.سروش) بوه؟! له‌کاتیکیدا که (د.سروش) ده‌لێت: ((پێغه‌مبه‌ر، کاریگه‌رییه‌کی میحوه‌ری هه‌بووه له‌ به‌ره‌م هینانی قورئاندا)). له‌ کاتیکیدا که (مه‌ولانا) له‌ ڕێی نووسینه‌کانی ناو (فیهی ما فیهی - فیه ما فیه-) یه‌وه و هه‌روه‌ها له‌ناو هه‌ندی‌ک له‌شیعره‌کانی (مثنوی) دا، پ‌ی‌چه‌وانه‌ی ئەم بۆچوونه‌ی هیناوه، بۆنمونه له‌ (فیه ما فیه) دا ده‌لێت:

هر که گوید حق نگفته کافر است

گرچه قرآن از لب پیغمبر است

واته: ((گه‌رچی قورئان له‌ لێوی پێغه‌مبه‌ره‌وه دێته‌ ده‌ره‌وه، به‌لام هه‌رکه‌سێک بلیت که خودای حه‌ق نه‌یفه‌رموه، ئەوه ئەو ککه‌سه‌ کافره)).

دواتر (مهولانا) له ژیر ټو بهیته دا مه بهستی خوئی به م شیوه یه پوون ده کاته وه:

((له پریگه کاندای کاروانسه رایان دروستکردووه و له سر ټه سټیله کانیش پیایوی به ردین یان بالندهی به ردین دانراوه که له دهمیانه وه ټاو ده پږیته ټه سټیله کانه وه، هه موو ژیره کان ده زانن که ټه ټاو له ده می ټه بالنده یه وه نایه ته دهره وه و له شوینیکی تره وه دیت)).^۱

ټایا له باره ی خاوه نی ټه م قسانه وه که ده لئی ټایه تی ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ

يُوحَىٰ﴾ (النجم: ۳ - ۴) ږاڅه ده کات، ده توانیټ بوتریټ ږوای و ابووه که پیغه مبهری ئیسلام ﷺ

((به دیهینه ری وه حی) بووه؟ هه ر به وچوره ی که له گفتوگو که ی (د.سروش) دا به دیده که یین؟

من له م نووسینه م دا به شه گرنکه که ی گفتوگو که ی^۲ (د.سروش) م هیناوه و زور به ویژدانه وه ږه خنه م لیگرتووه و ئومیده وارم که قسه کانم له ږوانگه ی ټه ندیشه ی (د.سروش) ه وه به ږقاوی نه یه ته پیش چاوی و هه سټی ټه و بیریاره بیرفراوانه خه مگین نه کات، وه ټه م ږه خنه یه ش که دلسوزانه ټه نجامداوه، هیوادارم به پشتیوانی خوی گه وره کاریگه ری هه بیټ له خزمه تکردن به فره نگی ټاینی ئیسلام.

و الله الموفق للصواب و إليه المآب

^۱ (فیه ما فیه) له نووسراوه کانی (جلال الدین محمد بلخی) خاوه نی (مثنوی)، ص ۶۲ چاپی تاران.

^۲ ټیغه گفتوگو که مان به فارسی ده سټکه وت، وه بؤ ته واو دلنیا بوونیش فارسیه که یشمان له گه ل ټه سله ئینگلیزیه که یدا به راورد کردووه ته وه. (نووسه ر)

وہی و شاعر

لہ سہرہ تائی گفتوگوگودا، پھیامنییری رادیوی هۆلندا له (د.سروش)ی پرسپوه:

((چۆن ده توانییت شتیکی هاوشیوهی (وهی) له دنیاى مۆدیرن و پیر له نهیینی ئەم سهردهمه دا، به شتیکی مانادار ببینییت؟))

(د.سروش) بهم شیوهیه وهلامی ئەم پرسپارهی داوه ته وه:

((وهی ئیلهامه، ئەمه هه مان ئەو ته جروبیهیه که شاعیران و عارفان هه یانه، هه رچه نده پیغه مبه ران له ئاستیکی بالاتردا ته جروبیهی ده که ن. له پۆژگاری مۆدیرندا ئیمه به ئیستیعاره کردن له شاعر له وهی تیده کهین، ههروهک چۆن یه کیك له فهیله سوفه موسولمانه کان وتوویه تی: ((وهی بالاترین پلهی شاعیره)). شاعر ئامرازیکی مه عریفهیه که ئەوهی لییه وه به ده ستدیت جیاوازی ههیه له گه ل زانست و فهلسه فه دا. شاعر هه ست ده کات که سه رچاوهیه کی دهره کی ئیلهامی بۆ ده نییرییت و شتیکی به ده سه تهیناوه، وه شاعیرییتی ریک وهک وهی ئامادهیی و به هره و تواتایه .

شاعیر ده توانییت ئاسۆی نوئی به رووی خه لکیدا بکاته وه، شاعیر ده توانییت جیهان له نیگاریک و تابلویه کی تره وه به خه لکی نیشانبدات ...)).

به راورد کردنی وهی به شاعر به پاستی به راورد کردنیکی زۆر له یه کتر دووره، چونکه شاعر ویستیکی ناخیانهی ههیه و له ئاره زووی که سه که وه سه ره لده دات و به وتهی خودی (د.سروش)، شاعر زادهی (به هره)ی مرۆبیه، به لام وهی پیغه مبه ران له روانگهی ئایینی و له لای هه موو سه رگه وره ی مه زه به کان، له سه رچاوهیه کی دهره کییه وه هه لقاوه و به ره می ئاره زوو و به هره ی مرۆبی نییه . هر له م پوه وه شاعیر ریکه به خوئی ده دات که له شاعیره کهیدا به ئاره زووی خوئی هه لسوکه وت بکات و به ویست و ئاره زووی

خوی گۆرپانکاری تیدابکات. نه یارانې پیغهمبه ری ئیسلام ﷺ داوایان لیده کرد که هندیك له نایه ته کانی قورئان بگوریت و به لئینیان پیده دا که نه گهر وایان بو بکات نه و قورئان په سه ند ده کهن و ملکه چ ده بن بوی! وه لامي نه مانه له قورئانی پیروزدا به م شیوه یه دراوه ته وه:

﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ

عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ (یونس: ۱۵).

واته: ((بلی من مافی نه وه م نییه که له لای خو مه وه گۆرپانکاری له قورئاندا بکه م، جگه له وه ی که بوم ده نیردریت به وه حی په پره وی له هیچی تر ناکه م، من له سزای پوژیکې مه زن ده ترسم که نه گهر سه ریچی په روه ردگارم به (گۆرپانکاری له نایه ته کانی قورئاندا) بکه م)).

شاعر یارمه تی له هیزی خه یالکردن وهرده گریت و هه رچه نده له شاعردا (وینه ی خه یال) به هیتر بیت، شاعر له پره سه نایه تییه وه نزیکر ده بیته وه، بو نمونه کاتیک که شاعر ده لیت:

بر سر هر موزه ام شمعى نشسته از فراق
روى دریا را عجب امشب چراغان کرده ام!

واته: ((له سه ر هه ر برژانگیکم مؤمیک له مهراقی دابړاندا دانیشتووه، نه م شه و زور سه رسوورپه یینه رانه پووی ده ریا (ده ریای فرمیسک) م کردووه به چراخان)).

لیزه دا شاعر له لوتکه نزیک ده بیته وه. بوچی؟ چونکه وینه ی خه یال به شیوازیکې زوره هیز تیایدا به دیده کریت. نه گهر به ته واوه تی خه یال له شاعر ده ربه یین، نه و شاعر هه ره س ده هینیت و به لایه نی زوره وه نه و په ری ده بیته به که لامیکې مه وزوون (نه گهر کیشى هه بیته)، به لام وه حی پیغهمبه ر ﷺ له هیزی خه یالی خو یه وه سه رچاوه ناگریت. وه حی راستیه کانی جیهان ده خاته پوو و پوونیان ده کاته وه و هه روه ک چو ن له قورئانی پیروزدا به دیده که یین، باس له ناسینی په روه ردگار و نه هیشتنی شیرک و باس له سیسته می ناسمانه کان و زه وی و ته کوینی بوونه وهران و به خششه کانی په روه ردگار و ئه رک و به رپرسیاریتییه کانی مروؤ و ژیانى دواى و به سه رهاتى پیغهمبه رانى پیشین و هاوشیوه ی نه م شتانه ده کات، که هیچیان پیویستیان به خه یالی قول و دوور و دریز نییه.

سهره پای ئه وهش له شيعردا توخمی زياده پره وی (مبالغه) نه خشیکي گه وره ی له ئه ستودايه به جوریک که وتوویانه: ((أَحْسَنُ الْأَشْعَارِ أَكْذُبُهَا)) واته: ((باشترین شيعر ئه و شيعره یه که درۆزنترينه !!)) ههروه که ئه م به يته ی (فیردهوسی) که ده لیت:

ز سُم ستوران در آن پهن داشت   زمین شش شد و آسمان گشت هشت!

واته: ((به هوی سمی ئه سپه کانه وه ده رکه که ی پانبوویه وه و شهش زهوی و ههشت ئاسمانی لیوه په یدابوو)).

یان وه که ئه م به يته ی (سه عدی) که ده لیت:

لولا الدُمُوعُ وَ فَيَضُّهُنَّ لِأَحْرَقَتْ   أَرْضَ الْوَدَاعِ حَرَارَةُ الْأَكْبَادِ

واته: ((ئه گه ر فرمیسه که کان و لیشاوه کانیا ن نه بووایه، ئه وا گه رمای جگه ره کان سه رزه مینی (وداع) ی ده سووتاند))!

وهی پیغه مبه ران و به تاییهت وهی قورئانی له م زیاده پره ویانه که به جوریک له دروی زل داده نریت، دووره و ته نها گرنگی به راستییه کانی جیهان و کاروباری واقعی ده دات.

له بنچینه دا ناتوانریت شيعر له هه موو بارودوخیکدا به کاریکی ته واو (جدی) دابنریت و هه ر له م پووانگه یه وه زانایانی ئیسلام وتوویانه: ((ئه گه ر شاعیریک له شيعره کانیدا دانینا به مه یخوری و دلداریکردنی خۆیدا، ئه وا ناتوانریت (کوفری شه رعی) به سه ردا سه پینریت. پووداوی (فه ره زده ق) شاعیری به ناوبانگی عه ره ب له گه ل (سليمان بن عبدالمك) ی (خه لیفه ی هاوسه رده میدا) به ناوبانگه، که له به رئه وه ی له شيعره کانیدا باسی ئاویته بوون و له باوه شگرتنی دل به رانی ده کرد، (سليمان) پیی وت:

قَدْ وَجِبَ عَلَيْكَ الْحَدُّ (حه ددی شه رعیت له سه ر واجب بووه !)

(فه ره زده ق) له وه لامدا وتی:

فَقَدْ دَرَأَ اللَّهُ عَنِّي الْحَدَّ بِقَوْلِهِ: ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾!

واته: ((په روهدگار بهم وتهیهی حه ددی له سهر من هه لگرتووه که ده فهرموویت: شاعیران شتانیک ده لاین خوین کاریان پی ناکه ن!)).

به لام وته کانی وه حی به پیچه وانهی شیعه وه قسانیکی ته او جدیدین هه روه ک چۆن له قورئاندا هاتووه:

﴿إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِأَهْزَلٍ ﴿١٤﴾﴾ (الطارق: ۱۳-۱۴).

واته: ((نهم قورئانه وتاره که ی قاتعانه و یه کلاییکه ره وه یه و گالته ی تیدا نییه)).

سه ره پای نه مانه ش، نه و قسه یه ی (د.سروش) که به جوریک وه حی ده ناسینیت که له گه ل شیعه ردا یه ک په گ و پیشه یان هه یه و ده لیت: ((شاعری پیک وه ک وه حی به هره یه))! به (نیجتیهاد له به رامبه ر ده ق) هوه داده نریت، چونکه له ده قی وه حی قورئانیدا هاتووه:

﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾﴾ (یس: ۶۹).

واته: ((نیمه پیغه مبه رمان فیری شیعه نه کردووه و رییشی پینه دراوه که فیری ببیت، نه وه ی که فی رمان کرد جگه له یادخه روه و قورئانیکی روونکه ره وه هیچی تر نه بو)).

پیغه مبه ریش ﷺ چه ندین جار فهرموویه تی: ما انا بشاعر! ((من شاعیر نیم)).

شیعه رناسه کانی عه ره ب که هاوسه رده می پیغه مبه ر ﷺ بوون، کاتیک ده چون بولای پیغه مبه ر ﷺ و قورئانیا ن لیوه ده بیست، دانیا ن به وه دا ده نا نه و شته ی که نه و ده یخوینیته وه جیاوازه له شیعه هه روه ک له (سیره ابن هشام) دا هاتووه، کاتیک که پیغه مبه ر ﷺ به شیک له سووره تی (فصلت) ی بو (عتبة بن ربیعة) خوینده وه، بارودخی گورانکاری به سه رداها ت و به قوره ییشی وت:

((إِنِّي قَدْ سَمِعْتُ قَوْلًا وَ اللَّهُ مَا سَمِعْتُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَ اللَّهُ مَا هُوَ بِالشِّعْرِ وَ لَا بِالسَّحْرِ وَ لَا بِالْكَهَانَةِ))! ^۲

واته: ((من گویم له قسه یه که وه بو سویند به خودا هه رگیز هاوشیوه ی نه وه م نه بیستووه، سویند به خودا نه شیعه ر و نه سیچه ر و نه قسه ی کا هینه کانه))!

^۱ عیباره ته که ی (طبری) له ته فسیره که یدا (جامع البیان، ج ۲۲ - ۲۵ چاپی میسر، ص ۲۷) بهم شیهه یه یه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) فهرمووی: ((إِنِّي وَ اللَّهُ مَا أَنَا بِشَاعِرٍ وَ لَا يَنْبَغِي لِي - سویند به خودا من شاعیر نیم و رییشم پینه دراوه -)).

^۲ السیره النبویه لابن هشام، ج ۱، ص ۲۹۴ طبعه مصر ۱۳۷۵هـ.

خالی سهرنجراکیش ئه وهیه که پیغه مبهری ئیسلام ﷺ چل سال پیش ئه وهی په یامی بوییت له ناو خه لکی مه ککه دا ده ژیا و له ناو کومه لگه یه کدا ژیا نی ده برده سهر که شاعیران زور به ریژبوون تیایدا و (معلقات) ی شاعیره کانی عه ره بیان به دیواری که عبه دا هه لده واسی، ئه گهر پیغه مبهر ﷺ ئاره زوی شاعر وتنی هه بووایه، ئه وا بیگومان له و بارودوخه باش و خوش و گونجاوه دا شاعیره کانی ده هونیه وه و ده بوو به یه کی که له شاعیره به ناوبانگه کانی قوره یش، به لام پراوییه کانی شاعر و میژوونووسانیش هیچکامیکیان ته نانهت یه که بهیت شاعیران له پیغه مبهر ﷺ وه نه گیزاوه ته وه که له سهرده می نه فامیدا هونیه یه وه، ئه گهر شتیکی له م جوړه ببووایه ئه وا موسولمانان شاعیری پیغه مبهره که یان له ناو خویندا ده وته وه و شانازیان پیوه ده کرد، ئه گهر شتیکی له و جوړه هه بووایه ئه وا ئامراز و هوکاری مانه وه یان زور بوو. شاعر که تایبه تمه ندیته خوی هه یه و، ته نانهت وتاریک یان چهند وشه یه کی کورت له باره ی دانایی و کاروباری ئاینی یان دناپیه وه له پیغه مبهره وه ﷺ نه گیزاوه ته وه که هی پیش بوون به پیغه مبهر بوون بیت. له قورئانی پیرویشدا ئه م کاره سهر سوور هینه ره (که به راستی به نیشانه یه که له نیشانه کانی پیغه مبهر ییته داده نریته) ئاماژه ی پیدراوه، که ده فهرموویته:

﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا آدْرَأْتُمْ بِهِمْ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

(یونس: ۱۶).

واته: ((بلی: ئه گهر په روه ردگارم بیویستایه ئه م قورئانه م به سهردا نه ده خویندنه وه، وه خودا ئاگاداری نه ده کردنه وه لی، خو من ته مهنیکم له ناوتاندا به سهر بردووه و ژیاوم له گه لتاندا، ئایا میشتکتان ناخه نه کار؟!)).

نازانم (د.سروش) به و هه موو زانیاری و شاره زاییه وه له به رامبهر ئه م راسته قینانه دا چی ده لیت و بوچی به ریپه کی ترده ده روات؟!

وهی و موکاشه‌فهی عیرفانی!

له‌ناو وه‌لامدانه‌وهی (د.سروش) بۆ یه‌که‌م پرسیار، ئه‌وه‌مان به‌دی‌کرد که ئه‌و سه‌ره‌پای شاعیران ئاماژه‌شی به (عاریفان) کرد و له‌گفتوگۆکه‌یدا وتی: ((عاریفه‌کانیش به‌گشتی بپروایان وایه که ته‌جروبه‌کانیان له‌په‌گه‌زی ته‌جروبه‌ی پێغه‌مبه‌رانه!!))

له‌به‌رئه‌مه، شوینی خۆیه‌تی پێره‌وی لیکۆلینه‌وه‌که‌مان چهند هه‌نگاوێک بگوازینه‌وه بۆ ئه‌م لایه‌نه و بزانی‌ن له‌م دۆل و شیوه‌دا چ ده‌ستکه‌وتیکمان ده‌ست ده‌که‌وێت؟

به‌شیوه‌یه‌کی کورت و پوخت پێویسته بزانی‌ن که (موکاشه‌فهی عیرفانی) باریکی پۆچی و ده‌روونیه‌ که له‌پاش ئه‌نجامدانی چهندین راهی‌نانی زۆر و به‌رده‌وام له‌لایه‌ن (سالیکی ته‌ریقه‌ته‌وه) پووده‌دات. له‌م پله‌یه‌دا سالیکی تیده‌کۆشیت که دژایه‌تی ئاره‌زووه‌ نه‌فسیه‌کانی (مشتهیات النفسانیة) بکات و به‌ته‌واوی بیانخاته ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه، واته‌ ریگی تیکۆشان (مجاهدة) ده‌گرێته‌به‌ر. له‌پاش برینی ئه‌م پێیه، سالیکی له (مراقبه) دا داده‌نیشیت و زیه‌نی له‌هه‌ر جووره‌ وابه‌سته‌بوون و ئه‌ندیشه‌یه‌که‌ به‌تال ده‌کاته‌وه تا (واردات القلبي) یان زانیارییه‌ ناوه‌کییه‌کانی خۆی به‌چاوی راسته‌قینه (عين اليقين) ده‌بینیت، که ئه‌م پله‌یه‌ش پله‌ی (شهود) ه. به‌بۆچوونی عاریفه‌کان سالیکی ته‌ریقه‌ت ته‌نها له‌م ریگه‌یه‌وه (نه‌که له‌ ریگی زانستی و بیرکردنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فیه‌وه) ده‌توانیت په‌رده‌ له‌سه‌ر پوختی راستیه‌کان لاب‌دات و پازه‌ شاراوه‌کانی گه‌ردوون هه‌لبمالیت. عاریفان ده‌لێن: ((الكشفُ طورٌ وراءَ طورِ العقل))! وه‌ له‌م پروانگه‌یه‌وه گالته‌ به‌ هیزی می‌شکی و به‌لگه‌کانی ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک (ابن عربی) له‌ نامه‌یه‌که‌دا که بۆ فه‌یله‌سوف و موفه‌سیری ناوداری ئه‌شعه‌ری (فخرالدین الرازی) ده‌نووسیت:

((... و مِنْ الْمَحَالِ عَلَى الْوَاقِفِ بِمَرْتَبَةِ الْعَقْلِ وَالْفِكْرِ أَنْ يَسْكُنَ أَوْ يَسْتَرِيحَ وَلَا سِيَّما فِي مَعْرِفَةِ اللَّهِ تَعَالَى فَمَا لَكَ يَا أَخِي، تَبَقَى فِي هَذِهِ الْوَرُطَةِ وَلَا تَدْخُلُ طَرِيقَ الرِّيَاضِيَّاتِ وَالْمُكَاشَفَاتِ وَالْمُجَاهَدَاتِ وَالْخَلَّوَاتِ...)).¹

¹ مه‌تنی ئه‌م نامه‌یه‌ له‌ که‌شکوڵی شیخ بها‌الدین عاملی (چاپی تاران، ص ۳۵۴) و چهند سه‌رچاوه‌یه‌کی ترده‌یه‌یه‌.

واته: ((له کاره ئهسته مهکان ئه وهیه که که سیك له پلهی ژیریتی و بیرکردنه و هدا دل و گیانی ئارام و ئاسوده ببیت به تایبه تی له کاروباری ناسینی پهروه ردگارد، ئه ی براکه م بۆچی له م ریگه ترسناکه دا ماویته ته وه و ههنگاو نانیت به ره و پیازیات و موکاشه فات و مواهه دات و خه لوه ؟)).

لیره دا پرسیا ریکی گرنگ دیته پیشه وه ئه ویش ئه وهیه: گریمان ئیمه بۆ پاکبونه وه له تاوان دهستان له ژیری بیژی و عه قلکاری هه لگرت و پشتمان له به لگه ویسته کان (استدالیون) کرد و ریگه که یانمان به هه له دانا! و پوومان کرده (موکاشه فه)، به لام ئایا له پلهی موکاشه فه دا هه له ئه نجام نادریت و پی لاردانان ریته؟! عاریفان خویان دانیان به وه دا ناوه که له پلهی موکاشه فه دا چه ندین هه له و پی لاردانان دیته پیشه وه و له لایه کی تریشه وه موکاشه فه شتیکی که سی و تایبه تییه و هه رکه سه و پیی وایه که موشاهه ده که ی ئه و راسته و که سه که ی تر که وتوو ته هه له وه! وه جیاوازی و دژایه تی ده چیته ئاستیکی بالآوه و کیشه که ش چاره سه ر نابیت. (عبدالرحمن بن خلدون) میژوونوسی ناودار و کۆمه لناسی به ناوبانگی ئیسلامی له کتیبی (شفاء السائل لتهذیب المسائل) دا ده نووسیته:

((إنَّ قوماً من المتصوّفة المتأخّرينَ عَنَّا بعِلْمِ المکاشفةِ و عَكَفُوا عَلَی الکلامِ فیها و صَيَّرُوا من قبیلِ العِلْمِ الإصطلاحاتِ و سَلَكُوا فیها تَعْلِیماً خاصّاً و رَبَّوْا الموجوداتِ عَلَی ما انکَشَفَ لَهُمْ تَرْتِیاً خاصّاً یَدْعُونَ فیها الوِجْدانَ و المشاهِدَةَ و رُبَّما زَعَمَ! بعضُهُمْ فی ذلکَ غیرَ ما زَعَمَهُ الآخرونَ فَتَعَدَّدَتِ المذاهِبُ و اختلفَ النَّحْلُ و الأهواءُ و تباينتِ الطُّرُقُ و المسالکُ...))¹

واته: ((کۆمه لیک له دوایینه کانی ته صه وف پوویان کرده زانستی که شف و وته کانیان تایبه تمه ند کرد پییه وه و ئه م زانسته یان خسته پیزی زانسته کانی تره وه به دهسته واژه و زاراوه ی تایبه ته وه و شیوازیکی تایبه تیان گرت به ره له فیربوونیاندا و بوونه وه رانی جیهانیان به و جوړه ی که بۆیان که شف بووبوو، پیزبه ندیه کی تایبه تیان بۆ کردبوون و له م باره یه وه بانگه شه ی زانستی ناخ و موشاهه داتی پوچیان ده کرد، وه ورده ورده له م زه مینه یه دا پیچه وانه ی صوفیه کانی تر ده وه ستانه وه، له ئه نجامدا مه زاهیب و کۆمه له ی جوړاوجوړ په یدا بوون و چه ندین مه سالیک و ته ریقه ت به تایبه تمه ندیته جاوازه وه سه ریانه له دا ((...))!

که واته ریگای عاریفانیش (به به لگه ی وته دژیه ک و پیچه وانه کانیان) به دهر له هه له و پاریزراو له کم و کوپی نییه و ته نانه ت له سه ره کیتیرین بابه تی (الهیات) دا له نیوانیاندا کیشه کیشی سه خت بوونی هه یه به و

¹ شفاء السائل لتهذیب المسائل، ص ۵۷، طبعة اسطانبول ۱۹۵۷ م.

جوړه‌ی که (علاءالدوله سمناني) عاریفی به‌ناوبانگی سه‌ده‌کانی حوته‌م و هه‌شته‌م له‌بابه‌تی (وحدت الوجود) دا به‌توندی به‌رامبهر (ابن عربی) راده‌وستیت و به‌ه‌لایت و په‌لایت گویی! تاوانباری ده‌کات و له‌وه‌لامی (عبدالرزاق الکاشانی) دا که لایه‌نگری سه‌سه‌ختی (ابن عربی) بوو، ده‌نوسیت:

((... نازیزی من کاتی خویشی حاشییه‌م له‌سه‌ر کتیبی (فتوحات)^۱ ده‌نوسی و گه‌یشتم به‌م ته‌سبیحاته که ده‌لایت: (سُبْحَانَ مَنْ أَظْهَرَ الْأَشْيَاءَ وَ هُوَ عَيْنُهَا) و نووسیم: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي عَنِ الْحَقِّ، أَيُّهَا الشَّيْخُ لَوْ سَمِعْتَ مِنْ أَحَدٍ أَنَّهُ يَقُولُ: فَضْلَةُ الشَّيْخِ عَيْنٌ وَ جُودُ الشَّيْخِ لَا تُسَامِحُهُ إِلَيْهِ بَلْ تَغْضِبُ عَلَيْهِ فَكَيْفَ يَسُوغُ بِعَاقِلٍ أَنْ يَنْسَبَ إِلَى اللَّهِ هَذَا الْهُدْيَانَ؟! ...)).^۲

واته: ((کاتیک بینیم (ابن عربی) نووسیویه‌تی: (پاک و بی‌گه‌ردی بو‌ئو زاته‌ی که شته‌کانی ئاشکرا کردووه و، خویشی هه‌روه‌ک - په‌گه‌زی - ئو شتانه‌یه!) له‌حاشییه‌ی کتیبه‌که‌یدا نووسیم: خودا شهرم له‌قسه‌ی حه‌ق ناکات، ئه‌ی شیخ‌ئه‌گه‌ر له‌که‌سیک بیستیت که بلایت: پیساییه‌که‌ی شیخ هه‌روه‌ک وجودی شیخه، ئه‌وا ئه‌و که‌سه‌نابه‌خشیت، به‌لکو به‌رامبهری توپه‌ده‌بیت، ده‌ی چو‌ن بو‌خاوه‌ن ژیرییه‌که‌ په‌وا‌یه که ئه‌م هه‌لایت و په‌لایتانه‌ بداته‌پال په‌روه‌ردگار؟!)).

جیاوازی هه‌ندی‌که له‌عاریفه‌کان له‌گه‌ل‌ئو‌شته‌دا که (ابن عربی) له‌(فص‌موسوی) دا له‌کتیبی (فصوص الحکم) دا وتوویه‌تی که: ((فیرعه‌ون به‌پاک و بی‌گه‌ردی له‌دنیا‌دا روشت (فَقَبَضَهُ طَاهِرًا مُطَهَّرًا)) یان ئه‌وه‌ی که له‌(فص‌شعیبی) دا هی‌ناویه‌تی که ده‌لایت: ((دلای ئه‌و که‌سه‌ی عاریفه به‌خودا له‌په‌حمه‌تی خودا فراوانتره (قلب‌العارف‌بالله من رحمة‌الله و هو أوسع منها)، ئه‌م جیاوازی و پیچه‌وانه‌یی بوونه به‌ئهن‌دازه‌یه‌که که عاریفی به‌ناوبانگ (نورالدین عبدالرحمن اسفراینی) کتیبی (فصوص) ی‌دراند! و ئه‌و به‌رگری و پالپشتی و پیا‌هه‌لدانانه‌ی که هه‌ندی‌که عاریفی وه‌ک (سه‌ل‌تستری و ابوالحسن نوری و حسین بن منصور حلاج) له‌(ابلیس) یان کرد!^۳ و هه‌موویان بانگه‌شه‌ی (که‌شفی‌شهود) یان ده‌کرد! و ده‌دژایه‌تی

^۱ مه‌به‌ست له‌کتیبی (الفتوحات المکیة) ی (ابن العربی) ه.

^۲ بو‌بینینی ئه‌م نامه‌یه سه‌یری کتیبی (العروة لأهل‌الخلوة و الجلوة) نووسینی: علا‌الدوله‌ی سمنانی، ص ۴۲.

^۳ فصوص‌الحکم با شرح قیصری، ص ۴۵۱، چاپ سنگی تهران.

^۴ فصوص‌الحکم با شرح قیصری، ص ۲۷۰، چاپ سنگی تهران.

^۵ العروة لأهل‌الخلوة و الجلوة، ص ۴۳ (نامه‌ علا‌الدوله به‌عبدالرزاق کاشانی).

^۶ (تذکره‌الأولیاء) اثر (عطار نیشاپوری) با تصحیح (نیکلسن)، ۱:۲۵۸ و ۲:۱۴ و ۱۵ نگاه‌کنید.

سهختی (جنید بغدادی) له گهل (حلاج) ^۱ و هاوشیوه کانی ئەماندا، هه موویان ئەوه نیشان ددهن که (موکاشه فاتی عاریفان) هه له په زیره و دژیه که و جیگه ی پروا پیکردن و پشت پیبهستن نییه و ناتوانریت وەحی ئیلاهی له گهل که شفی صوفیدا به هاوپهگ و پیشه دابنریت.

سه ره پای ئەوهش به پیی و تهی عاریفه کان ئەگەر ئەهلی (کهشف و شهود) له (خه لوهت) بینه دهره وه و پرووبکه نه کاروباری کۆمه لایه تی و سیاسی و تیکهل به خه لک ببن، ئەوا کاریگه ری خه لوهت نشینی به شیوه یه کی ورده ورده له سهریان نامینیت و موکاشه فاته کانیان ده وه ستیت. له کاتی کدا که وەحی قورئانی ماوه ی بیست و سی سال به سه ر دل و گیانی پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آدا داده باری و له گه لیشیدا ئەو سه روه ره له گهل هاتنی ئەو په یامه دا بۆی شه و و پۆژ به کاروباری خه لکیه وه سه رقالبو و له گهل نه یاره کانیدا به ره نگار ده بوویه وه و کاروباری خیزانی و بنه مالیه ی و هاوسه ره کانیسی جیبه جی ده کرد و راده په راند، وه بارودۆخی ئەو له گهل (صوفیه خه لوهت نشینه کان) دا له زه مین هه تا ئاسمان جیاوازی هه بوو، له به رته وه ناتوانریت وەحی ئیلاهی به موکاشه فاتی عیرفانی قیاس بکریت.

به لی، نهینی جیاوازی ئەم دووانه لی ره دایه که موکاشه فه به ته جروبیه کی مرۆیی داده نریت که تیایدا مرۆقیک به شوین خودادا ده روات تا حه قانیقی ئیلاهی کهشف و ده رک بکات، ده ی مرۆقیش به رده وام ئاماده یه بۆئه وه ی تووشی هه له و لیتیکچوون بییت، وه ک وتوویانه: ((الإنسان محلُّ السَّهْوِ و النَّسْيَانِ))، به لام له وهحی په روه ردگاریدا چاودیری خوداوه ند بۆ مرۆقیه تی دیت و ده رگای ناسینی خۆی به پرووی مرۆقدا ده کاته وه و په زامه ندی و سوژی خۆی بۆ نیشان ده دات و (بینه ما بون و حجاب ضحیم)، به لی:

تفاوت از زمین تا آسمان است!

میان ماه من تا ماه گردون

واته: ((له نیوان مانگی من تا مانگی گه ردوون، جیاوازیه که له زه مینه وه تا ئاسمانه)).

له م پرووانگه یه وه خاوه ن زانیاری و زانسته کان وتوویانه تا (کهشف) به پیی کتیبی خودا هه لئه سه نگینریت و به کتیبی خودا پشتگیری لی نه کریت، ئەوا هیچ بایه خیکی نییه. (حارث المحاسبی)

^۱ بگه پیره وه بۆ (کشف المحجوبی (هجویری)، چاپی تاران، ص ۱۹۰، که ده رباره ی (حلاج) ده نووسیت: ((په یوه ندی کرده وه به (جونه ید) هوه، به لام (جونه ید) قبولی نه کرد)).

عاریفی به ناوبانگ نووسیویه تی: ((كُلُّ أَمْرٍ لَّاحٍ لَكَ ضَوْءُهُ بِمِنْهَاجِ الْحَقِّ، فَأَعْرِضْهُ عَلَى الْكِتَابِ وَ السُّنَّةِ)).^۱

واته: ((هەر کاروباریک له تهریقه تی حه قدا که پووناکی خویی بو ئاشکرا کردیت، ئهوا به کتیبی خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی هه لیسه نگینه)).

مه گهر ئه مه به لگهی (عیصمه تی وه حی) نییه؟ ئه مه مانای ئه وه یه که وه حی له سه رچاوه یه کی بالآتر له ته جروبه ی مرویی ئاو ده خواته وه. له م باره یه وه له لاپه ره کانی داها تودا ان شاء الله زیاتر ده دوین.

وه حی و کاریگه ری پیغه مبه ر (ﷺ) تیایدا!

په یامنیره هۆلندییه که له پاش یه که مین پرسیار، پرسیاریکی تری هینایه ناوه وه و پرسی: ((به بۆچوونی تۆبیت، ده بیت قورئان به به ره می سه رده می خوی بزاین. ئایا ئه م وته یه ئه مه ش ناگه یه نیت که خودی که سایه تی پیغه مبه ر کاریگه رییه کی کارا و ته نانه ت دیاریکه ری هه بووه له به ره مهینانی ئه م مه تنه دا؟)).

(د.سروش) به م شیوه یه وه لآمی پرسیاره که ی دایه وه:

((به پشتبه ستن به ریوایه ته کان، پیغه مبه ر ته نها هۆکار بووه. ئه و ئه و په یامه ی که له ریگه ی (جویره ئیل) هوه بۆی ده هاته خواره وه، ده یگواسته وه، به لآم به بۆچوونی من، پیغه مبه ر کاریگه رییه کی میحوه ری هه بووه له به ره م هینانی قورئاندا ...)).

^۱ رسالة المستر شیدین، اثر ابو عبدالله حارث المحاسبی، چاپ دوم، ص ۸۲.

هەر له سه ره تاي قسه كاني په يامني ره كه وه تیده گهين كه ئه و ده يزانی كه (د.سروش) قورئان به به ره مېكي سه رده مي رابردو داده نيت و به پشت به ستن به مه ش، پرسياره كه ي خوی ده رباره ي كاريگه ري پيغه مبه ر له به ره مه ينان و په يدا بووني قورئان خسته پوو. (د.سروش) يش له سه ر ئه م بنچينه يه به ره و پيشه وه چوو و پشت گيري ئه وه ده كات كه پيغه مبه ر كاريگه ري له په يدا بووني قورئاندا هه يه. له به ر ئه وه ئيمه لي ره دا پووبه پووي دوو بابه ت ده بينه وه، يه كه ميان ئه وه يه كه ده بيت سه رده ميبووني قورئان (زه مانيبووني قورئان) له ديدگاي (د.سروش) وه هه لسه نگين و، دوو ميشيان ئه وه يه كه كاريگه ري پيغه مبه ر ﷺ له به رامبه ر وه حيه وه باس بكه ين و ره خنه له قسه كان بگرين.

هه ركه س كتيبي (بسط تجربه ء نبوي) هكه ي (د.سروش) به جواني و سه رنجه وه خويند بيته وه، تیده گات كه ئه و قورئاني مه جيد به به ره مېكي سه رده مي رابردو داده نيت و خوينه وارن ناگيان ليه كه ئه م كالا يه له بازا ري كتيبه كاني (د.سروش) دا چ پيگه يه كي به رچاوي هه يه !
(د.سروش) له و كتيبه دا، ئاماژه به چه ند پووداويك ده دات كه له سه رده مي پيغه مبه ردا پوويداوه و له قورئاندا رهنگي داوه ته وه. ئه و ده نو سي ت:

((كه سيك ده هات و پرسيار يكي له پيغه مبه ر ده كرد، كه سيك تومه تيكي بو خيزاني پيغه مبه ر هه لده به ست، كه سيك ناگري جهنگي هه لده گير ساند، يه هو ديه كان كاريكيان ده كرد، نه صرانيه كان كاريكي تر، تومه تي شيتيان بو پيغه مبه ر هه لده به ست، سه باره ت به هاوسه رگيري پيغه مبه ر له كه ل هاوسه ره كه ي زه يدا قسه وقسه لوكيان دروست ده كرد و ... ئه مانه له قورئان و له وته كاني پيغه مبه ردا رهنگيان ده دا يه وه و ئه گه ر پيغه مبه ر ته مه نيكي زياتري بكر دا يه و پووداوي زياتري به سه ردا به اتايه، ئه وا به م شيوه يه پوودا و گفتوك و به ره نگار بوونه وه كانيشي زياتر ده بوو، وه ئه مه يه ماناي ئه وه ي كه قورئان ده كرا زور زياتر له مه بيت كه ئيستا هه يه))¹

لي ره دا خاليكي بچوك و گرنگ پشت گوي خراوه. ده زانين كه له سه رده مي پيغه مبه ر ﷺ دا پووداوي تريش جگه له وه ي كه (د.سروش) ئاماژه ي پيكر دووه پووياندا بوو، به لام هه موو ئه وانه له قورئاندا باسيان نه هاتووه ! بوچي؟ چونكه قورئاني مه جيد مه به ست و ئامانجي تايبه تي هه يه كه ئه و پووداوانه ي بو

¹ كتيبي (بسط تجربه ء نبوي)، ص ۲۰.

پوونکردنه وهی ئه و مه به ستانه به گونجاو نه بینویه و پووداوانیکی هه لباردووه که گونجاوی زیاتری له گه له په یامه قورئانییه کاندایه تیدا بیت. سه ره پای ئه وه ش، قورئانی پیرۆز ئه و پووداوانه ی که پوویان داوه وه ک (کتیبیکی میژوویی) باسی نه کردوون و نه چوو ته ناو جو زئیاتی پووداوه کانه وه وه ک ناوی که سه کان و هۆزه کان و دیاری کردنی ساله کان و پۆژی پووداوه کان و .. هتد. به دهسته واژه یه کی تر: قورئانی مه جید پووداوه کانی سه رده م (تجرید) ده کات و به گشتی شیوه یه کی گشتگیر به پووداوه کان ده به خشیت تا په یامه یه کتایی و بنچینه یه کانی خوی له پپی ئه و پووداوانه وه بخاته پوو. له م پوانگه یه شه وه، بۆنومه له ئایه ته کانی قورئاندا له باره ی (برواداران و کافران و دوو پووه کان و یه هودییه کان و نه صرانیه کان و .. هتد) زۆر باسکراوه، به بی ئه وه ی ناوی که سیك له وانه به نیت و ته نها به باسی نیشانه و سیفه ته کانیا ن وازیه ی ناوه تا له هر سه رده م و هر شوینی کدا شایه نی جیبه جی کردن بیت به سه ر ئه و که سانه دا که ئه م سیفات و نیشانه یان تیدا یه، وه ئه گه ره له ته وای قورئاندا ته نها یه کجار باس له (ابی له ب) کراوه بۆ ئه وه یه که ئه و مامی پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و قورئان به ئاماره کردن به (نازناوه که ی) ئه وه نیشانه ده دات که نرخ و بایه خی ئیمان و یه کتاپه رستی له هر خزمایه تیه ک (هه رچه نده خزمی نزیکه ی پیغه مبه ریش بیت) بالآ تره و مامی پیغه مبه ریش صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه ک کوره که ی نوح عَلَيْهِ السَّلَام به هوی کوفر و شیرک و سه ریچی کردنی وه له خۆشبه ختی دوارپۆژ بیبه ش ده بیت، ئه گه رنا بۆچی قورئان باسی (ابی سفیان) ی نه کردووه و ناوی نابات که پیشه وایه تی چه ندین جهنگی کردووه دژ به پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ بۆچی له قورئاندا ناوی (ابو جهل) نه براوه؟ بۆچی له سووره تی (نور) دا ناوی (عائشه) خوی لی رازی بیت که هاوسه ری پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه ها تووه؟ بۆچی قورئان بۆ کی شه ی (إفك العائشة) شیوه یه کی گشتی پی به خشيوه و فه رموویه تی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ (النور: ۲۳).

واته: ((ئه و که سانه ی که تۆمه تی زینا کردن ده ده نه پال ژنانی ئیماندار و داوینپاک و بی ناگا ...)).

بۆچی له هه مان ئه و سووره ته دا که به هوی تۆمه ت هه لبه ستن بۆ هاوسه ری پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دابه زیوه، ئه حکامی گشتی تری وه ک کوفری زیناکاران و حه رامی چوونه مالان به بی مؤله ت وه رگرتن و، واجبی داوینپاکه ی بۆ پیاوان و ژنان و هاوشیوه ی ئه مانه باس ده کریت و ده خریته پوو؟ بۆچی قورئان هاوسه رگیری پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده به ستیته وه به هه موو موسولمانانه وه و ده فه رموویت:

﴿لَكِي لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ...﴾ (الأحزاب: ٣٧).

واته: ((تا پرواداران تووشی ئیحراجی نه بن له کاتی هاوسه رگیری کردن له گه ل ژنی به کوپ کراوه کانیاندا ((...)).

که نه مانه نه وه نیشان ددهن که قورئانی پیروز به پروداوه کانی سه رده می خویه وه سنووردار ناکریت و تنها له گه ل که سانی هاوسه رده می دابه زینیدا گفتوگوناکات و په یامه که ی گشتی و جیهانگیره، هه روه ک ده فهرمویت:

﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (ص: ٨٧).

واته: ((نه م قورئانه هیچ شتیکی تر نییه جه گه له هوشیارکه ره وه یه ک بۆ جیهانیان)).

﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾ (الأنعام: ١٩).

واته: ((بلی: شایه تیدانی کی وه ک شایه تی خودا گه وره ترین شایه تیه؟ بلی: نه وا خودا له نیوان من و ئیوه دا شایه ته و نه م قورئانه ش بۆ من وه حی کراوه تا له ترسناکیه ک ئاگادارتان بکه مه وه و هه رکه سیکیش که پیی ده گات)).

که واته قورئانی پیروز به ره می پروداوه کانی رابردو نییه، به لکو نه و کاته ی که ئاین ده گاته که مالی خوی و په یامه پیوستیه قورئانییه کان باسکران و خراوه پروو، نه وا پروداوه تازه کان هیچ زیاد ناکه ن بۆ که مالی قورئان، چونکه مه به سستی قورئان له ئاماژه کردن به پروداوه کانی سه رده می پیغه مبه رضاعاً اللَّهُ وَآلِهِ بابه تینی (موضوعیه) نه بووه، به لکو هه موو پروداوه کان (طریقیه) یان هه بوو. زانایانی ئیسلام وتوویانه که هۆکاری دابه زینی ئایه ته کان، وته کانی په روه ردگار تاییه تمه ند ناکه ن (الموردُ لا يُخَصَّصُ الوارد)، چونکه زاراوه قورئانییه کان به زوری گشتیگیر و گشتین (العبرةُ بعموم اللفظ لا بخصوص السبب).

ئیسنا ده بیته له سه ر نه و باسه برۆین که (د.سروش) پیی وایه که: ((پیغه مبه رضاعاً اللَّهُ وَآلِهِ کاریگری

میحوه ری له په یدا بوونی قورئاندا هه بووه))!

نه و له پروونکردنه وه ی نه م بۆچووونه یدا به م شیوه یه ده نووسیت:

((ئىستىعارەى شىعر بۇ پوونکردنەوہى ئەم خالە يارمەتيمان دەدات. پىڭمبەر رېڭ وەك شاعىرېڭ ھەست دەكات كە ھىزىكى دەرەكى دەستى بەسەر ئەودا گرتوۋە، بەلام لەپاستىدا يان تەنانتە بالاتر لەوہش: لەھەمان كاتدا كەسايەتى پىڭمبەر ھەموو شتىكە، بەدپھىنەر و بەرھەمھىنەر. باسكردنى ئەوہى كە ئايا ئەم ئىلھامە لە ناخوہىيە يان لە دەرەوہىيە؟ لەپاستىدا لىرەدا ھىچ بابەتئىتى(موضوعىة)يەك نىيە، چونكە لەئاستى(سطح)ى وەحىدا جىاوازى و جىاكەرەوہ لەنىوان ناخ و دەرەوہدا نىيە. ئەم ئىلھامە لەخود(نفس)ى پىڭمبەرەوہ دىت و خودى ھەر تاكىكىش ئىلاھىيانەيە، بەلام پىڭمبەر لەگەل خەلكانى تردا جىاوازى ھەيە لەو پوۋوہە كە ئەو لە ئىلاھى بوونى ئەم خود(نفس)ە بەئاگابوو. ئەو ئەم بارە بەھىزەى بە كىردار كەياندوۋە. خود(نفس)ى ئەو لەگەل خودادا بوۋە بەيەك. لىرەدا بە ھەلە لە قسەكەى من تىنەگەن ئەم يەكىتتى(اتحاد)ە مەعنەوييە لەگەل خودادا، بەماناى بە خودا بوونى پىڭمبەر نىيە. ئەمە يەكىتتىيەكە كە سنووردارە بە قەد و قامەتى خودى پىڭمبەر. ئەم يەكىتتىيە بەئەندازەى مروييە نەك بەئەندازەى خودا. (جلال الدين مولوى -مەولانائى پۆمى-) شاعىر و عارىف، ئەم پىڭچەوانەيىيەى بە ئەبىياتىك پوون كىردوۋەتەوہ كە مەبەستەكەى بەم شىۋەيەيە: يەكىتتى پىڭمبەر لەگەل خودادا وەك ئەوہ وايە دەريا بكەيتە ناوگوزەوہ!)).

يەكەم: پىش ئەمەش وتمان كە قىياسكردنى وەحى بە شىعر قىياسىكى دور لە تەحقىق و راستىيە. شاعىر ئەگەر رېڭ وەك پىڭمبەر ھەستى بىكردايە كە ھىزى دەرەكى لەبەردەستىدايە -وہك (د.سروش) دەلئىت! - ئەو رېئى بەخۆى نەدەدا تا لەشىعرەكەيدا دەستىۋەردان و ھەلسوكەوت بىكات، چونكە دەيزانى كە:

گرچە از حلقوم عبدالله بۇد

این همه آوازه‌ها از شه بۇد

واتە: ((ئەم ھەموو ئاواز و دەنگانە لە پاشاۋەيە، گەرچى لە گەرۋى بەندەكەيەوہ بو)).

سه ره پای ئه وهش، پیغه مبه رضی اللہ عنہم له هه ندیک کاتدا بوماوه یه کی زور چاوه پری ده کرد تا وه حی بو بیت و وه ک شاعیری نه بو هر که داوای شعیری کی لی بکن، ده سته جی ناماده ی بکات! یان ساتیک له بیر کردنه وه دا دابنیشیت و سه جع و قافیه یه ک دروست بکات: فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ؟!

سحر با معجزه پهلو نزند دل خوش دار سامری کیست که دم از ید بیضا بزند؟!
 واته: (دلّت خوښ بیت که سیحر له گه ل موعجیزه دا هاو نشینی ناکات، سامیری کییه که باس له یه دی به یزا بکات؟!).

ئه م قیاسه بیبه لگانه فریای که سیکی ژیری وه ک (د. عبدالکریم سروش) ناکه ویت و من سه رم سوورده مینیت که بوچی باری ئه مان لیره دا لاربووه ته وه و داکه وتووه؟! به راستی شاعیری له کوی و پیغه مبه ری تی له کوی؟! کتیبه کانی ژیا نامه ی پیغه مبه رضی اللہ عنہم هیناویانه که پیغه مبه رضی اللہ عنہم به پشتیوانی په روه ردگار، به رله وه یشی که ببیت به پیغه مبه ر به دوو شت بیزار بووه، یه کیکیان بتپه رستی و ئه ویتیشیان شعیر هونینه وه بووه! هه روه ک چۆن له خودی ئه و گه وره و به ریزه وه رضی اللہ عنہم ده گپنه وه که فه رموویه تی:

((لَمَّا نَشَأْتُ بُغِضْتُ إِلَى الْأَوْثَانِ وَبُغِضَ إِلَيَّ الشَّعْرُ)).¹

واته: ((کاتیک به ره و گه وره بوون ده چووم، بته کان له بهر چاوم ناپه سند بوون و هه روه ها رقیشم له شعیر ده بوویه وه)).

ئه مه کاری خودا بوو تا پیغه مبه رضی اللہ عنہم نه چیته ناو دۆل و شیوی شعیره وه و له پاش دابه زینی قورئانی پیروز که س نه توانیت بلیت: محمد هه مان شاعیره که ی دوینییه که ئه مپو دهستی داوه ته پیغه مبه ری تی و شعیری تازه تر ده هونیته وه! ته نانه ت له پاش بوون به پیغه مبه ریش هه ندیک جار پیغه مبه رضی اللہ عنہم کاتیک که شعیری یه کییک له شاعیره کانی له سه ر زمان دهوت، به تیکشکاوی و بی کیش (نامه وزون) ده یخوینده وه!
 بۆنمونه رۆژیک شعیریکی (طرفة بن العبد) ی له بهر خوویه وه ده یوته وه و ده یفه رموو:

¹ السيرة الطيبة، ج ١، ص ٢٠٥، طبعة مصر.

سُبْدِي لَكَ الْإِيَّامُ مَا كُنْتَ جَاهِلًا   وَ يَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّدْ

واته: ((پوژگار به زووی شتانیکت بو ناشکرا دهکات که لیان بیناگا بووی، وه که سانیک هه والت بو دهینن که هیچ تویشوویه که له به رامبه ریانه وه به دهست ناهینیت)).

پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ میسراعی دووه می به م شیوهیه خوینده وه ((وَ يَأْتِيكَ مَنْ لَمْ تُزَوِّدِ بِالْأَخْبَارِ))، (ئه بوبه کر - خوی لئ پازی بیت-) له ویدا ئاماده بوو و وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئه سلی شیعره که به م جوړه نییه! ئه ویش فهرمووی: ((إِنِّي لَسْتُ بِشَاعِرٍ وَلَا يَنْبَغِي لِي)).

ئایا ئه م شتانه خستنه پال پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جه فاکاری نییه سه بارهت به مافی ئه و پایه بهرز و بلنده که وه حییه قودسییه که ی به هاوړه گورپیشه ی شیعره شاعیران دابنیین؟! له گهل ئه وه شدا که له دهقی قورئاندا دهیخوینینه وه:

﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ﴾ (الحاقة: ٤١).

دووه م: ئه م بیروکه هه لبه ستانه که: پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به دیهینن و به ره مهینه ری وه حی بووه و ئیلهامه کانی له نه فسی ئه وه ده هاتن! یان نه فسی پیغه مبه له گهل خودادا بوو بوو به یه! ئه مانه که هیچ به لگه یه کیان نییه، پیچه وانه شن له گهل قسه و وته کانی خودی پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! و هه رکه س به ویزدانه وه به قورئاندا پروانیت ده یان ئایه تی پروون به پیچه وانه ی قسه کانی (د. سروش) له قورئاندا ده بینیت، وه که ئه مه ی که ده فهرموویت: بلی: من جگه له وه حی که بوم دیت په پیره وی له هیچ شتیکی تر ناکه م ((إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ))، پیغه مبه به ئاره زووی خوی قسه ناکات ((وَ مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى))، پیغه مبه جگه له گه یاندنی په یامه که هیچی له نه ستودا نییه ((وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ))، بلی: من مروقیکی هه روه که ئیوه م و بو من وه حی دیت ((قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ)) وه چه ندین ئایه تی زوری تر که نه به دیهینه ریته وه حیان لیوه دیاره له لایه ن پیغه مبه ره وه و نه ئیلهاماتیکیان لیوه دهرده که ویت که له نه فسی پیغه مبه ره وه سه ری هه لدا بیت، وه نه بانگه شه ی یه کیتی تیدایه له گهل خودای پاک و بیگه ردا! ئه مه ئه گه ر جه نابی (د. سروش) پروکار (ظواهره ی) ئه م ئایه ته پرووانه (بینات) انه ی به لاوه په سه نده (فَنِعْمَ وَبِهَا)، وه ئه گه ر به و جوړه بیه ویت ریگه ی ته ئویلی ئه م موحه ماتانه بگریته بهر، ئه وا

¹ تفسیر ابن کثیر دمشقی، ج ٣، ص ٥٧٩.

جی خویه تی (مهولانا) وتهنی به و جه نابه بلیین: (خویش را تاویل کن نی ذکر را! -خوت ته ئویل بکه نهک زیکر(قورئان-)، وه له کاتی کدا ئەگەر پیداکرانه پشت به ته ئویل ببهستبیت، ئەوا هەرچی جه نابی (د.سروش) ده یلیت، ئەوا ده توانریت ئەوهی ئەویش بسپیڤدریت به (ده زگای ته ئویلسازی)! و بگهینه ئەو ئەجامه ی که مه بهستی کۆتایی و بوچونی باتنی (د.سروش) هه مان ئەو شتهیه که ئیمه وتمان و نه هیچی تر!

کیشه ی (د.سروش) و هاوشیوه کانی هه مان ئەو شتهیه که له سه ره تایی ئەم نامه یه دا باسکرا، ئەم به ریزانه ده یانه ویت بابه تی (نبوة) به روانینیکی صوفیانه وه لیکنده نه وه، نهک له و سه رچاوانه وه لیکنده نه وه که پیغه مبه رانی خودا (علیهم السلام) نیشانیان داوه!
به لی، ئەوه صوفییه کانی (وحدة الوجود) ی بوون (و هه ن) بانگه شه یان ده کرد و ده که ن، که به پوچوون له خودادا و فانی بوون تیایدا! ده گن به ئیلهاماتی زۆریه رز و له م پووه شه وه قسه ی مه شایخه کانی خو یان وهک قسه ی ئیلاهی داده نا، هه روهک (مهولانا) ده لیت:

کان دعای شیخ نی چون هر دعا است   فانی است و گفت او، گفت خداست

(نجم الدین الکبری) له (رسالة الهائم الخائف من لومة اللائم) دا ده نووسییت:

و مَنْ يَسْمَعِ الْأَخْبَارَ مِنْ غَيْرِ وَاسِطٍ   حَرَامٌ عَلَيْهِ سَمْعُهَا بِوَسَائِطٍ!
واته: ((ئهو که سه ی که هه وال به بی واسطه (له خوداوه) ده بیستییت، هه راره بو ی که له پئی واسطه وه گوئیان لی بگریت)).

ئوه صوفییه کان بوون که ده میان دایه (یه کییتی له گه ل خودا) دا و له و باره وه قسه یان ده کرد و (هه للاج) ئاسایی (أنا الحق) یان ده وت و به وته ی (مهولانا):

با مریدان آن فقیر محتشم   بایزید آمد که یزدان نک منم!
گفت مستانه عیان آن ذوفنون   لا إله إلا أنا ها فاعبدون!

به لّام لّوجيكي پيغهمبه ران (عليهم السلام) له گه لّ ئم بانگه شانه دا له زه وي تا ئاسمان جياوازي هه يه، پيغهمبه ران له به ندايه تي خودا و هيناني پيامي خودا به ولاوه پييه كيان زياتر دانه ناوه و هيچكاتيک ئم قسانه يان نه كرده وه: (لَيْسَ فِي جُبَّتِي إِلَّا اللَّهُ!) يان ((نيست اندر جبه ام الا خدا * چند جويي در زمين و در سما!))، هه روه ها پيغهمبه ران هه رگيز شتي وه كه ئم هه شيان نه هونيوه ته وه:

مر مرا ذات خدا حاصل شده

كيستم من سالک واصل شده

له م پرووه وه، وه حي پيغهمبه ران له گه لّ ئلهامي صوفيانه دا جياوازي هه يه و به و جوړه يه كه (مه ولانا) له كتيبي (فيه ما فيه) دا پرووني كرده وه ته وه: ((وهك ئه و په يكه ره به ردييانه ي كه ئاو له ده ميانه وه ده رژيته ناو ئه ستي له كانه وه، به لّام ئه و ئاوه سه رچاوه كه ي له شوينيكي تره وه يه و په يكه ره كه سه رچاوه ي ئاوه كه نيه!)).

ئم نمونه يه ي سه ره وه جياوازي (وه حي نه فسي) له گه لّ (وه حي پيغهمبه ران) دا به باشي پروون ده كاته وه.

يه كيک له و نيشانانه ي كه (وه حي پيغهمبه ران) له كاري نه فساني و ته جروبه مرويه كان جيا ده كاته وه (پيشبينييه كانی پيغهمبه رانه) كه له گه لّ (پيشبيني عاريفه كان!) دا جياوازي زوري هه يه. بو نمونه: (جلال الدين محمد مولوی - مه ولانا-) كه به وته ي (د. سروش): ((عناقى قاف معرفت)) و ((عزيز عرش نشين)) و ((رشك آفتاب))¹ بووه، له به رئه وه ي له سه رده مي (خيلافه تي عه باسييه كان) دا ده ژيا، به و جوړه كه شفي كرده بو كه (خيلافه تي ئال عه باس) تا قامي قيامت به پايه داري ده مي نيته وه! له م پرووه شه وه له ده فته ري يه كه مي (مثنوي) دا ده ليّت: ((هه رچه نده عه باس (مامي پيغهمبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له غه زاي به دردا بو شكسته ينان به پيغهمبه ر و دژايه تي كردني ئاينه كه ي به ژداري كرده بو، به لّام قه دهر و ابوو كه ئه و بييت به يه كيک له پشتيواناني ئيسلام و نه وه كانيشي تا قيامت هه لگري خيلافه ت بن))!

بهر قمع احمد و استيز دين

آمده عباس حرب از بهر کين

در خلافت او و فرزندان او²

گشته دين را تا قيامت پشت و رو

¹ ئم ده سته واژانه (د. سروش) له (تقريظ بر شرح جامع مثنوي معنوي) هكه ي (كريم زماني) دا نووسيوه تي.

² دفتر اول مثنوي (به اهتمام نيكلسن)، ص ۱۲۸، چاپ انتشارات امير كبير، لف و نشر مرتب، بيت اخير.

به لام جهنابی (مهولانا) له ژیانی خویدا پهی بههلهیی ئەم موکاشه فهیه ی برد و بینی که خیلافه تی (مستعصم) ی عه باسی به ربا بوو و دهوله تی (ئال عه باس) به دهستی (تورکه مهنگولیه کان) په رته وازه بوو! چونکه تیکشکان و هه ره سهینانی دهولتی عه باسی له سالی ۶۵۶ ی کۆچیدا بوو و کۆچی دوایی (مهولانا) ش له سالی ۶۷۲ کۆچیدا بوو.

ئهمه ش موکاشه فه ناشرینه که ی (مهولانا) یه و به پیشبینییه کانی خاتمی پیغه مبه رانی خودا (محمد المصطفی) ﷺ به راوردی بکه ن، که هه والی هیرش هینانی (تورکه مهنگولیه کان) ی بو نیشتمانی موسولمانان دابوو نزیکه ی ۶۵۰ سال به رله وهی هیرش بهینن! وه ئه وه واله ش (شیخی بوخاری) له سه ده ی سییه می کۆچیدا له کتیه به (صه حیح) ه که یدا هیناویه تی و له به شی چواره می کتیه به که یدا له ژیر ناو نیشانی (باب قتال الترك) دا ده توانن بیبینن (سه رنجبه دن که بوخاری ئەم پیشبینییه ی پیغه مبه ری خوی ﷺ ی نزیکه ی ۴۰۰ سال به ر له هیرشی مهنگولیه کان تۆمار کردوه).

صوفیه کانی ش ئه و پیشبینییه سه رسوور هینه ره یان په سه ند کردوه هه روه ک صوفی به ناوبانگی سه ده ی حه وته م (نجم الدین الرازی) که خوی له سه رده می هیرشی (مهنگولیه کان) دا ده ژیا، له کتیه بی (مرصاد العباد) دا ده نووسیت:

((له شکری رسوای ته ته ری کافر (خذلهم الله و دمهم) له سالی ۶۱۷ ی کۆچی گه یشتنه (ئیستیلا) و تیایدا فیتنه و کوشتار و فه ساد و کاولکاری و سووتاندنیان نه جامدا، له هیه سه رده می کدا پیشتار له ولاتانی کوفر و ئیسلامیشدا که سیک ئاماژه ی پینه داوه و له هیه میژوویه کدا نه هاتوه جگه ئه وه نه بیته که پیغه مبه ر ﷺ سه باره ت به فیتنه کانی پوژی دوایی هه والی داوه که ده فه رموویت: ((لا تقوم الساعة حتى تُقاتلوا الترك و هم صغار الأعین، حمر الوجوه، ذلف الأنوف كأن وجوههم المجان المطرقة)). واته: ((قیامه ت هه لئاسیت تا ئه وه ی ئیوه له گه ل تورکه کاندا نه جه نگن، گه لیکن که چاوه کانیان بچوکه و پوخساریان سووره و لوتیان پانه)).

له پاش ئه وه فه رموویه تی: ((و یكثر الهرج، قيل: يا رسول الله و ما الهرج؟ قال: القتل القتل!!)) واته: ((کوشتار زور ده بیته)).

^۱ صحیح بخاری، ج ۴، ص ۵۱۷، طبعه مصر.

به راستی ئەم ږووداوانه‌ی ئیستا ئه‌وه‌یه که به نووری نبوهت پیغه‌مبەر ﷺ پیش شه‌ش سه‌د و چه‌ند سالیک بینویه‌تی، کوشتار له‌مه زیاتر ده‌بیت چۆن بیت؟ که هر له (تورکستان) هوه تا (شام) و (ږۆم) چه‌ندین شار و ویلایه‌تیاں کوشتوبر کرد و کاولکرد تا ئه‌وه‌ی که له شاریکی وه‌ک (ږی) دا که شوینی له‌دایک بوون و ژیانی ئەم به‌نده لاوازه‌یه سه‌رژمیری کراوه که زیاتر له‌حه‌سه‌د هزار که‌سیان کوشتووه))^۱.

به‌لی، ئەمه نیشانه‌یه‌که له (وه‌حی خودایی) و وه‌حی قودسی که به پیچه‌وانه‌ی ئیلهامی نه‌فسیه‌وه هه‌له‌ تیایدا جیی نابیته‌وه. که‌واته ئه‌وه‌ی که جه‌نابی (د.سروش) بانگه‌شه‌ی بو ده‌کات که ((هه‌موو نه‌فسه‌ مرۆیه‌کان خودایین و تاکه جیاوازی پیغه‌مبەر له‌گه‌ل که‌سانی تر دا ئه‌وه‌یه که ناگای له ئیلهامی بوونی نه‌فسیه‌تی))! ئەم تیورییه نابیته پاساویک بو پیشبینیه سه‌رسوورپه‌ینه‌ره‌کانی پیغه‌مبهران، چونکه ناگادار بوون له‌وه‌ی که نه‌فسی ئیمه له خودایه نابیته هۆکاری ئه‌وه‌ی که بگه‌ینه مه‌قامی پیشبینی و (عیصمه‌ت له وه‌حیدا و) قسه‌کانمان وه‌ک قسه‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ (حجیت) په‌یدا بکات هه‌روه‌ک چۆن (مه‌ولانا) هه‌ستی به‌و ناگاییه‌ش کردبوو، به‌لام ناگای له سبه‌ینیی (عه‌باسیه‌کان) نه‌بوو و له‌پیشبینیه‌که‌یدا که‌وته هه‌له‌وه!

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ!

^۱ مرصاد العباد، ص ۸ و ۹، چاپ تهران.

وهحی له قالبی وشه دا

به ریژ (د.سروش) له وه لامي دووه مین پرسپاری په یامنیږه هوندییه که دا به م شیوه یه دهست پیده کات: ((به لام پیغه مبر به شیوه یه کی تر به دیهینه ری وه حییه. نه وهی که نه و له خودای ودرده گریټ (مضمون) ی وه حی یه، به لام نه م (مضمون) ه ناتوانریټ به ه مان شکل ه وه بخریته پروو بو خه لکی، چونکه بالاتر له فه می نه وانه و ته نانه ت له نه و دیو وشه وه یه. نه م وه حییه بی وینه یه و نه رکی که سیټی پیغه مبر نه مه یه که وینه ببه خشیت به م (مضمون) ه بی وینه یه تا بیخاته به رده سستی هه مووانه وه. دیسانه وه پیغه مبریش هه روه ک شاعریک، نه م نیلها مانه ش به زمانیک که خوی ده زانیت و به نوسلوپیک که خوی پیی ده ناسریته وه و به و ته عبرات و زانیاریانه ی که خوی له به رده سستی دایه ده یکه یه نیټ...)).

نه م قسانه ی (د.سروش) پیچه وانه و دژن، چونکه پیچه وانه ی مه تنی وه حی و قسه ی پیغه مبرن ﷺ! وه له پرووی زاراه ی ته فسیریه وه به (بما لا یرضی صاحبُه) داده نریټ. له قورئانی پیروژدا به شیوه یه کی جه ختکرده وه بی هاتووه که وه حی قورئان به زمانی پاراوی عه ره بی دابه زیوه، هه روه ک ده فه رموویټ:

﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾﴾

□ (الشعراء : ١٩٣-١٩٥)

واته: ((روح لئه مین (جو بره نیل) قورئانی بو سه ر دلی تو هیئاو ته خواره وه تا له وانه بیت که خه لکی له بوونی ترسناکی ناگادار ده که نه وه، وه به زمانی عه ره بی روون و پاراو بو ی هیئاویت)).

﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا ﴿١٢﴾﴾ (الأحقاف: ١٢).

واته: ((وه نه مه کتیبیکه که دان به کتیبه کانی پیش خویدا ده نیټ له کاتی کدا که به زمانی عه ره بی هاتووه)).

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (يوسف: ٢).

واته: ((ئیمه ئه و هحییه مان به شیوهی قورئانیکی عه ره بی بۆ ناردنه خواره وه ...)).

دیاره که (عه ره بیهت) له له فزدا نه که له مانادا، واته له مه فهوم و مانادا سیفاتی عه ره بی هیچ جیی تییدا نابیته وه و ته نها له پرووی له فزییه وه به عه ره بی داده نریت. که واته پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قورئانی به قالب و زاروهی عه ره بی وه رگرتوه به تاییهت که له خودی قورئانی پیروژدا قورئان به (کلام الله) و (کلمات الله) ناو براوه و ئاماژهی پیکراوه، وه ئه م ئاماژانهش سه ره پرای مانا کانیان، ئاماژهش به مه قامی ئه لفاز ده که ن، وه که ده فه رموویت:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ...﴾ (التوبة: ٦).

واته: ((وه ئه گه ره یه کیک له هاوه لپه یداکه ره کان بۆ خودا داوای په نای لیکردیت، ئه وا په نای بده تا گوئی له وته کانی خودا بییت ...)).

﴿وَأْتَلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ...﴾ (الكهف: ٢٧).

واته: ((ئه وه بخوینه ره وه که له کتیبی په روه ردا گارتدا بۆت وه حی کراوه که قسه کانی ئه و گۆرانکاری به سه ردا نایهت ...)).

له بنچینه دا هر له یه که مین پۆژه وه که فه رمان به سه ر پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا درا: (اقرا-بخوینه-) له ناو له فزه کاندایا هاته ناوه وه و به کاربرا، چونکه خویندن کاریکه که په یوه ندی به وشه وه هیه و ته نها له فز نییه، به تاییهت که خویندنه وه که به ناوی خودا بییت، قورئان ده فه رموویت:

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (العلق: ١).

واته: ((به ناوی په روه ردا گارتته وه که به دیهینا، (کتیبی وه حی) بخوینه)).

ئه م ئاماژه پوونانه هه موویان ئه وه نیشان ده دن که تیوری (وه حی به بی له فن) سه بارهت به قورئانی پیروز، هیچ پشکیکی له پاستی و حه قیقهت تییدا نییه، به لام ئه وهی که جه نابی (د.سروش) ده لیت: ((پیغه مبه ر قورئانی گۆری به ئوسلوبیک که خوی پیی ده ناسریتته وه))! به داخه وه له بیئاگاییه وه

سه‌ریه‌لداوه، چونکه ئوسلوبی (به‌دیعی) قورئان، به‌له‌وه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ ببیت به پیغه‌مبهر بوونی نه‌بوو و هیچ‌کس هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌بیستبوو و پیغه‌مبهر ﷺ له‌سه‌ر ئه‌و ئوسلوبه‌ی راهینانی نه‌کردبوو و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به‌و ئوسلوبه‌ی نه‌ده‌ناسرایه‌وه. فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ؟!

له ژیر ئه‌و قسانه‌یدا (د.سروش) ده‌لیت:

((که‌سایه‌تییه‌که‌شی کاریگه‌رییه‌کی گرنگی له شکل پیدان به‌م مه‌تنه‌دا هه‌یه. میژوی ژیانی خودی خۆ و باوکی و دایکی و مندالی خۆی و ته‌نانه‌ت باره‌ پۆحیه‌کانی تیایدا کاریگه‌رییان هه‌یه...)).

چ سه‌رسووپه‌ینه‌ره! که له‌قورئانی پیروژدا، هیچ باسیک له‌باره‌ی باوکی پیغه‌مبهره‌وه ﷺ نه‌هاتوه و نه‌باسی دایکی کراوه و نه له‌یاده‌وه‌رییه‌کانی سه‌رده‌می مندالی ئه‌و شتی‌ک به‌دیده‌کریت. به‌لی له‌قورئانی پیروژدا، چه‌ند بارودۆخیکی پیغه‌مبهر ﷺ له‌ده‌ورانی پاش بوون به پیغه‌مبهر باسکراوه تا بینه سه‌رمه‌شق بۆ که‌سانی تر، وه‌ک ده‌فه‌رموویت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾ (الأحزاب: ۲۱).

وه چه‌ندین جار ئه‌وه باسکراوه که پیغه‌مبهر ﷺ له‌پاش بوون به پیغه‌مبهر، فی‌ری زانست و شتانیک بووه که له‌ژیانی پیشتیدا نه‌یزانیوه، وه‌ک قورئانی پیروژ ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ

عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳).

واته: ((خودا قورئان و دانایی بۆ ناردیته خواره‌وه و فی‌ری شتانیکی کردیت که به‌ر له‌وه‌حی نه‌تده‌زانین، وه به‌خششه‌کانی خودا به‌سه‌ر تۆوه ژۆرمه‌زن)).

به‌پشتبه‌ستن به‌مانه‌که‌سایه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ هیچ کاریگه‌رییه‌کی له‌شکل پیدان به‌قورئاندا نییه، به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌وه قورئان له‌شکل‌دان به‌که‌سایه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ دا کاریگه‌ری هه‌بووه.

دیسانہ وہ (د.سروش) دلّیت:

((ئەگەر قورئان بخوینیتەوہ ئەوا ھەست دەکەیت کە پینغەمبەر ھەندیک کات شاد و دلخۆشە و زۆر پەوانبیزە لەکاتی کدا کە ھەندیک کاتی تر زۆر دلتنگە و لەخستەپرووی وتەکانیدا زۆر سادە و ئاساییە. تەواوی ئەمانە کاریگەری خۆیان لەقورئاندا بەجیھتلاوہ، ئەمە ئەو لایەنە (تەواو مۆییبەیی وەحی) ھ...))

دۆست و دوژمن پەوانبیزە و پەوانبیزە قورئانیان پەسەندکردووە. قورئان تەحەددای ھەموو بەرھەستکارەکانی دەکات کە کتیبیک یان تەنانەت یەک سوورەت ھاوشیوہی بەینن، ئەم بانگەوازەشی چوار دەسەدەییە بێ وەلام ماوہ تەوہ و ئەوہی سەلماندووە کە ئوسلوبی قورئانی لاسایی نەکراوہیە، بەلام خالیک ھەییە لیرەدا کە گونجاوہ باس بکریت ئەویش ئەوہیە: ((لِکُلِّ مَقَامٍ مَّعَالٍ! واتە: ((لە ھەر پلەییە کدا، پیویستە بەجۆریک قسە بکەیت کە گونجاوبییت لەگەڵیدا)). قورئان ھەندیکجار باس لە بەدیھتانی گەردوون یان مرقف دەکات و ھەندیکجار پەوانکردنەوہی دانایی ئامیز و پەوشتیانە دەھینیت و ھەندیکجار وەلامی بەرھەستکاران و دژایەتیکاران دەداتەوہ و ھەندیکجاریش باس لە ئەحکام و یاسا شەرعییەکان دەکات و ھەندیکجار مۆژدە بە بەھشت و خۆشییەکانی دەدات و ھەندیکجاریش بەدۆزەخ و سەختییەکانی دەترسینیت و... ھتد. زۆرپوونە کە لەتەواوی ئەم بارانەدا نابیت (لەحنی کەلام) و (غینائی بەیان) یەکسان بن و ئەمانە خۆیان بە نیشانەکانی پەوانبیزە دادەنرین ئەک کاریگەری بارودۆخی پینغەمبەر لەسەر وەحی!

پيغهمبهری و تهفسیراتی نادرست !!

کاتیک که (د.سروش) دوهمین وهلامی خوی بهم شیوهیه کوتایی پیهینا: ((ئهمه نه و لایه نه (تهواو مرؤییهی وحی) ه...))! په یامنیره هۆلندییه که وهک بلیی چاوه پروانی قسهیه کی له م شیوهیه نه بوو که له لایه ن بانگه واز که ریکی موسولمانه وه بیبیسیتیت، ههنگاویکی خیرا ده نیت و ده پرسیت: ((که واته قورئان لایه نی مرؤییه هیه، ئهمه مانای نه وه دهگه یه نیت که ده کریت قورئان هه له ی تیدابیت؟!)).

(د.سروش) بهم شیوهیه وهلامی پرسیاره که ی نه وی دایه وه:

((له دیدگای پیشینه کانه وه هه له له وه حیدا نییه، به لام نه مپوکه موفه سیرانی زور و زیاد هه ن که بچوونیان وایه که وه حی له بابه ته تهواو ئاینیه کانی وهک سیفاتی خودا و ژیانی پاش مهرگ و قهواعیدی عیباداتا هه له ی تیدا نییه، هه ر نه وانه نه وه په سه ند ده که ن که: ده کریت وه حی له بابه ته کانی په یوه ست به م جیهانه و کۆمه لگه ی مرؤییه وه هه له بکات. نه وه ی که قورئان له باره ی پروداوه میژووی و ئاینه کانی تر و بابه ته زانستییه زه مینییه کانه وه ده یلیت، به تهواوی ناتوانیت راست بیت. نه م موفه سیرانه به گشتی نه وه باس ده که ن که نه م جوره هه لانه له قورئاندا زیان به پیغهمبهری پیغهمبهر ناگه یه نیت، چونکه پیغهمبهر بۆ شیواز و ئاستی زانیاری خه لکی سه رده می خوی هاتووه و به زمانی سه رده می خوی له گه ل نه واندا قسه ی کردووه ...))!

نه وه ی (د.سروش) که له زمانی موفه سیرانی نوئ و نه م پۆژگاره وه وه حی باس کردووه، له راستیدا وه حی و نبوه ت پوچه ل ده کاته وه نه ک تهفسیرکردنیان! چونکه مه به سه ته که ی نه وه یه: نه گه ر بریار بیت پیغهمبهران (علیهم السلام) له و شتانه دا که په یوه ندییان به جیهانی هه ستیپیکراو (عالم المحسوس) و ژیانی

به ركه و ته (حياة الملموس) ه وه هه هه توشى هه له ببن، ئه ي چۆن ده توانرئيت باوه ر به په يامى وه حى ئه وان بكرئيت كه په يوه ندى به جيهانى نه بينراو و ژيانى نه ناسراوه وه هه يه؟

ئايا ئه م ته فسيره هر له بنچينه وه ره خنه له پيغه مبه رئيتى ناگرئيت و دژى ناوه ستئته وه؟

ئايا ئه وه هيچ مانايه كى هه يه كه ئيمه بانگه شه بكه ين كه قورئان له باسى پروداوى ميژووى و كاروبارى زه مينيدا گرفتارى هه له بووه، به لام هرچى له باره ي بابه ته ميتافيزيكي و ئاسمانيه كانه وه وتوويه تى هه مووى راسته و دووره له هه له؟ كه ي موفه سيران ئه م نه ينيه گه وره يه يان دوزيه وه؟! وه به چ به لگه يه كه ئه م بانگه شه دژ و پيچه وان هه يه يان كردووه؟ له كاتئيدا ئه گه ر ئه وان بلئين: به لگه عه قلى و فلسه فييه كان پشتگيرى و ته كانى قورئان ده كه ن له بابه تى غه بيبا تا! له م كاته دا ده بيت پييان بلئين: كه واته عه قل و فلسه فه به حوجه ت داده نرين و ئيت هر هيچ پيويستيه كه به نبوه ت و وه حى نيه، ئه ويش نبوه تيك كه پره له هه له و له ژيره وه ي زانستى عه قلى مرويه وه يه!

ئايا به م ته فسيره گالته ئاميزه ده توانرئيت به رگرى له قورئانى پروژ بكرئيت؟! به لام ئه م به رگره يه ي (د.سروش) كه ده لئيت: ((پيغه مبه ران به شيوازي ئاستى زانبارى خه لكى سه رده مى خويان

هاتوون)) واته له گه ل نه زانى و وه همه كانى ئه واندا ئاوئته بوون! ئه مه ريك ئه وه يه كه ده لئين (عوزر له قه باحت خراپتر)! چونكه ئه گه ر نبوه ت راستى تيدا يه و قسه كانى پيغه مبه ر په يامى خودايه (كه په يامى خودايه)، ئه وا له م كاته دا پيغه مبه ران بو رينموني و هيدا يه تدانى خه لكى و دوورخستنه وه يان له نه فامى و تاريخى نيرداون، نه ك بو شار دنه وه ي لادان و نه زانويه كانى خه لكى!

گريمان له هه نديك له كاروباره كاندا خه لكى توانايى تيگه يشتن له راستيه كانيان نه بوو، له بارودوخيكى له م شيويه دا پيويست بوو كه پيغه مبه ران بيده نگين و هيچ قسه يه كه نه كه ن، نه ك ئه وه ي كه بين و لادان و نه زانويه كانى خه لكى بشارنه وه و په رده پوشي بكه ن! بو نمونه ئه گه ر له رابردوودا گوى زه وييان به جيگير و وه ستاو ده زانى و جووله ي زهوى له لاي زوريك له خه لكى مايه ي تيگه يشتن نه بوو، پيويست نه بوو كه پيغه مبه ران له م باره يه وه و ته ي پيچه وانه بلئين و له سه رى پيدا گر بن، ده بوو هر به ئاسايى زه وييان به جيگير دابنايه، هر ئه م ئه ندازه يه ش به س بوو كه له م باره يه وه بيده نگى به ره وا بزنان و هيچ قسه و باسيك سه باره ت به جيگيرى يان جوولاوى زهوى نه كه ن يان به لايه نى كه مه وه بلئين كه زهوى ب بوچوونى خه لكى جيگيره! چونكه له م كاته دا يه هر كه مرؤف له رپى زانسته وه په رده ي له سه ر پازه كانى زهوى لادا، هه له ي پيغه مبه رانى بو دهرده كه وي ت و برى او به قسه كانيان ناميينيت، ده ي ئه مه شتيكى زور روون و ئاشكرايه.

(د.سروش) له پاش باسکردنی ټو بۆچوونې سهره وه، بۆچوونې خويشى به م شيوه يه ده خاته پوو: ((من بۆچوونېكى ترم هه يه، من بپروا ناكه م كه پيغه مبه ر به زمانى سهرده مى خوى قسه ي كردبيت، له كاتيكا خوى زانست و مه عريفه يه كى ترى هه بووه. پيغه مبه ر ټوشته ي كه ده يگوت به راستى باوه پى پى هه بووه. ټم قورئانه زمانى خودى ټو و زانستى ټو بووه و بپروا ناكه م كه زانستى ټو له زانستى خه لكى هاوسه رده مى خوى له باره ي زهوى و گه ردوون و بوماوه يى مرؤفه كانه وه زياتر بووبيت. ټو زانسته ي كه ټيمه له م پوژگارهدا له به رده ستماندايه، ټو نه ي بووه. وه ټمه ش هيج زيانىك به خودى نبوه تى ټو ناگه يه نيټ، چونكه ټو پيغه مبه ر بووه نه ك زانا يان ميژوونوس))!

ټه گه ر ټم بۆچوونې (د.سروش) كه ليړه دا هاتوه له گه ل و ته كه ي پيشوويدا كه وتى: ((نه فسى پيغه مبه ر له گه ل خودادا بووه به يه ك))! پيكه وه كو بكه ينه وه ټوا به و ټه نجامه ده گه ين كه به بۆچوونې (د.سروش)، پيغه مبه ر ﷺ ته نانه ت به و (نه فسه خوداييه ي خويه وه!) زانستىكى زياترى له هاوسه رده مه كانى خوى نه بووه وه - معاذ الله - بپرواى به هه مان ټو مه وه ماته انه هه بووه كه عه ره به كانى سهرده مى نه فامى بپروا يان پى هه بووه، ده ي ټه گه ر وايه ټيتر په يوه ندى پيغه مبه ر ﷺ له گه ل خودا چ كه مالىكى بو ټو هينا بوو؟ وه ټايا په روه ردگارى پاك و بيگه رد له به ديهيټراوه كانى خوى بيټاگايه؟

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الملك: ١٤).

واته: ((ټايا ټو كه سه ي كه به ديهيټره (بارودؤخى دروستكراوه كانى خوى) نازانيت؟ له كاتيكا كه نه رم و نيان و شاره زايه)).

من واى ده بينم كه جه نابى (د.سروش) له م قوناغه دا پيغه مبه رى خواى ﷺ خستووه ته شوينى يه كيك له (صوفيه ته واو صوفيه كان) كه له گه ل ټه وه شدا بانگه شه ي خوداييانه يان كردووه، له زهوى و له

سەردەمىش بىئاگا بوون! بەلى، پەگ و پىشەى ئەم بىرکردنەوہىە لەھەمان ئەو بىرۆكە نادروستانەدا دەتوانریت بدۆزىتەوہ، وە ئىمە لەلاپەپەكانى پىشووفا بە ئەندانەى پىويست لەباسى جىاوازى نىوان پىغەمبەر و عارىفان (صوفىيەكان)دا قسەمان كرد.

لیرەدا ئەوہ بە پىويست دەزانم كە ئەم خالە باس بكەم كە ئامانجى پىغەمبەران(عليهم السلام) پوونکردنەوہى پازەكانى سروشت (بەو شىوہىەى كە لە زانستە سەرەكیەكان يان ئەزموونىيەكاندا ھاتوہ) نەبووہ، بەلام ئەوان شتىكيان نەوتووہ كە لەگەل پىساكانى ئەو زانستانەدا ناسازگارى و پىچەوانەى ھەبىت. ئەگەر كەسىك قورئانى پىرۆز بەوردى وەخوینى، دەبىت ئەوہ بزانىت كە ھىچ شتىك لەبارەى زانستى (بۆماوہى) ھوہ نابىنىت، بەلام شتىك كە بە پىچەوانەى ئەم زانستە و زانستەكانى تریش دابنریت لەقورئاندا نىيە، بەلكو ھەندىكجار چەند ئاماژەىەك سەبارەت بە زانستە سروشتىيەكان لەقورئاندا بەدەيدەكرىت كە بووہتە جىى سەرسوورمان و سەرنجپراكىشانى زانا بەويژدانەكانى ئەم پۆرژگارە، بۆنومونە سەرنجى ئەم نووسىنەى دكتور (جىرالڈ سى. گورينجر) مامۆستای (كۆرپەلەناسى) لە بەشى (بايولۆجى) زانكۆى پزىشكى (جۆرج تاون) بەدەن كە بە خویندنەوہى ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز سەبارەت بە (پىگەيشتنى كۆرپەلە) بەم شىوہىە دەنووسىت:

“In a relatively few ayahs (Quranic verses) is contained a rather comprehensive description of human development from the time of commingling of the gametes through organogenesis. No such distinct and complete record of human development, such as classification, terminology, and description, existed previously. In most, if not all, instances, this description antedates by many centuries the recording of the various stages of human embryonic and fetal development recorded in the traditional scientific literature”.

واتە: ((لە چەند ئايەتەكى قورئاندا باسىكى تەواوى پىكھاتنى بوونى مرۆبى لە قۇناغى يەكگرتنى توخمە پەگەزىيەكان تا دروستبوونى تەواوى مرۆف كراوہ. ھىچ جوانى و پىكوپىكى و وردىتى و تەواوہتىيەك سەبارەت بە دروستبوونى تۆوى مرۆبى بەو رىزبەندىيە و زاراوہ و پوونکردنەوانە پىشتر بوونى نەبووہ. ئەو پوونکردنەوانە چەندىن سەدە پىش ئەو دۆزىنەوہ سەلمىنراوہ زانستىانەى كە باس لە پىكھاتنى كۆرپەلە دەكەن، باسكراون. قورئان نەك تەنھا پىكھاتنى پىكھاتەى دەرەكى، بەلكو قۇناغ و گۆرانكارىيە

ناوهكییه كانی كۆرپه له یشی هەر له دروستبوونهوه تا گه وره بوون بهو شیوازه ی كه زانستی ئەم سهردهمه دهیزانیت پرونی کردووه ته وه)).

ههروهها دکتۆر (مارشال جۆنسۆن) مامۆستای (ئاناتۆمی و بایۆلۆجی) له زانکۆی (تۆماس جیفرسۆن) له پاش خویندنهوهی قورئانی پیروژ ده نووسییت:

“As a scientist, I can only deal with things which I can specifically see. I can understand embryology and developmental biology. I can understand the words that are translated to me from the Quran. As I gave example before, if I were to transpose myself into that era, knowing what I knew today and describing things, I see no evidence for the fact to refute the concept that this individual, Muhammad, had to be developing this information from some place. So I see nothing here in conflict with the concept that divine intervention was involved in what he was able to write”.

واته: ((وهك زانایهکی زانسته ئەزموونییهكان، من سهر و کارم تهنها له گه ل شتانی کدایه که ده توانم بۆ خۆم بیانینم، ده توانم له کۆرپه له ناسی و گه شه سه ندنی بایۆلۆجی تی بگه م، وه ده شتوانم ئەو وشه قورئانیانه تی بگه م که بۆم وه رگێردراوه. ههروهک چۆن له پیشه وه نمونه هینایه وه، ئەگه ر بریار وابییت من خۆم به م زانیاری و زانستانه وه که ئیستا ده یانزانم بخرمه ئەو سهردهم و پۆژگاره وه، ئەوا دیسانه وه نه مده توانی ئەم جۆره بابته به و جۆره ی که له قورئاندا هاتووه پرونی بکه مه وه. من هیچ به لگه و هۆکاریک نابینم بۆ ئەوه ی که بکه ومه دژایه تی کردنی ئەم راستیانه وه، وه ئەم که سه (موحه ممه د) ده بییت ئەم زانیاریانه ی له شوینی که وه به ده سه ته ی نا بییت. له به ره ئەوه من شتی ک نابینم که پیچه وانه بییت له گه ل ئەو بۆچوونه دا که ده ستی په روه ردگار له وشته دا هه یه که ئەو نووسیویه تی)).

به لێ، ئەوه کورت بینی و که م زانینه که ئیمه زانیاری و زانستی پیغه مبه ری بهرز و به ریزی ئیسلام ﷺ بخه ینه ئاستی چند صوفیه کی خانه قایی و گوشه نشین و به قسه ی خه مۆکاویانه کۆمه لگا له فیرکارییه بالاکانی ئەو پیغه مبه ره ﷺ بیبه ش بکه ین.

هەر له پابردوووه هه له ی تیدابوو!

په یامنیږه هۆلندییه که چواره مین پرسپاری خوی به م شیوه یه له (د.سروش) کرد:
(تۆ ئاماژه ده که یت به فه یله سوفه کان و عاریفه کانی سه ده کانی ناوه پاست بۆ نمونه
(مه ولانا)، ئایا بیروبۆچوونه کانی تۆ تا چ ئه ندازه یه ک په گ و پیشه ی له پابردووی ئیسلامدا
هه یه ؟)).

جه نابی (د.سروش) ئه م پرسپاره ی به م شیوه یه وه لام دایه وه:
(تۆرک له بیروبۆچوونه کانی من په گ و پیشه یان له سه ده کانی ناوه پاستی ئیسلامدا هه یه.
ئه م وته یه ش که نبوه ت بابه تیکی زۆرگشتیه و لای چینه جیاوازه کانی مرۆفه کان به دی
ده کریت، هه م له ئیسلامی شیعی و هه م له لای عاریفه کانیش بوونی هه یه. موته که للیمی
گه وره ی شیعه (شیخ موفید) ئیمامه شیعه کان به پیغه مبه ر نازانیت، به لام ته وای
ئه و تایبه تمه ندیتییانه ی که پیغه مبه ران هه یانه ده یداته پالیان. هه روه ها عاریفانیش به
گشتی برپایان وایه که ئه زموونی (ته جروبه) ی ئه وانیش له په گه زی (جنس) ی
ئه زموونی (ته جروبه) ی پیغه مبه رانه، وه ئه و برپایه ش که قورئان به ره میکی مرۆیه و زۆر به
دلنیا ییشه وه هه له له خۆده کریت و له بیروباوه ری (موعتوزیله) شدا به لگه له سه ر مه خلوق
بوونی قورئان به شیوه یه کی (تلویحی) هاتوه ...))!

به داخه وه (د.سروش) له سه ر ئه وه پیداره که وای پیشانبات که به درێژایی میژووی ئیسلامی که سانی
تری هاوشیوه ی ئه و هه بوون که قورئانیا ن به به ره میکی مرۆی داناوه! وه ئه مه قسه یه که که قسه یه کی
به ناوبانگ هه یه ده لیت: ((دُونَهُ خَرَطُ الْقَتَاد - سه لماندن ئه وه له لیکردنه وه ی درکه کانی دره ختی (قه تاد)
دژوارتره -!)) باشه چۆن (شیخ موفید) ری به خوی ده دات تا به پیچه وانه ی قسه ی پیشه وای برواداران

عەلی رضی اللہ عنہ قسەبکات و تەواوی تایبەتمەندییەکانی پێغەمبەر بە رەوا ببینیت بۆ ئیمامەکان (خوا لییان پازیبیت)؟ لە کاتی کدا ئیمام عەلی رضی اللہ عنہ لە کۆچی دوایی پێغەمبەری بەرێژدا صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم وتوویەتی:

((بأبي أنتَ و أمي، لقد انقطعَ بموتِ غيرِكَ مِنَ النُّبُوَّةِ و الإنبَاءِ و أخبارِ السَّماءِ!))^١.

واتە: ((باوک و دایکم بە قوربانن بن، بە مەرگی تۆ نبووەت و پەيام هاتن و هەوایی ئاسمانی پچرا، کە بە مەرگی هیچ یەکیک لە پێغەمبەرانى تر نەپچرا)).

(شیخ موفید) لە گرنگترین کتیبی خویدا (أوائل المقالات في المذاهب و المختارات) دا دەنوسیت:

((مَنْ يَزَعَمُ أَنَّ أَحَدًا بَعْدَ نَبِيِّنَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ يُوْحَىٰ إِلَيْهِ، فَقَدْ أَخْطَأَ و كَفَرَ و حُصُولُ الْعِلْمِ بِذَلِكَ مِنْ دِينِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))^٢.

واتە: ((هەر کەس پێی وابیت کە لە پاش پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم بۆ کەسیکی تر وەحی دیت، بێ گومان بە زانست و زانینهوه کە وتووێتە ناو هەڵە و کوفرهوه لە ئاینی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم)).

بەلام هەڵە (د.سروش) لە بابەتی (خەلقى قورئان) دا تەواو سەر سووڕهینەرە! چونکە ئەو بەشیکی تەمەنی لە فێربوون و شارەزایی زانستی کەلام و فەلسەفە ی پۆژەلاتیدا بە سەر بردوو بە شیوازیکی قاعیدەیی دەزانیت کە (حدوث) یان (قدم) ی کەلامی خودا هیچ خودیتییەکی (ذاتیە) یکی لە گەڵ مەرویی بوونی قورئانی پێرۆزدا نییە! وە (موعتەزێلەکان) بروایان وابوو کە:

ئەو پەيامە ئیلاهیە کە درا بە فریشتە ی وەحی و لە پێی ئەویشەو دابەزییە سەر دلی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم بێ پیشینه بوو، واتە (حادث) بوو و هیچ کامیکیان بانگەشە ی ئەو یان نە کردوو کە ئەو وەحییە وە کە ئەبیاتی شاعیران بیت و لە بەهرە و ئارەزووی کەسی پێغەمبەرەو سەری دەرکرد بیت! ئەمە قسە ی (جاحظ و قاضی عبدالجبار و اسکافی و زمخشری و ابن أبي الحديد و کەسانی تری گەرە ی موعتەزێلە ی)، کام یەکیکیان دە میان داو لە م قسە هەلیت و پەلیتانە و تەنانەت کامیان ئامازە ی پێ کردوو؟!

باشە بۆچی دەبیت بۆ دانیشانندی ئەم تیۆرییە گومانای و سستە لە سەر کورسی، دەست ببری بۆ عوزریکی سستتر؟ ئایا ئەم کارە شیواو بۆ کەسیکی وە ک (د.عبدالکریم سروش)؟!

^١ نهج البلاغة، خطبة ١٢٩.

^٢ أوائل المقالات، ص ٢٩، چاپ قم.

له ژیر ئەم بابەتەدا جەنابی دکتۆر دەنوسییت:

((زانایانی سەدەکانی ناوەراست بەگشتی ئەم بۆچوونانەیان بە شیۆهیهکی پوون و ئاشکرا نەدەخستە پوو و وایان بەباش دەزانی که ئەم بۆچوونانە له ناو وتار و وتە و پەرش و بلاو و پیچ لیدراودا بخەنەپوو. ئەوان نەیان دەویست که ئەو خەلکە ی توانایی هەرسکردنی ئەم وتانەیان نییه تووشی تەشویش و گرفتاری ببن، بۆ نمونە (مەولانا) لەشوینیکدا دەلیت: قورئان وینەدانەوهکانی زیهنی پیغەمبەرە. ئەو هی که لهوتەکه ی (مەولانا) وه وەردهگیریت ئەمەیه که کهسایەتی پیغەمبەر و گزراپنکاریهکانی بارودۆخی ئەو و کاتە باش و خراپەکانی ئەو هەموویان له قورئاندا پەنگیان داوهتەوه)).

له راستیدا، ئەم مانایە که (د.سروش) دەیداته پال (مەولانا)، هیچ دژایەتییهکی له گەڵ وهی ئیلاهییدا نییه، چونکه خودای قورئان چەند نمونەیهکی له وهسف و بارودۆخەکانی پیغەمبەرەکه ی له کتیبە ئاسمانییه که یدا یادکردوه تا به حوکمی ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾ (الأحزاب: ۲۱) پیغەمبەری به ریز و خوشەویست ﷺ ببیتە سەر مه شق بۆ کهسانی تر و له نایەتەکانی سەرزەنشیتیدا وهک: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهْمَ﴾ (التوبة: ۴۳) واتە: ((خودا لیت خوش ببیت، بۆچی مۆلەتت پیدان؟)) لوتکه ی پەوشت فیری پیغەمبەرەکه ی بکات هەر وهک فهرموویهتی: ((أَدَّبَنِي رَبِّي فَأَحْسَنَ تَأْدِيبِي)) واتە: ((پەروەردگارم پەوشتی داداوم و باشترین پەوشت دادانه)) وه هەر وه هاش تا له ناو ئەو نایەتانه دا راستگویی و سپارده پاریزی و له سەر حەق بوونی پیغەمبەر ﷺ بسە لمینیت.

هەرچەند ئیمە له دەسته واژه که ی (مەولانا): (وینەدانەوهکانی زیهن) مه فهممکی تر تیدەگەین، چونکه وینەدانەوه، تەجەللا هەندیکجار بۆ جیهانی دەرەکییه و ئەو وینانە ی که که وتوو ته سەری له خودی ئاوینە که وه نین، به لام ئەگەر له (متشابها ت) تپه پین و بچینه سەر (محکما ت)، ئەوا بۆچوونی به هیز و پتەوی (مەولانا) له باره ی قورئانی پیروژه وه له م بهیتانە ی خواره ودا به دەست دەهینین:

ای گروهی جهل را گشته فدا

تا قیامت می زند قرآن ندا

^۱ الجامع الصغیر لأحدیث النذیر، تألیف سیوطی، ج ۱، ص ۱۴، طبعه مصر.

تخم طعن و کافری می کاشتید
که شما بودید افسانهء زمن^۱
قوت جانِ جان و یا قوت زکات
لیک از خورشید ناگشته جدا
تا رهانم عاشقان را از مَمات^۲

که مرا افسانه می پنداشتید
خود بدیدید ای خسان طعنه زن
من کلامِ حقم و قائم به ذات
نور خورشیدم فتاده بر شما
نک منم ینبوع آن آب حیات

واته: ((تاقیامهت قورئان بانگدهدا که ئه‌ی ئه‌و گرؤیه‌ی خۆتان فیدای نه‌فامی کردووه و منتان به ئه‌فسانه ده‌زانی و تۆوی کافری و تانه‌تان ده‌چان، ده‌ی خۆتان ببینن که هر خۆتان بوونه‌ته ئه‌فسانه‌ی زه‌مه‌ن. من وته‌ی حه‌قم و قائم به‌زاتم و ... تاد)).

نازانم که (د.سروش) له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م به‌یته بی‌په‌ردانه‌وه، چۆن بیر ده‌کاته‌وه؟! وه چۆن ده‌توانیته بانگه‌شه‌ی ئه‌وه بکات که هۆنه‌ره‌وه‌ی ئه‌م شیعرانه پیغه‌مبه‌ری حه‌قی به (ئافرینه‌ری قورئان) داناوه؟ هه‌رکه‌س ئاشنایی هه‌بیته به‌بیرکردنه‌وه و هزری موسولمانان، ده‌زاننیه‌ت که (مه‌ولانا) له‌م به‌یتانه‌دا له‌سه‌ر قسه‌ی گشتی (ئه‌شه‌رییه‌کان) پۆشتووه و قورئانی به‌که‌لامی حه‌ق و قائم به‌زاتی پیغه‌مبه‌ر زانیوه و بۆچوونی ئه‌هلی ئیعتیزال به‌زه‌رووری په‌سه‌ند ناکات، به‌لام ئایا (د.سروش) موکاشه‌فه‌که‌ی (مه‌ولانا) په‌سه‌ند ده‌کات؟!

مه‌به‌ستم وابوو که ته‌نهما گفتوگوکه‌ی (د.سروش) له‌م کتیه‌دا به‌کۆتا بگه‌یه‌نم، به‌لام نه‌م ویست به‌یته‌کانی (مثنوی) پشتگوئی ب‌خه‌م و قسه‌کانم بکیشمه شیویکی تره‌وه به‌تایبه‌تی که (جلال الدین محمد) وه‌ک مورشید و پیر و مورادی (د.سروش) ده‌بینم. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، بنچینه و بنه‌ره‌تی وته‌کانی دکتۆرم له‌به‌شه‌کانی پیشوودا هیناوه و گومانم وایه به‌سه‌رنجدان له‌وه‌ی که باسکرا، خوینه‌ری به‌پرز وه‌لامی ئه‌و شته‌ش تیگیات که نه‌وتراوه و باس نه‌کراوه، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَةِ الْقُرْآنِ فِي كُلِّ زَمَانٍ.

مصطفی حسینی طباطبایی

اسفند ۱۳۸۶

^۱ ئه‌م به‌یته له‌چاپه‌که‌ی (نیکلسن)دا به‌شیوه‌یه‌کی تره‌اتووه.

^۲ ده‌فته‌ری سییه‌می (مثنوی)، نیکلسن، ص ۵۹۵.

بە شوپن وەحى قودسىيەوہ

سەبارەت بە و چاوپيکەوتنەى پەيامنيرە ھۆلندييەكە لەگەل (د.سروش)دا، چەند كەسيك لە شارەزايان و زانايان بۆ بەرگريکردن لە (وہحى موحمەدى)، بۆچوونەكەى (د.سروش)يان دايە بەر پەخنە و سەرئەنجام ئەويان ورياكردەوہ تا بيروبوچوونەكەى لەبارەى (وہحى نەبەوى)يەوہ پۆشنتر بخاتەپوو. (د.سروش) لە پوونكردنەوہ و بەرگريکردن لە وتەكانى پيشووى خۆى، لەگەل پەيامنيرى پۆژنامەى ئيرانى (كارگزاران) چاوپيکەوتنكى نوپى ريكخست بوو و لەپاستيدا وەلاميك و پەياميكي نوپى بۆ پەخنەگرەكانى نارد. لەم پووانگەيەوہ شوپنى خۆيەتى كە خاوەنى ئەم پينوسەش بكوپتە سەر وتەكانى كۆتايى ئەو و لەپووى ويژدانەوہ پەخنەى خۆى بگريت.

مصطفى حسيني طباطبائي

۱۳۸۷ هـ.ش

□

وهى نه به وى و ته جروبەى ئىتىجادى!

پەيامنېرەكەى رېژنامەى (كارگزاران) بۆ گەيشتن به بۆچوونى كۆتايى (د.سروش) له بارەى (وهى نه به وى) يەوه لىي پەرسى:

((له هەندىك له رېژنامەكان و سايتە ئىنتەرنېتتییەكاندا هاتووە كه (د.سروش) به ته وای دابه زینى قورئان له لایەن خوداوه ئىنكارى دەكات و وهى به كه لامى مرۆپیانەى (موحه مەد) دادەنیت، ئایا به م شىوه یەیه؟)).

(د.سروش) وه لامى داوه ته وه:

((پێدەچیت گالته یان كرده یان خاوه كرده مه به ستنى سیاسى و كه سیان هه بوویت!)).

پەيامنېرەكە پرسىو یەتى: ئیستا بیروبۆچوون و پرونكرده وى ئیوه چیه؟

(د.سروش) به م شىوه یە وه لامى ئەم پرسىارهى دایه وه:

((ان شاء الله گومانى باش و بیئاگاییان له ماناكان هه بووه، ئەگەرنا كه سىك كه ئاشنا بیته به ویلايه تى (كلية الإلهية) و نزىكى ئەولیاكانى خودا له خوداوه، وه ئاگای له (ته جروبەى ئىتىجادى) ئەوان هه یه و، ئاوا به شىوهى نكۆلى لیکردن قسه ناکەن. ئەولیاكانى خودا به شىوه یەك له خوداوه نزىكن و له ودا فانین كه كه لامیان هه مان (عین) ی كه لامى خودایه و ئەمر و نه هییان و خوشه ویستی (حب) و پق (بغض) یان پىك هه مان (عین) ی ئەمر و نه ی و خوشه ویستی و پقى ئیلاهیە. پینغه مبه رى خوشه ویستی ئیسلام مرؤف بوو و خۆیشى دانى به مرؤف بوونى خۆیدا ناوه (قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا)، به لام له هه مان كاتیشدا ئەم مرؤفه به شىوه یەك رهنگ و وه صفى ئیلاهی گرتبوو و واسیته كان-ته نانه ت جیبریلیش- به جۆرىك له نیوان ئەو و خوادا نه مابوون كه هه رچى ده گوت هه م كه لامى مرۆپیانەى ئەو بوو و هه م كه لامى وه حیاانهى خودا بوو، وه ئەم دووانه له یه كترى جیا نه ده بوونه وه.

پُر شود او از صفات آفتاب

همچو سنگی كو شود كل لعل ناب

إن شاء الله هيوام وایه که به وردبونهوه له م نمونه عیرفانییه، گری کیشهکه بگریتهوه و سهری قسهکانمان پوون بینهوه)).

ئه م هزره، بناغهی بۆچوونی (د.سروش) له بارهی (وهحی) و (نبوهت) هوه نیشان دهدات، وه ههلبهته شتیکی نوی و قسهیهکی تازه ناخاته ناو نمایشهکهوه، چونکه صوفییهکانیش هر له زوهوه بانگهشهی (ئیتیحاد له گه ل خودا) یان هیئاوته ناوهوه، وه بهرهوام قسهیان له بارهی (فنا فی الله) و (بقا بالله) یان کردووه، وهك (مهولانا) له بارهی شیخی خانهقاکهیهوه دهلیت:

کان دعای شیخ نی چون هر دعا ست   فانی است و گفت او گفت خداست!

بهلام بنچینهی وهحی و نبوهتی پیغهمبهران (علیهم السلام) له م وتانه جیایه بهتاییهتی وهحی پیغهمبهری نازیزی ئیسلام ﷺ به م جۆره پوونکردنهوانه پوون ناکریتهوه، به چند بهلگهیهک:

یهکه م: ئهوهی که ئه گهر پیغهمبهری بهریز ﷺ هرچی دهکرد و دهگوت، فیعل و کهلامی خودا بوو، ئه ی بۆچی له قورئانی پیروزدا له بارهی ههندیك کردار و وتهی پیغهمبهره کهیهوه رهخنهی گرتووه؟! وهك ئهوهی که خودای گهره دهفهرموویت:

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ حُرِّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَتَّغِي مَرَضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١)

□ (التحریم: ١)

واته: ((ئه ی پیغهمبهر بۆچی شتیك که خودا بۆی هه لال کردوویت له سهر خۆتی هه رام ده کهیت، تۆ په زامه ندی خیزانه کانت دهوی له کاتی کدا که خودا لیخۆشبووی میهره بانه؟!)).

﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ﴾ (٤٣)

□ (التوبة: ٤٣)

واته: ((خودا لَيْتَ خَوْشَبِيَّتِ بۆچى مۆلّه تى گه رانه وت دا به دواکه وتووه کانی شه ر پيش نه وهى که راستگوکانت بو ئاشکرا ببیت و درۆزنه ککانیش بناسیت؟)).

دوهم: نه وهش که میژوی ئیسلامی شایه تی بو دهدات که هه ندیکجار هاوه لانی پیغه مبه ر له پیغه مبه ر ﷺ یان ده پرسى که ئایا فلان بۆچوون له لایه ن خوداوه یه یان بۆچوونی خودی خۆته ؟ وه جارى واهه بوو که پیغه مبه رى راستگو ی سپارده پاریز ﷺ ده یفه رموو که نه مه بۆچوونی منه ! وهک نه وهى له جهنگى (به در) دا فه رمانیدا که سوپای موسولمانان له شوینیکدا جیگیر بکه ن، نه وه بوو (خُباب بن منذر) پرسى: نه ی پیغه مبه رى خودا نه گه ر نه م شوینه خودا دیارى کردووه، نه وا ئیمه مافی بۆچوون ده ربیرین و سه رپیچیمان نییه، وه یان بۆچوون و پلانی جهنگى تویه که پیته گونجاوه له م شوینه دابین؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ((بَلْ هُوَ رَأْيُ وِ الْحَرْبِ وِ مَكِيدَةٌ)) واته: ((به لکو نه مه بۆچوون و نه خشه ی جهنگیه))، (خُباب) وتی: من شوینیکى باشت و گونجاوتر له م شوینه ده زانم. نه وه بوو که پیغه مبه رى خۆشه ویست ﷺ بۆچوونه که ی په سه ندکرد و هاوړابوو له گه لیدا و چوونه نه شوینه وه که (خُباب) دیارى کردبوو.^۱

باشه نه گه ر هه موو فه رمان و بریاره کانی پیغه مبه رى خۆشه ویست ﷺ نه مریکی ئیلاهیانه بوو، چۆن پیغه مبه رى خودا ده یتوانی هه ندیک له کاروباره کان بداته پال خۆی و له کاروبارى خودایان جیا بکاته وه؟!

سییه م: وه نه گه ر (فنا فی الله) ش روو بدات، نه وه نابیته هۆی نبوهت و ریسالهت، نه گه رنا نه و عاریف و نه ولیایانه ی که (د.سروش) باسیان ده کات هه موویان ده بیت پیغه مبه رانی خودا و خاوه ن شه ریهت بن! به لئى، نبوهت په یوه ندی به (اصطفی) ی په روه ردگار و پاشانیش به (القاء کلام إلهی) و (مأموریه) ی خوداوه هه یه، هه روهک له قورئانی پیروژدا ده یخوینینه وه که خودای په روه ردگار به (موسا ﷺ) ی فه رموو:

﴿قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ

الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ (الأعراف: ١٤٤).

^۱ (سیره ابن هشام، ج ۱، ص ۶۲۰، طبعه مصر ۱۳۷۵ هـ.) وه هه روه ها (مغازی واقدی، ج ۱، ص ۵۳، طبعه اورپا) وه چه ندین سه رچاوه ی تر.

واته: ((ئەي موسا من تۆم بە پەيامەکانم و بە وتەکانم لەناو خەلکیدا هەلبژارد، دەي تۆش لە سوپاسگوزاران بە)).

وەحی ئیلاهی و نیۆەنداریتی روح القدس

پەيامنیری پۆژنامەي (کارگزاران) دیسانەو دەپرسیت:

((کەواتەي ئەي دابەزینی جویرهئیل و هینانی وەحی دەبیئت بەچی؟)).

(د.سروش) وەلامی داووتەو:

((لە بۆچوونی عاریفەکاندا، جویرهئیل لە موخەمەد ﷺ نزیکتر نییە لەخوداوە، بەلکو ئەو جویرهئیلە کە شوینکەوتوی پیغەمبەرە. مەگەر لەچیرۆکی (میعراج)دا نەهاتوو کە جویرهئیل لەکاتی هاورپیەتی کردنی پیغەمبەر ﷺ دا بەجیدەمینیت و بەهۆی سووتانی پەر و بالیەو تووشی هەراسانی دەبیئت؟ مانای ئەم چیرۆکە چییە؟ مەگەر پیشەوای شۆرش نەیدەگوت هەر پیغەمبەر بوو کە جویرهئیلی دادەبەزاندە خوارەو- نازل دەکرد-؟ ئایا مانای ئەم قسەي ئەو یە کە خودا جویرهئیلی نەناردوو تە خوارەو؟ یان ماناکەي بە وتەي (مەولانا) ئەمەيە:

من نخواهم لطف حق از واسطه	که هلاک خلق شد این رابطه
من نخواهم دایه، مادر خوش تر است	موسی ام من، دایه عن مادر است

واته: (من میهره بانی خودام لەرێگەي واسیتەو ناویت، کە بوو هۆی خەسارەتمەندی خەلکی ئەم پەيوەندییە، من دایەنم ناویت دایک خۆشە، من موسام و دایەنی من دایکە)).

له م پوونکردنه وانهدا سه رنجدان له چهند خالک پشتگویی خراوه:
 یه که م: نه جویره ئیل شوینکه وتهی پیغه مبه ر بوو و نه پیغه مبه ریش شوینکه وتهی جویره ئیل! جویره ئیل
 به فرمانی خودا دهنی درا، ههروه که له قورئانی پیروزدا له سه ر زمانی جویره ئیل (و فریشته کانی تره وه)
 هاتوه:

﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ (مریم: ۶۴).

واته: ((به فرمانی پهروه ر دگارت نه بیته دانابه زین))!

به لام پیغه مبه ریش ﷺ شوینکه وتهی جویره ئیل نه بووه، به لکو شوینکه وتهی په یام و وه حی ئیلاهی
 بوو که جویره ئیل له لای خوداوه ده بیته (واته: پیغه مبه ر ﷺ شوینکه وتهی په یامه که بوو نه وه که
 په یامه نه کان) به به لگهی ئه وهی که له قورئانی پیروزدا هاتوه:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي﴾ (الأعراف: ۲۰۳).

واته: ((بلی: من ته نها شوینکه وتهی وه حییم که له لایه ن پهروه ر دگارمه وه بوم دیت)).

دووه م: له پیشتری پیغه مبه ر ﷺ له چاو جویره ئیلدا و زیاتر نزیک بوونی پیغه مبه ر ﷺ له خوداوه،
 نابیته هوی ئه وهی که جویره ئیل په یام بۆ موحه مبه ر ﷺ نه هیته، چونکه له هیچ فره نگ و عورفیکدا
 نه هاتوه که (په یام گه یه نه کان) له و که سه باشتربن که په یامه که ی پیده گه یه نن! ئه گه ر نا ده بوو
 (هوده ود)ی نامه به ر له سوله یمان پیغه مبه ر ﷺ باشت و له پیشتر بیته!

سییه م: چیرۆکی به جیمانی جویره ئیل له عروجی پیغه مبه ر ﷺ دا له پله یه ک و مه قامیکی تایبه تیدا
 بووه که له ویوه به (میعراجی پیغه مبه ر) داده نریته، وه که خودی (مه ولانا) له ده فته ری چواره می (مثنوی) دا
 ده لیت:

و ز مقام جبرئیل و از خدش
 گفت رو، رو که حریف تونی ام!

چون گذشت احمد ز سدره مرصدش
 گفت او را هین بپر اندر پی ام

واته: ((که ئەحمەد لە سیدرەتولمونتەها تیپەری، جوهره ئیل پیی وت تائیره زیاتر ناتوانم بیم و تو برۆ و من هاوشانی تو نیم)).

وه زانراوه که ناتوانییت تایبەت(خاص) لە شوینی گشت(عام)دا دابنرییت چونکه ((هەر شتیك له شوینی خوئی جوانه)).

چوارەم: ئیجتیهاد لە بەرامبەر نەصه وه هه له یه. مه تنی وهی نەبهوی واته قورئانی پیروز، به ئاشکرا ده یخاته پروو که (جوهره ئیل) یان (روح القدس) یان (روح الامین)، هینەری وهی بووه بو موحه ممه ﷺ و به یارمه تی خودا بووه، وهك ده فه رمویت:

﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰی قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۹۷).

واته: ((بلی: هه رکه سیک که دوژمنی جوهره ئیله (ئه وه دوژمنی خودایشه)، ده ی ئه و قورئانی به فه رمانی خودا بو سه ر دلێ تو دابه زاندووه)).

وه هه روه ها ده فه رمویت:

﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۲﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۳﴾ عَلٰی قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

﴿الشعراء: ۱۹۲ – ۱۹۴﴾.

واته: ((به راستی قورئان له لایه ن په روه ردگاری جیهانیانه وه دابه زیوه، که روحو لئه مین بو سه ردلی تو هی ناو ته خواره وه تا ناگاداریان بکه یته وه له و ترسناکییه ی که یه خه یان ده گریت)).

وه هه روه ها ده فه رمویت:

﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ (النحل: ۱۰۲).

واته: ((بلی: که روحو لقودس قورئانی له لای په روه ردگارتیه وه به حقه هی ناو ته خواره وه)).

سه ره پای قورئانی پیرویش، میژوونوسان ئاماژه یان به وه داوه که له پوژی پزگارکردنی مه که دا (حارث بن هشام) له پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ای پرسى: (يا رسولَ الله كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ؟)، واته: (ئهی نیردراوی خودا چۆن وه حییت بو دیت؟)، پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له وه لامدا فه رموی:

(أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس و هو أشده عليّ فيفصم عني و قد وعيت ما قال، و أحياناً يتمثل لي الملك رجلاً فيكلمني فأعي ما يقول)^۱.

واته: ((هه ندی کجاری وه حی له ریگه دی دهنگیکه وه که وه که له رینه وهی زهنگ وایه، پیم دهگات که قورسترین شیوازی وه حییه و پاشان ئه و باره له سه رم نامینیت و ئه و گفتوگویییه که پرویداوه له هزرمدا ده مینیته وه، وه هه ندی کجاری تریش فریشته به شیوهی پیاویک خوی ده نوینیت و قسم له گه ل دهگات و ئه و قسانه ی که ده یانکات له بهری ده که م)).

به پشتبهستن به مانه، ئینکار یکردنی دابه زینی فریشته بۆلای پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئیجتیهادیکه به پیچه وانه ی نه صی قورئان و حه دیسی نه به وییه وه، که ئیعتیبار و ئیعتیما دی پیناکریت. هه لبه ته جه نابی (د.سروش) له پروکاردا (ظاهراً) وجودی جوهره ئیل نه فی ناکات، به لام به (تأویل) دا ده بیات و فریشته ی وه حی (نه که به هیژیکه سه ره خۆ)، به لکو به یه کیک له هیژه پوچییه کانی پیغه مبه ره صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داده نیت و ئه م بۆچوونه ش له وه وه سه ره چاوه ی گرتووه که نایه ویت له ته فسیری وه حی نه به ویدا، جگه له هیژی مرۆیی هیچ شتیکی تر بخاته پال وه حی و نایه ویت پروبکاته حه قیقه ته مه له کوتییه کانی جیهان. ئه و فریشته یه ی وه حی که ناوی (جوهره ئیل) ه له پوانگه ی (سروش) وه، هیژیکه که له پال پوچی مرۆییدا هه یه! به لام ئه و فریشتانه ی که پیغه مبه رانی خودا (عليهم السلام) وه سفیان کردوون بالآتر و فراوانترن له م بیرته سکیانه و بوونی سه ره خۆیان هه یه تا ئه وه ی که ده توان له شیوه ی مرۆفیشدا خۆیان بنوینن، هه ره به و شیوه یه ی له چیرۆکی (گه لی لوط) دا له (قورئانی پیروژ) و (تهورات) دا هاتووه که فریشته کان له سه ر پووخساری لاوانی جوان خۆیان نواند و چه ند که سیک له خرابه کارانی هۆزه که چاویان تیبیرین، به لام به خیرایی هه موویان نابینا بوون و گرفتاری سزای سه ختی په روه ردگار بوون:

﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٧﴾﴾ (القمر: ٣٧).

واته: ((ئه وانه داواکاری دلی خۆیان له میوانانی (لوط) ده ویست، پاشان چاوه کانیا نمان نابینا کرد و ئاوا سزاکان و ئاگادار کردنه وه کانمان له ترسناکی بچیزن))!

^۱ طبقات ابن سعد، ج ۱، ص ۱۳۲.

به پاستی زور سهرم له جه نابی (د.سروش) سووړ ده مینیت که به بوونی خویندنه وهی قورئانی که چی له م به لگه و نایه ته پوونانه دووری گرتووه و پووی کردووه ته بیروبوچوونی باتنیه کان و قه له نده رانی ته ئویکه ر.

دکتور له کوتایی گفتوگو که دا پووی کردووه ته بابه تیکی سهر سووړهینه ر و ناموی تر و قورئانی پیروز و پیغه مبهری به پیزی ﷺ ای به میوهی (نالوبرالوو) و دره خته که ی چواندووه و قیاسی کردوون!! که به بوچوونی من وه ک قیاسی به به غا و به قاله که ی (مثنوی) وایه، وه له کوتاییشدا به چند به یتیک له مه دحی پیغه مبه ر ﷺ دا کوتایی به گفتوگو که هیناوه.

خدایا عاقبت محمود گردان

بعثتی نه به وی و کاریگه رییه کانی

ئه م نووسینه:

گفتوگۆیه که که له گه لّ مامۆستا (طباطبایی) دا ئه نجام دراوه و پاشان به پینووسی مامۆستا کراوه ته وه به م نووسینه.

□

پ: مانای بعثت و ناردنی پیغهمبهری ئیسلام چیه و دابه زینی وه حی له لایه ن خوداوه

به پیی چ فلهسه فهیه ک بووه؟

بعثت، ئیسمیکه له مصدری (بَعَثَ) هوه و (بعث) یش له زمانه وانیدا به واتای (پاچله کاندن و هه ژاندن و په وانه کردن) دیت. کابرایه کی عه ره ب کاتیک و شتره که ی له شوینیکدا هه لده ساند هوه ده یانگوت: ((بَعَثَ النَّاقَةَ)) واته: ((وشتره مییه که ی پاچله کاند))، به لام (بَعَثَ) له پووی زاراوه ی ئاینیه وه و به کاربردنه قورئانییه کانه وه، له دوو پوو هوه زیاتر له پوو هه کانی تر به کارهینراوه، یه کئیان زیندوو کردنه وه ی مردوو هه کان، هه روه ک فه رموویه تی:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ١٦).

واته: ((پاشان ئیوه له پوژی ره ستاخیزدا زیندوو ده بنه وه)).

وه ئه ویتریان راپه پاندن و په وانه کردنی پیغهمبهرانه، هه روه ک ده فه رموویت:

﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ (البقرة: ٢١٣).

واته: ((وه خودا پیغهمبهرانی موزده دهر و هوشداردهر-ئاگادارکه ره وه له خراپه-ی په وانه کردوو)).

ئه م دوو بابه ته له گه ل جیا بوونیان له گه ل یه کتردا له هه مانکاتیشدا لیکچوون و گونجاوییان له گه ل یه کتریدا هه یه، واته دهرکه وتنی پیغهمبهران هه ر وه ک هاتنی ره ستاخیز، له دنیا دا هه ژاندن و بزووتنه وه و ژیانیکی نوئی دروست ده کات و به بانگه وازی ئه وان ئه و نه فسانه ی که شایان و ئاماده ن خودا ژیانیان پییده به خشیتته وه، وه ک ئایه تی:

﴿أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ...﴾ (الأنعام: ١٢٢).

واته: ((ئایا ئه و که سه ی که مردبوو و پاشان زیندوو مان کرده وه ...)).

که ئه م ئایه ته ئامازه به هه مان ئه م مانایه ده کات و، (مه ولانا) ش له (مثنوی) یه که یدا باسی ئه مه ی کردوو، له و شوینه دا که ده لیت:

مرده را ایشان حیاتست و نما

بر جهند ز آوازشان اندر گفن

هین که اسرافیل وقت اند انبیا

جانهای مرده اندر گور تن

هه لَبَّه تَه به رله وهی به شوین (بعثت) ی (انبیاء) دا قیامه تیک له جیهانی دهره کیدا به ریابیت، ئەم رستاخیزه خوداییه له دهر وون و ناخی پیغه مبه راندا په یاد ده بیئت و ئەوان ده گورپیت و وه ریاند ه چه رخی نیئت، هه روهك ئەگەر كه سیک به ویزدان و داد په روه رییه وه میژووی ژیانی پیغه مبه ری گه وره ی ئیسلام ﷺ بخوینیت هه و لیکۆلینه وهی بارودۆخی ژیانی بکات بهر له (بعثت) و پاش له (بعثت)، ئەم وه رچه رخانه گه وره یه و رستاخیزه رۆحیی هه له بوونی خوشه ویستدا به روونی ده بینیت و لئی تیده گات. به تاییه تی ئەگەر ئەفسانه سازی و خورافه هۆنینه وه به کارنه هینریت و له جیاتی گێرانه وهی هه لَبَّه ستر او (روا المجمعول) و هه والی نادیار (اخبار المجهول)، قورئانی پیرۆز بخوینریت هه و ئەوا جیاوازی نیوان ژیانی پیغه مبه ری ئیسلام ﷺ له کۆتاییه کانی سه رده می نه فامی و له پاش ریساله تدا به ئەندازه یه ك ده بینیت كه له زهوی تا ئاسمان ده بیئت، له گه ل ئەم بابته دا شاعیریکی زیره ك هاوده م و هاونه وا ده بیئت و ده لیت:

کتب خانه هفت ملت بشست!

یتیمی که ابجد نخوانده درست

واته ئەو كه سه به روونی تیده گات كه به حوكمی ئایه تی:

﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا أَلِكْتَبُ وَلَا الْإِيْمَنُ﴾ (الشورى: ٥٢).

واته: ((كو تۆ ئاگاییت له كتیب و له ئیمان هه بوو؟)).

وه ده فه رموویت:

﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ﴾ (العنكبوت: ٤٨).

واته: ((كو تۆ به رله وه ده تخوینده وه؟)).

وه ده فه رموویت:

﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُوا أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ (القصص: ٨٦).

واته: ((كو تۆ ئومیدی ئه وه ت هه بوو كه كتیب بۆ بنیردریت؟)).

وه له پاش (بعثت) له سهر ته ختی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ (النساء: ۱۱۳). واته: ((خودا شتانیکی فیرکردیت که بهر له وه نه تده زانی)) دانیشست و بوو به ماموستای کتیب و دانایی و بوو به پیشه وادادوه و فرمانده و ماموستای خه لکی، وهك (حافظ) له شوینیکدا ده لیت: ((مسئله آموز صد مدرس شد)) واته: ((بوو به وانه بیژی سهد ماموستا))، به لکو بوو چاکسازیکه ری کتیبه کانی پیشوو و رینمونیکه ری په پیره وانی ناینه کانی رابردوو.

ئه م جیاوازییه قوله به باشی ئه وه نیشاندهدات که به پیچه وانه ی بوچوونی هه ندیک له روزه لاتناسانی رق و کینه له دل، ئه وه ی که موحه ممدی هه لبریزدراو صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوی ده هات و پیی ده گه شت خه یالاتی وه هماوی نه بوو، به لکو وه حییه کی مه شهود و ئه مریکی مه علوم بوو:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (النجم: ۳ - ۴).

واته: ((له ویست و ئاره زوی خویه وه قسه ناکات، ئه وه ی ده لیت وه حییه کی نیردراوه)).

نیست جز وحی آنچه گوید باز

نکند بر هوی سخن آغاز

به لام فه لسه فه ی وه حی و هوکاری دابه زینه که ی، له م باره یه وه ده بیت به گشتی ئه وه بزانییت که بو کومه لگه ی مرویی دوو (کمال) پیشبینی کراوه، یه کیکیان ئه و که ماله یه که له په یدابوونی سیسته می بینراو (نظام الظاهر) و ماددی ژیاندا به ده ست دیت و، دووه میشیان که مالیکه که له به رجه سته کردنی سیسته می رۆحی و ئه خلاقیه وه به ده ست دیت. هه ر وهك شمشیریک که یه که مجار ده بیت ده ستر و تیغه و کیلانی هه بیت و پاشانیش پیویسته که تیژ و بره ر و دره وشاوه و بریسکه دار بیت. مروژ رۆژ و شه و به شوین (که مالی یه که م) دا راده کات و هه تا ئیستا که ش به ته واوه تی به مه به ست نه گه یشتووه، به لام هاتنی پیغه مبه ران و دابه زینی وه حی ته نها بو ئه وه نییه که یارمه تی مروژ بدات بو دروستکردنی هه یکه لی دهره کی و جه سته ی ماددی کومه لگه، به لکو زیاتر له و پرووه وه یه رۆحی ئیمانی و ژیانی رۆحانی له کومه لگه دا بینیته کایه وه تا له م ریگه یه وه یارمه تی به رپا کردنی دادپه روه ری راسته قینه له کومه لگادا بدن، وهك قورئان ده فه رموویت:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيُقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾

(الحديد: ۲۵).

واته: ((به‌پرستی نئمه پیغه‌مبه‌رانی خومان به به‌لگه‌ی پوونه‌وه ناردووه و کتیب و میزانمان بو دابه‌زاندوون تا خه‌لکی به دادپه‌روه‌رییه‌وه وابسته بکن)).

ژیانی پوچانی که به (مقوم)ی دادگه‌ری کومه‌لایه‌تی داده‌نریت له‌په‌نگدانه‌وه‌ی ئیمان به خوداوه په‌یداده‌بیت و پیغه‌مبه‌ران هاتوون تا خه‌لکی فی‌ری به‌ندایه‌تی خودا بکن و به‌هاندان به جیبه‌جیکردنی دادپه‌روه‌ری ناماده‌یان بکن بو ژیانی نه‌مری پاش له‌مه‌رگ. پیغه‌مبه‌ران هاتوون تا (دنیا په‌رستی) که (دایکی هه‌موو بته‌کانه) له‌دلی مرؤقه‌کاندا بشکینن و له‌شویناندا تایبه‌تمه‌ندی‌تی (خودا په‌رستی و دادویستی) دابنن. پیغه‌مبه‌ران هاتوون به مرؤقه‌کان بلین:

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾

□ (فاطر: ۵)

واته: ((ئه‌ی خه‌لکینه! به‌پرستی به‌ئینی خودا حه‌قه، ده‌ی با ئه‌م ژیانی دنیا‌یه فریوتان نه‌دات و له‌کاروبارتاندا به‌رامبه‌ر به خودا له‌خو باییتان نه‌کات)).

ئه‌مه‌یه فه‌لسه‌فه‌ی دابه‌زینی وه‌حی و هاتنی پیغه‌مبه‌رانی حه‌ق و پئی گه‌یشتن به ژیانی بالای پوچانی و به‌ریاکردنی لوتکه‌ی دادپه‌روه‌ری! هه‌لبه‌ته هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خودا (مظهر و محور و قطب)ی ئه‌م ژیا‌نه مه‌عنه‌وییه بوون و به سه‌رمه‌شقی مرؤقه‌ دادنه‌نرین له‌م ریگه‌یه‌دا، به‌لام پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام ﷺ به حوکمی:

((بُعِثْتُ لَأْتُمَّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ)) واته: ((په‌پینراوم تا په‌وشته به‌رز و بالاکان ته‌واو بکه‌م))، وه به خاته‌می پیغه‌مبه‌ران و ته‌واوکه‌ری ریگای پیغه‌مبه‌رانی پیشین داده‌نریت و به وته‌ی (شبستری):

دلیل و رهنمای کاروانند
همو اول همو آخر در این کار

در این ره انبیا چون ساریانند
وز ایشان سید ما گشته سالار

پ: (بعثت)ی پیغمبهری گه وره ی ئیسلام ﷺ سه ره تای دهستیکی چ گورپانکاری و

جموجلک بوو له جیهاندا و بهرجه سته ترین ده سته که و ته کانی ده رکه وتنی چی بوو؟

یه که م: پیغمبهری بهرپی ئیسلام ﷺ گه وره ترین بانگه وازکار و بانگدهری یه کتاپه رستی (توحید) ه. ناینه یه کتاپه رستی یه کانی پیش نه و هه موویان دو چاری شیرک بوو بوون. (بتپه رستی، گورپه رستی، شهیتان په رستی، جنوکه په رستی، ناگرپه رستی، بوداپه رستی، عه زراپه رستی، و عیسا په رستی و ... هتد) مرؤقیایه تییان به گشتی له یه کتاپه رستی پاک دوورخستبوویه وه. کاهینه کان و نه حباره کان و پراهیبی مه زه به کان خه لکیان بو گویپرایه لی پوخت و خزمه تکردن و به ندایه تیکردنی خویان بانگدهری و بانگه شهی نه و هیان ده کرد که سه رچاوه ی خوشی و به دبختی و به ده سته یانی به هه شت و به دووربوون له دوزه خ له ده سستی نه و اندایه. موحه ممه د ﷺ بوو که بانگی: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)) ی له دنیا دا راگه یاند و به سه ر مزگه و ته کانه وه به سه ر مرؤفا هاواری کرد: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)) هه ر په رستراویکی تر جگه له خودا باتله ! نه و بوو که وتی:

﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل: ۳۶).

واته: ((خودا بپه رستن و له تاغوت دووریکه ونه وه)).

روی از خدا به هرچه کنی، شرکِ خالص است   توحید محض، کز همه رو در خدا کنیم

نه و بوو که (بعثت)ی له نا کاوی ناگری له بیستانی نه ندیشه شیرکاوییه کانداهه لگیرساند و وانهی یه کتاپه رستی فیبری (عه ره به کان و فارسه کان و تورکه کان و میسرپییه کان و ... هتد) کرد و له مه بالاتر نیتر چ خزمه تیک؟ وه له فره نگی یه کتاپه رستی و دیارتر چ فره نگی؟

دووه م: ناینی موحه ممه دبی ﷺ که لینی نیوان (عه قل) و (ئیمان)ی پر کرده وه. قورئانی پیروز پره له بانگه وازکردن بو (تعقل و تفکر و تذکر و تدبر). پووی قسه ی ئیسلام له زانایانه، قورئان ده فره رموویت:

﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ﴾ (سبأ: ۶).

واته: ((زانایان ده زانن که نه وه ی له لایه ن خودا وه بو ت نیردراوه ته خواره وه حه قه)).

قورئان دهفه رموویت:

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ٤٣).

واته: ((ئهم نمونانه بو خه لکی ده هینینه وه، به لام جگه له زانایان کهس له حه قیقه تیان ده رک ناکات)).

قورئان ده لیت:

﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ (الزمر: ١٧ - ١٨).

واته: ((موژده بده به و به ندانه م که گوی له هه موو وته یه ک ده گرن، پاشان په پیره وی له باشتیرین وته یان ده که ن)).

قورئان هیلی پوچه لکردنه وه ی هینا به سهر ده مارگیری فیکریدا و به سیفه تی نه فامی ((حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ)) ی دانا. قورئان فه رمانیدا که هه مووان سه رنج له سیسته می ئاسمانه کان و زه وی بده ن و بیرى لیبکه نه وه و فه رمووی: ﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (یونس: ١٠١). پیغه مبه ری گه وره ی

ئیسلام ﷺ به موسولمانانی فه رموو له بیشکه وه تا گور به شوین زانسته وه بن و، هاتنی نه و سه ره تای زانسته خوازی و بیروکه ی ئازادی بوو بو مروفایه تی. قورئانی پیروز هه ر له سه ره تای هاتنی وه حییه وه به فیدبوونی مروفا له ری پینووسه وه دهستی پیگرد و به گه وره ترین به خششی په روه ردگاری دانا له پاش به دیهینان ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤١﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (العلق: ٤ - ٥). به شوین هه مان

ئه م فیرکاریه دا بوو که کاروانی زانست له جیهانی ئیسلامیدا که وته ری، موسولمانان ده ستیان کرد به وه رگیان و لیكدانه وه و ته کمیلکردنی مه تنه یونانییه کان. ده یانی وه ک (ابو ریحان و ابن هیثم و رازی و ابن سینا و طوسی و ابن رشد و ابن خلدون و ... هتد) ده رکه وتن. موسولمانانی ئیسپانیا زانستی نه زموونییان برده نه وروپا و که سانی وه ک (سیلفیستری دووهم) - که دواتر بوو به پاپا - له لای موسولمانان زانستی خویند. ئیستا که هه موو نه هلی ته حقیق به تایبه ت زانایانی (میژوی زانست) دانیان به وه دا ناوه که له سه ره له دانی (رینیسانس) دا له روژئاوا، ئیسلام یه کی که بووه له هوکاره کاریگه ره کان. ئایا بالتر له م دیاری و خه لاته که موحه ممه د ﷺ له تاریکترین روژگار و سه رزه مینه وه بو مروفایه تی هینا، دیاری و خه لاتیکه تر شک ده به ن؟

سڀيه م: ئيسلام خوى به ئاينىكى پشتگيريڪه رى دادگه رى كومه لايه تى ناساندوه و دادپه روه رى پيگايه كى سه نگيني له په يوه ندييه كانى خه لكيدا هه يه له گه ل يه كتردا. له (ئيمامى على رضي الله عنه) يان پرسى: ((دادپه روه رى باشته رى يان به خشنده يى؟!)) ئيمام فه رموى: ((العدلُ يَضَعُ الْأُمُورَ مَوَاضِعَهَا، وَالْجُودُ يُخْرِجُهَا مِنْ جِهَتِهَا، وَالْعَدْلُ سَائِسٌ، وَالْجُودُ عَارِضٌ خَاصٌّ، فَالْعَدْلُ أَشْرَفُهُمَا وَأَفْضَلُهُمَا)).¹

واته: ((دادپه روه رى كاره كان له شويني خويدا داده نيت و به خشنده ييش كاره كان له شويني خويان ده باته دهره وه، دادپه روه رى سياسه تيبه و له به رژه وه ندى هه موواندايه و به خشنده يى كارى كه له سووى تايبه ته كاندايه، كه واته دادپه روه رى پيگويي كتر و باشته ره)).

ئيسلام هه م له (رأي) و (نظر) و هه م له (مقام) ي كاردا، دادپه روه رى زور به پايه به رز و به پيز داناوه و له سه ر بنچينه ي ئه وه ياساى داناوه، قورئان ده فه رموييت:

﴿كُونُوا قَوْمًا مِّنَ الْبَالِغِينَ﴾ (النساء ١٣٥).

واته: ((به رپا كه رانى دادپه روه رى بن)).

وه هه روه ها ده فه رموييت:

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا﴾ (المائدة: ٨).

واته: ((دوژمنايه تى له گه ل كه سانى كدا واتان لینه كات كه دادپه روه رى به رپانه كه ين)).

ئه گه ر (سوقرات) له باره ي دادپه روه ريبه وه له گه ل دوستانيدا داده نيشت و باس و گفتوگوى ده كرد، ئه وا پيغه مبه رى ئيسلام صلوات الله عليه دادپه روه رى له ناو هاوه له كانيدا به رجه سته ده كرد به جورىك ته نانه ت ناماده بوو كه قامچى له شاننه كانى بدن، چونكه ئه و قامچيبه ي كه به ده ستييه وه بوو، به بيئه وه ي ئاگاي ليبيت به هيواشى به ر شانى پياويك كه وتبوو! على رضي الله عنه ئاسنى تاواه (حديده الماحمة) ي له ده ستي براده ريكي نزيك كرده وه، وه ئه ويش له حقه ي خويدا داواى زياتر له وه ي ليكرد كه مافى خوى بوو! به لى ئيسلام حه قيقه تى دادپه روه رى (نهك شيعاريه كه ي) به جيهان نيشاندا و زورىك له په يره وانى خوى به دادپه روه ريه وه په يوه ستركد و كاره كه ي گه يانده ئاستي ك به وته ي پرؤفيسور (توماس ئارنولډ) ي روزه لاتناسى به ناويانگى ئينگليزى:

¹ نهج البلاغه، كلمات قصار، ٤٣٧.

((ئەو كاتەى سوپاى موسولمانان گەشتە شىوى ئەردەن، (ابو عبیدە) خىوئەتەكەى خۆى جىگىرکرد، دانىشتوو مەسىحىيەكانى ناوچەكە نامەيەكیان بەم شىوئەيە بو موسولمانان نارد: ((ئەى موسولمانان، ئیمە ئیوئەمان لەرۆمەكان پىباشترە، هەرچەندە ئەوان لە خۆمانن! چونكە ئیوئە ئیمەتان لەئاین و ئیمانى خۆماندا ئازاد كر دوو و زۆر بەسۆز و مپهرەبانىيەو هەلسوكەوتمان لەگەلدا دەكەن و لەكاروبارتاندا خۆتان دەپاریزن لە ستم لیکردنمان و حوكومەتى ئیوئە لەلای ئیمە لە حوكومەتى رۆمەكان باشترە، چونكە ئەوان دەست بەسەر سەرۆت و سامانەكانماندا دەگرن و مالەكانمان داگیردەكەن)).

خەلكى (ئەمسا) دەروازەكانى شارەكەى خۆیان بە روى سوپاى (هیراكليۆس - هرقل) دا بەست و بە موسولمانانیاں راگەیاندا كە حوكومەتى ئىسلامى و دادپەرورى ئىسلامىيان لە بىدادى و زۆر و ستمى رۆمىيەكان پى باشترە)).^۱

ئەمانە چەند نمونەيەك بوون لە دەستكەوتەكانى (بعثت) و دیارى موخەممەد ﷺ كە پىشكەشى جیهان كرا و ئیمەى موسولمانانىش زیاتر لە هەموو گەل و نەتەوكانى تر، دەبیت پیزان و سوپاسگوزارى ئەو دەستكەوتانەبين و ئەم سوپاسگوزارییەشمان دەبیت لەرەچاوكردنى یەكتاپەرستى خاوین و ریزگرتنى زانست و پاریزگاریکردن لەئازادى و دادپەرورى و بەرەنگاریبوونەوئەى هەر جۆرە شیرك و نەفامىی و داپلۆسین و ستمیكدا رەنگبەداتەوئە. كۆتایى قسەكانم بەم شا بەیتەكەى (سعدى شیرازى) دەهینم كە دەلێت:

محالست سعدى كه راه صفا   توان رفت جز در پی مصطفی

واتە: ((ئەستەمە كە سەعدى بتوانییت بە رێگای خۆشى و بەختەوهریدا بپوات جگە لە رێگەكەى

پێغەمبەر ﷺ)).

مصطفی حسینی طباطبایی

پینچ شەممە ۶ آذر ۱۳۷۶ خ.ك.

۲۶ رجب ۱۴۱۸ ك.

۲۷ تۆفەمبەر ۱۹۹۷ ز.

^۱ تاریخ گسترش اسلام، ص ۴۲، از انتشارات دانشگاه تهران.

موحه ممه د (ﷺ)،

پیغه مبهری ره حمهت و دادپه روهری

(ئهم نووسینه کورته له سهر داوای یه کیک له هاوړیکانم بو ناساندنی پیغه مبهری به ریزی ئیسلام ﷺ بو خه لکی پوژئاوام نووسی تا وه ربگیردریت بو زمانی ئینگلیزی و پاشان پیم باش بوو که بیخه مه به ردهستی خوینه وارانن فارسی زمان. به هیوای ئه وهی به تایبتهت لاوان له ناسیننی پیغه مبهری پاستگوی ئیسلامدا ﷺ له م کورته یه به هره وه ربگرن)

۱۳۷۹خ.

مصطفی حسینی طباطبایی

له ناو ئه و كه سانه دا كه له بهر پاكردنى شوڤشه زۆرمه زنه كانى ميژوودا كاريگه ربوون، يه كيكيان موحه ممه د ﷺ پيغه مبهري ئيسلامه. عه رهب پيش له دهركه وتنى موحه ممه د ﷺ هه رگيز حكومه تيكي يه كگرتوو و به هيڙى به خويه وه نه دييوو و ماناي (دهولهت) له لاي عه رهبى په رش و بلاو تازه و نوئ بوو، كه هه ر دهسته يه كيان گوڤرايه لي گه وره ي هۆزه كه ي خوي ده كرد.

ئايى عه رهب ئايىكي ته واو بته پرستي بوو. ئه و په رستگا كۆن و به ناوبانگه ي كه به ناوى (كه عبه) له شارى مهككه دا بوو، جيگاي ته واف و پارانه وه ي هۆزه عه ربه كان بوو و پرپوو له ژماره يه كي زۆر بتى جوړاو جوړ. جارناچار ژنانيك بو سهردانى كردنى ئه م په رستگايه دههاتن و به پرپوت و قوتى به ده وريدا ده سوورانه وه و شيعريان ده خوڻنده وه!! گه وره پياوانى عه رهب كه سانىكي پيداگر و گه نده ل بوون و سيسته مى سوو خواردن و كوڤلايه تيان له ناو عه ربه كاندا پياده ده كرد و كه نيزه كه كانى خويان بو زياد كردنى سهروهت و سامان به زۆر ناچار به داوڤن پيسى ده كرد! ژنانيش له بهر ئه وه ي تواناي جهنگ كردنيان نه بوو و له م پرپوه وه نه يان ده توانى به رگري له هۆزه كه بكن، به گشتى له پشكى بو ماوه (ارث) بييهش بوون و هه نديك جاريش خويان وهك بو ماوه يهك (ميراث) له پياويكه وه ده گوازانه وه بو پياويكي تر. دلپه قى به جوړيك عه ربه كانى سه رده مى نه فامى له خوگرتبوو كه كچانيان به سه رشوڤى و مايه ئى نابروچوونى باوك ده زانى و جارناچار كچوله بيتاوانه كانيان زينده به چال ده كرد! له دورگه ي عه ربه بيدا كۆمه ليك جووله كه دوور له مهككه ده ژيان و له ده وروبه رى (نه جران) يش مه سىحى ده ژيان، به لام هيچ كامىكيان نه يان توانى بوو عه ربه كان بۆلاي خويان رابكيشن و كاريگه ربييه كي گرنگ له بيروبوچوونى ئايى و رهوشتى ئه واندا دروستبكن، به لكو خوڻيشيان له ناو وه هم و خورافاتدا پوچووبوون!

له بارودوخىكي له م شيوه يه دا، موحه ممه د ﷺ به رامبه ر به سالى ۵۷۰ زايى له شارى (مهككه) چاوى به جيهان هه له ينا، باوكى (عبدالله) كه سه رقالى كاري كرپن و فروشتن بوو، دوومانگ پيش له له داىكبوونى كوپه تاقانه كه ي له ژيان كوچى كرد. وه داىكيشى (ثامينه) نزيكه ي دوو سال پاش له له داىكي بوونى ئه و كوچى دوايى كرد. موحه ممه د ﷺ سه رده مى مندالى به تالى هه تيوى به سه ربرد و پرژه كانى به شوانى له بيابانى عه ربه ستاندا به سه رده برد و هيچ كاتيك نه چوويه مه كته ب و خوڻندنه وه و فيرى خوڻندنه وه و نووسين نه بوو. ئه و كه متر له (مهككه) ده چوويه ده ره وه، له ته مه نى ۲۵ سالىدا له گه ل بيوه ژنيكدا به ناوى (خه ديجه) كه ۴۰ سال بوو، ژيانى هاوسه رگري پيكه ينا و تا ئه و كاته ي ئه و زيندوو بوو هاوسه ريكي ترى نه هيئا و له و پرپوه وه كه (خه ديجه) ژنيكى ساماندار بوو، موحه ممه د ﷺ كه ميك له زه حمه تى بژيوى ئاسووده بوو. موحه ممه د ﷺ به ر له سه رده مى پيغه مبه رايه تى له پرپوى ره وشتيه وه جيى سه رنجى

خه لکی (مه ککه) بوو و به هوی راستگویی و سپارده پاریزییه که یه وه به (محمد الامین) ناوبانگی ده رکرد بوو.

له نزیکی ۴۰ سالیدا خه ونه راستگو یانه کان بو موحه ممه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتن و له سالی چله می ته مه نیدا شه ویک له کیویکی نزیک مه ککه بو یه که مینجار فریشه ی پهروه ردگاری بینی! و نهوی بینی که له ناسوی به رزی ناسمانه وه دپته خواره وه. فریشه ته ی پهروه ردگار، به موحه ممه دیک که نه کتیبی خویند بوو و نه فیرکاری بینی بوو، فرمانی خویندنی (کتیبی خودا) ی پیدا! یه که مین نایه تانیک که له وشه وه دا بو موحه ممه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتنه خواره وه، نه م نایه تانه بوون:

﴿أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَلَمْ يَكُنْ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾﴾ (العلق: ۱ - ۵).

واته: ((بخوینه به ناوی پهروه ردگارت که به دیهیناوه! مروقی له خوینیکی هه لواسراو^۱ به دیهینا. بخوینه! و پهروه ردگارت له هه مووان به پیزتره. نهو زاته ی که به پینووس فیرده کات! مروقی فیری نهو شته کرد که نه یده زانی)).

له پاش نه مه، به دریزایی بیست و سی سال شه و و پوژ و له گه شت و له ماله وه دا، فریشه ته ی پهروه ردگار بولای موحه ممه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده هاته خواره وه و نهوی راپه راند به خویندنه وه ی کتیبیک که نه ویش به کتیبی پیروزی موسولمانان داده نریت و پیی ده وتریت (قورئان). موحه ممه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که خو ی نه یده توانی بنووسیت، نهو وتانه ی به یارانی پینووس ده کرد و له سهر ئیسک و پیستی ناژهل و تویکلی دره خته کان ده یان نووسین و پاشان له پرووی نهو نووسراوانه وه چه ندینی تر له به رده گیرانه وه.

فیرکاریه کانی قورئان هه ره له سهره تای بانگه وازدا، له سهر بنچینه ی یه کتا په رستی پوخت بنیاد نرابوو. جیهان له دیدگای قورئانه وه سیسته میکی یه کگرتوو و هه ماهه نگی نیشانده دا که به نوینه ری ویستیکی فه رمانپه وا و به توانا داده نرا. له به رنه مه له دیدگای قورئانه وه شوینیک بو خودایان و ویسته په رش و بلاو و سه ره خوکان له سیستمی گیتیدا بوونی نه بوو.^۲ له مه نتیقی قورئاندا نافرینش به ره و ناینده یه که

^۱ (علق) کوی (علقه) یه به مانای (هه لواسراو) دیت که به دیواری مندالدانه وه خو ی ده لکنیت.

^۲ ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءِإِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ (الأنبياء: ۲۲)

(په ستاخيښي گه وره) په بهرې ده که ویت^۱ و له م ناوډه دا مروځ زیاتر له هه موو بوونه وهرانی سهر زهوی و ناسمان، بهرپر سیاریتی له ئه ستودایه و یان به دربرپینی قورئان: باری سپارده ی په روه دگار، مروځ به کول هه لی ده گریټ^۲!

به بو چوونی قورئان، هاتنی ئاینه کان بو پینمونیکردنی مروځه به ره و حکمه تی گشتی به دیهینان و پاککردنه وهی دهر وون له پیسیه ره وشتییه کان^۳ و بهرپاکردنی دادگری کومه لایه تیه^۴، به لام په پیره وانی ئاینه کانی تر به رده وام له فیرکاریه یه که مییه کان دورکه وتوونه ته وه و ریگای جیاوازی و لیکجیایان گرتبوویه بهر،^۵ وه موحه ممه دﷺ کوتا پیغه مبه ریك بوو^۶ که بو چاکسازی ئاینه کان و لابردي جیاوازییه کانیا^۷ و هه روه ها بو ته واو پرکردنه وهی ره وشته به رزه کان^۸ نیردرابوو. موحه ممه دﷺ زور به توندی دزایه تی بته پهرستی کرد و ئه م کاره ی به نیشانه ی هه ره سهینانی مروځ دانا. سیانه یی (تثلیث) له دیدگای قورئانه وه بوچ و باتل بوو^۹ و هیچ پیغه مبه ریك جگه بولای خودای یه کتا بو هیچی تر بانگه وازیان نه کردوه^{۱۰}. قورئان زور به توندی به رهنگاری ئه و راهیب و زانا مه زهه بییانه بوویه وه که خه لکیان به مروځ

^۱ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ (الحج: ۷).

^۲ ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ تَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ (الأحزاب: ۷۲).

^۳ ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ (البقرة: ۱۲۹).

^۴ ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ (الحديد: ۲۵).

^۵ ﴿فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (المؤمنون: ۵۳).

^۶ ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ (الأحزاب: ۴۰).

^۷ ﴿تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَرِيقٍ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وِلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ (وما

أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (النحل: ۶۳ - ۶۴).

^۸ بُعِثْتُ لِأَتَمَّ حَسَنَ الْأَخْلَاقِ. (الموطأ، جزء ۲، ص ۲۲۱).

^۹ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ (المائدة: ۷۳).

^{۱۰} ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الأنبياء: ۲۵).

په‌رستییه‌وه په‌یوه‌ست کردبوو^۱ و سه‌روهت و سامانی ئه‌و خه‌لکه‌یان به‌نا‌ره‌وا ده‌خوارد^۲. پقلیب‌ونه‌وه‌ی ده‌مارگیرانه له‌دیدگای قورئانه‌وه به‌ته‌واوه‌تی نادرست بوو و هه‌موو تاکه‌کانی مرۆڤ، له‌ژن و پیاویکه‌وه په‌یدابوون و هاو‌پیشه‌بوون و هیچ که‌س له‌وی تر با‌شتر نه‌بوو له‌لای خودا جگه له‌پووی له‌خواترسییه‌وه نه‌بیٔ^۳.

موحه‌مه‌د ﷺ فه‌رمانیده‌دا که ((فیدبوونی زانست له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانیک پئویسته))^۴، بۆ‌چوونی قورئان له‌باره‌ی سه‌روهت و سامانه‌وه ئه‌مه‌بوو که: نابیت سه‌روهت و سامان ته‌نها له‌ده‌ستی ده‌وله‌مه‌نداندا کۆ ببیته‌وه^۵، به‌لکو ده‌بیٔ به‌ناو هه‌موو چینه‌کاندا هاتووچۆ و ده‌ستاوده‌ست بکات و دابه‌ش ببیٔ. قورئان بۆ ژنانیش وه‌ک پیاوان مافی دانا^۶ و پیرگیرکرد له‌سته‌م و تووندوتیژی به‌رامبه‌ریان. یه‌کێک له‌مه‌رجه‌کانی قورئان بۆ ده‌ربازبوون له‌سه‌ختییه‌کان و چوونه‌به‌هه‌شت، ئازادکردنی کۆیله‌کان بوو^۷.

وه قورئان گه‌وره‌ترین په‌رجوو(معجره‌)ی موحه‌مه‌د ﷺ بوو، چونکه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که ئه‌و خوینده‌واری نه‌بوو، کتیبیکی هه‌ینا که با‌به‌ته‌کانی په‌یوه‌ست به‌ ئیلاهیات و سروشت و ژیان و یاسا‌کانی ماف و پرسیا‌کانی په‌وشت و بیروباوه‌ری نه‌ته‌وه‌کان و چیرۆکی پیغه‌مبه‌ران و پووداوه‌کانی پاش له‌مه‌رگ و پیشبینی راست و چه‌ندین با‌به‌تی تری له‌خۆ‌گرتبوو و هه‌موو ئه‌مانه‌ش به‌شیاوزیک بوو که نه‌به‌شيعر و نه‌به‌په‌خشان نووسرابوو! وه له‌پووی جوانی و سه‌رنج‌راکیشی وته‌کانی و پیرشنگداری و اتا‌کان و پاکی فی‌رکارییه‌کانی و به‌ده‌ربوون له‌دژیه‌کی، به‌ره‌هه‌لستکاران و دژایه‌تیکاران بانه‌گردد تا به‌یارمه‌تی یه‌کتر

^۱ ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (التوبة: ۳۱).

^۲ ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ أَكْثَرِ مِمَّنْ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَطْلِ﴾ (التوبة: ۳۴).

^۳ ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ﴾ (الحجرات: ۱۳).

^۴ "لَبُّ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَىٰ كُلِّ مُسْلِمٍ." (الجامع الصغير، جزء ۲، ص ۵۴).

^۵ ﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ (الحشر: ۷).

^۶ ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيَنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (البقرة: ۲۲۸).

^۷ ﴿فَلَا أَفْتَحَمُ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُ رَقَبَةً ﴿١٣﴾﴾ (البلد: ۱۱-۱۳).

تهنانهت به شیک یان سوره تیک وهك ئەو بهینن و نهشیان دهتوانی! و بهوتهی قورئان: به هیچ شیوهیهك هیچ کهسیك ناتوانیت وهك ئەوه بهینیت!

لهمهککهدا کۆمه لیک باوه پریان به موحه ممه د ﷺ هینا که هه ندیکیان له خزمان و کهسه نزیکهکانی ئەو بوون، به لام لهوی که مهککهیه و به شاری پیروزی بته پستهکان دادهنرا و سالانه هۆزه عه ره بهکان بۆ سهردانیکردنی بتهکانی خۆیان به ره و مهککه دهاتن و لهم پرووه وه گه وه پیاوانی مهککه سوود و بهرژه وه ندییهکانی خۆیان له ترسناکیدا بینیه وه به هوی ئەو دژایه تییه سهختهی که موحه ممه د ﷺ به رامبه ر به بته پستهی دهیکرد و ههروه ها ئەو ده مارگیریهی که بۆ باوانیان هه یان بوو، بوو به ریگر له بهرده میاندا که خه لکی مهککه هه مووان بانگه وازه کهی موحه ممه د ﷺ په سه ند بکه ن، به لکو به رامبه ر به ئەو و هاوه لهکانی ریگه ی دژایه تی و خراپه کارییان گرت به ر. موحه ممه د ﷺ لهم قوناغه دا زۆربه سه ختی به رگری و خۆپاگری کرد و هاوه لهکانی بۆ خۆپاگری هانده دا. موحه ممه د ﷺ له هه مان کاتدا ئەو هۆزانه ی بۆلای ئیسلام که ئایینی پهروه ردگار بوو بانگه یشت ده کرد، که سالانه دههاتن بۆ سهردانی که عبه. سه ره نجه ام له پاش ۱۳ سال پهنج و مهینه ت، موحه ممه د ﷺ بریاریدا له مهککه کۆچ بکات و ورده ورده هاوه لهکانی و له کۆتاییدا خوی له شه ویکی سه ختا که گیانی له مه ترسیدا بوو به ره و شاریکی تر که ناوی (یه سرب) بوو کۆچیان کرد. دانیشتوانی شاره نوییه که که پیشت زۆربه یان له ریگه خودی موحه ممه د ﷺ هوه باوه پریان به خودای تاک و ته نها هینا بوو و ئیسلامیان هه لباژارد بوو و، پیشوازییه کی گه رم و گوپیان له موحه ممه د ﷺ و هاوه لهکانی کرد که پینان دهوترا کۆچ کردووان (مهاجرین). موحه ممه د ﷺ له یه سرب که دواتر ناویان نا شاری پیغه مبه ر (مدینه النبی) مزگه وتیکی بنیادنا که بوو به ناوه ندی فیترکاری و جیگای پیشه وایه تی کردنی و له نیوان کۆچ کردووانی مهککه و بروادارانیه دینه دا که پینان دهوترا پشتیوانان (انصار)، په یماننامه ی (برایه تی) به ست و کۆمه لگای بروادارانیه پیکهینا و له به ره وه ی لهم شاره نوییه یاندا کۆمه لیک له جووله کهکان ده ژیان، بۆ ئەم شاره یاسایه کی دانا که پاریزه ری مافی هه موو خه لکی شاره که بیته و له گه ل جووله کهکاندا به لئیننامه ی به ست که هاوکارییه کتر بکه ن و یه کگرتووبن و دژایه تی یه کتری نه که ن و خیانه ت له یه کتر نه که ن. هه نگاوینا به ره و بانگه یشت کردنی

۱ ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿۲۴﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا ﴿البقرة: ۲۳ - ۲۴﴾.

هۆزه‌کانی تری عه‌ره‌ب. زۆری نه‌خایاند که بته‌پرستانى مه‌ککه له زیادبوونی لایه‌نگره‌کانى که‌وتنه مه‌ترسییه‌وه و به سووپایه‌که‌وه که سى هینده‌ی سوپاکه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ بوو، پووبه‌پوو بوونه‌وه. له‌م شه‌رده‌دا که ناوی نه‌به‌ردى به‌دره (غزوة بدره)، چهند په‌رجوویه‌ک (موعجیزه‌یه‌ک) له‌موحه‌ممه‌د ﷺ هوه ده‌رکه‌وتن و نه‌و مشتة خوڵ و لمه‌ی که نه‌و به‌ره‌و پووی دوژمنه‌کانى هه‌لیدا، لیزمه‌بارانیکی زۆر و به‌خوپی دروستکرد و به‌ده‌ربیرینی قورئان سوپایه‌کی نه‌بینراوی خودایی بو یارمه‌تی باوه‌پداران نێردران^۱ و بته‌پرستان به‌سه‌ختی تیکشکیئران و ده‌ستبه‌سه‌ر کران. موحه‌ممه‌د ﷺ له‌گه‌ل دیله‌کاندا به‌دپه‌فتاری نه‌کرد و پێگریکرد له‌بیرین و شیواندنی جه‌سته‌ی کوژراوه‌کان که خووی عه‌ره‌ب بوو. له‌مه‌به‌داوه‌ ناویه‌ناو شه‌ر و پیکدادان له‌نیوان موحه‌ممه‌د ﷺ و بته‌پرستانى مه‌ککه و هاوپه‌یمانانه‌کانیادا پوویده‌دا که به‌ناویانگرتینی ئەم جه‌نگانه‌ش نه‌به‌ردى ئوحد(غزوة اُحد) و نه‌به‌ردى حیزبه‌کان یان (خه‌نده‌ق) بوو و له‌زۆربه‌ی جه‌نگه‌کاندا موحه‌ممه‌د ﷺ سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست ده‌هینا. له‌کو‌تاییدا په‌یمانی ئاگربه‌ست له‌نیوان مه‌ککه‌یه‌کان و موحه‌ممه‌د ﷺ دا به‌سترا و له‌به‌رئه‌وه‌ی بته‌پرسته‌کانى مه‌ککه په‌چاوی به‌نده‌کانى په‌یماننامه‌که‌یان نه‌کرد و په‌یماننامه‌که‌یان شکاند، موحه‌ممه‌د ﷺ هێرشى کرده سه‌ر مه‌ککه و نه‌و شاره‌ی زۆر به‌ئاسانى پزگارکرد و بته‌کانى شکاند و له‌که‌عبه‌کردنیه‌ده‌ره‌وه و نه‌و په‌رستگا پێرژه‌ی تاییه‌تمه‌ندکرد به‌په‌رستنى خودای تاك و ته‌نهاوه و له‌گه‌ل نه‌و هه‌مووه زیان و ناره‌حه‌تیانه‌دا که له‌لایه‌ن خه‌لکی مه‌ککه‌وه تووشی هاتبوو، به‌لام فه‌رمانى نه‌دا به‌کوشتوبری خه‌لکی مه‌ککه، به‌لكو لییان خو‌شبوو! وه ئەم کاره‌ی نه‌و بووه هوی نه‌وه‌ی که خه‌لکی مه‌ککه به‌ئاره‌زووی خو‌یان و به‌وته‌ی قورئان ((پۆل پۆل ده‌هاتنه ناو ئاینی په‌روه‌ردگاره‌وه))^۲! له‌پاش پزگارکردنی مه‌ککه، موحه‌ممه‌د ﷺ له‌گه‌ل بته‌پرسته‌کانى تردا جه‌نگا و جووله‌که‌کانى مه‌دینه‌ش که خیانه‌تیان کرد و له‌دژی وه‌ستانه‌وه و له‌گه‌ل بته‌پرستاندا په‌کیانگرتبوو له‌شوینه‌کانى خو‌یان ده‌ریکردن و به‌نزیکه‌یی هه‌موو نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی خسته ژێر ده‌سه‌لاتی خو‌یه‌وه و حکومه‌تیکی په‌کگرتووی له‌سه‌ر بنه‌مای یاسا قورئانییه‌کان دامه‌زراند.

پێغه‌مبه‌رانی پێشین هه‌ریه‌که‌یان به‌چهند موعجیزه‌یه‌کی تاییه‌تییه‌وه ده‌رده‌که‌وتن، به‌لام موحه‌ممه‌د ﷺ خو‌ی به‌موعجیزه‌ی میژوو داده‌نریت! نه‌و که‌سیک بوو که به‌ره‌می کاره‌که‌ی زیاتر

^۱ ﴿وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا...﴾ (التوبة: ۲۶) و سه‌باره‌ت به‌جه‌نگی به‌دریش سه‌یری ئایه‌ته‌کانى ۹ و ۱۹ و ۱۲ى سوره‌تى (أنفال) بکه‌ن.

^۲ ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدَّخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ (النصر: ۲).

لهه موو چا که کاران و پیغه مبه رانی تر گه وره تر بووه . له گهل ئه وه شدا که نه خوینده وار بوو، گه وره ترین فرهه نگی ئایینی دامه زراندا! وه له گهل ئه وه شدا که کارمندی هیچ ده ولت و حوکومه تیک نه بوو، حوکومه تیکی به توانا و زور به هیزی دامه زراندا! له گهل ئه وه شدا که سه ربازی نه کردبوو و یاساکانی جه نگی نه خویندبوو، گه وره ترین فرماندهی جه نگی لیده رچوو. هه م ماموستا بوو و هه م سه روکی حوکومه ت و هه م دادوهر و هه م یاسادانه ر و هه م فرماندهی جه نگی و هه م وتارییژیکی گه وره و هه م پیشه وای کومه لیش بوو! له گهل بوونی هه موو ئه م گرفتاری و سه رقالییانه شدا چه ند خیزانیکیشی له ماله کانیدا هه بوو و هه موویانی به باشتین شیوه و به ته وای پره زامه ندرکنیا نه وه به پړیوهی ده بردن! له گهل هه موو ئه مانه شدا نه یه یلا په پره وه کانی له پلهی مروّف به بالاتری بزاند و پیرۆزی بکن و بیپه رستن، به لکو سه رانسه ری فیّرکارییه کانی دژایه تی کردنی ئه و جوړه بیرکردنه وانه بوو. به دانپیانانی دوژمنه کانیشی له پاش ئه و هه موو پزگارکردن و فتوحاتانه و ئه و هه موو هیزه ی که به ده سته یینا، ژیا نه ساده که ی خوی نه گوړی و وه کو پاشاکان هه لسوکه وتی نه کرد، به لکو هه میشه و به رده وام خوی به (به نده ی خودا) ده زانی که به بی ویستی خوی ئه م به رپرسیاریتییه ی به سه ردا دراوه تا په یامی خودا به خه لگی بگه یه نیّت. په یامی موحه ممه د ﷺ هه روه ک له قورئانیشدا باسکراوه تاییه ت نییه به عه ره به وه، به لکو له به رنه وه ی ته ووترین و ریکوپیکترین په یامی خوداییه، رووی قسه کانی له گهل جیهانیاندا یه^۱. ژیا نی موحه ممه د ﷺ سه رمه شقیکی گه وره یه بو ته وای ئه و مروّفانه ی که ژیا نیان له باوه رداریتی و هه ول و ئامانجداریتییدا به سه رده به ن و، ژیا نه که ی پله ی به رز و بالا و مانا به میژووی مروّف ده به خشیت. موحه ممه د ﷺ ۱۰ سال پاش له کوچ له مه دینه له باوه شی بنه ماله و هاوه له کانیدا کوچی دوایی کرد.

^۱ ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (التکویر: ۲۷) و ﴿قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولٌ لِّلَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (الأعراف: ۱۵۸).

سه رچاوه كان

١. قورئانى پيروؤز.
٢. تفسير جامع البيان، طبري.
٣. تفسير ابن كثير دمشقي.
٤. المفردات في غريب القرآن ، راغب الأصفهاني.
٥. الإتقان في علوم القرآن، سيوطي.
٦. جامع البيان في تأويل آيات القرآن، طبري.
٧. تفسير الميزان، علامة طباطبائي، طبعة طهران.
٨. صحيح بخاري.
٩. الموطأ، مالك بن أنس.
١٠. الجامع الصغير لأحاديث النذير، تأليف سيوطي.
١١. احيا علوم الدين.
١٢. الدر المنثور، اثر سيوطي.
١٣. سيرة النبوية، ابن هشام.
١٤. السيرة الحلبية ، علي بن برهان الدين الحلبي، طبعة مصر.
١٥. المغازي، واقدني.
١٦. طبقات، ابن سعد.
١٧. الأصنام، كلبني.
١٨. تاريخ الرسل و الملوك، طبري.
١٩. تاريخ يعقوبي، يعقوبي.
٢٠. شفاء السائل لتهذيب المسائل، ابن خلدون، طبعة اسطانبول ١٩٥٧ م.
٢١. مرصاد العباد، نجم الدين الرازي.
٢٢. العروة لأهل الخلوة و الجلوة، علاء الدولة السمناني.
٢٣. مثنوى معنوى، مولانا جلال الدين محمد بلخي.
٢٤. فيه ما فيه، جلال الدين محمد بلخي.

۲۵. کشکول شیخ بهاء الدین عاملی، چاپ تهران.
۲۶. فصوص الحکم ، ابن عربی، با شرح قیصری، چاپ سنگی تهران.
۲۷. تذکرة الأولیاء، اثر عطار نیشاپوری، با تصحیح نیکلسن.
۲۸. کشف المحجوب، هجویری، چاپ تهران.
۲۹. رسالۃ المسترشدين، اثر ابو عبدالله حارث المحاسبی، چاپ دوم
۳۰. بسط تجربه نبوی، د. عبدالکریم سروش.
۳۱. رسالۃ الهائم الخائف من لومة اللائم، نجم الدین الکبری.
۳۲. تقریض بر شرح جامع مثنوی معنوی کریم زمانی، د. عبدالکریم سروش.
۳۳. أوائل المقالات في المذاهب و المختارات، شیخ مفید.
۳۴. نهج البلاغة، شریف الرضی.
۳۵. ئینجیلی یوحه ننا.
۳۶. تاریخ گسترش اسلام، توماس آرنولد.

پېرست

لاپه رڼه	بابه ت
۶	پېشه کی وەرگېر
۷	وینه ی نووسەر
۸	ژياننامه ی نووسەر
۱۳	هه نديک له بهرهمه کانی نووسەر
۱۷	رڅخه له بۆچوونى پلوراليزمى ئاينى
۲۸	وه حى چى يه ؟
۲۸	وه حى له زمانه وانيدا
۲۹	وه حى له عورفى ئايينيدا
۳۰	وه حى و دهر وونناسى
۳۱	جوره جياوازه کانی وه حى
۳۵	وه حى قودسى

- ۳۸ وه‌حی و شیعر
- ۴۳ وه‌حی و موکاشه‌فه‌ی عیرفانی
- ۴۷ وه‌حی و کاریگه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ تیایدا
- ۵۸ وه‌حی له قالبی وشه‌دا
- ۶۲ پیغه‌مبه‌ریتی و ته‌فسیراتی نادرست
- ۶۷ هه‌ر له رابردوووه‌هه‌له‌ی تیداوو!
- ۷۱ به شوین وه‌حی قودسی یه‌وه
- ۷۲ وه‌حی نه‌به‌وی و ته‌جروبه‌ی ئیتیجادی!
- ۷۵ وه‌حی ئیلاهی و نیوه‌نداریتی روح القدس
- ۸۰ بعثتی نه‌به‌وی و کاریگه‌رییه‌کانی
- ۸۹ موحه‌مه‌د ﷺ پیغه‌مبه‌ری ره‌حمه‌ت و داد‌په‌روه‌ری
- ۹۸ سه‌رچاوه‌کان